

THE INDIAN FINE ARTS SOCIETY

MADRAS (Regd.)

20th South Indian Music Conference & Festival

TIRUVISANALLUR SRIDHARA AYYAVAL

(Courtesy Ananda Vikatan)

SOUVENIR 1952—'53

டிஸம்பர்

25^{ஆம்} முதல்

தமிழ் விளக்கவுரையுடன் கூடிய

யுகிவாரிக்

நான்கு வயதுச் சிறுவனைப்பற்றிய
நளினமான சித்திரம்....

சர்வ தேசத்திற்கும் உகந்த
ஜப்பானியப் படம்...

சென்னை
கிரௌன்
காமதேவி

இரு

கியேட்டர்களிலும்

மற்றும்

மதுரை	— ஸென்ட்ரல்
கோவை	— ராயல்
சேலம்	— நியூ லிவிங்
திருச்சி	— ஸ்டார்
வேலூர்	— தாஜ்
காரைக்குடி	— கிராஜா
திருநெல்வேலி	— பாலன்
திண்டுக்கல்	— ஸென்ட்ரல்
சரோடு	— ராஜாராம்
புதுச்சேரி	— கமர்ஷியல்
	நியூடோன்

' Phone : 2549

' Grams : "IMAGE"

FOR BEST QUALITY

GLASS SHEETS — MIRRORS
— AND PLYWOODS —

DIRECT IMPORTERS

R. Ethirajiah & Sons

(Estd. 1905)

103, Devaraja Mudali Street,

MADRAS - 3

Dealers in :

- Window glasses of all thickness
- Coloured and white figured glasses
- Mirrors for Almirahs and Dressing Tables
- Plywood in various thicknesses
 - Pictures and Photo Frames
 - Zinc sheets and Glass Cutters
 - Frameless Mirrors
 - Frame Cutting Machines
 - Process Glass for Block Making
 - Show Room glass Big Size
 - Hard Boards and Chair Seats
 - Vitrolite for Table Tops
 - Special Glass for Tanning Leather

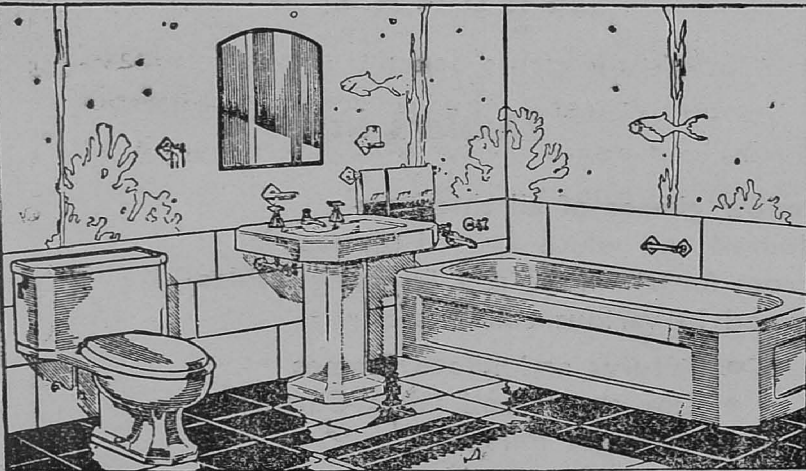
LUXURIOUS LOOKING

Sanitaryware

All modern homes need clean and modern sanitary fittings. We offer a wide range of the famous Shanks and Twyfords bathroom suites, baths, lavatories, shower fittings, closets, cast-iron cisterns, sinks, etc., in glazed earthenware or porcelain enamel in white and different charming colours to

match your interior decoration.

Their smooth, glittering surface makes cleaning easy. A touch of brush and a sprinkle of water, they're as good as new! Their unequalled beauty, brilliance, luxurious glaze and durability have made them the choice of all.

GARLICK & COMPANY LTD.

26, ERRABAL CHETTY STREET, MADRAS.

SISTA'S G-272

• OUR THANKS •

For the Souvenir of the Twentieth South Indian Music Conference and Festival we have been very fortunate in getting a number of valuable articles on Music and Dance from the greatest authorities in their respective subjects, which have enhanced the value of this Souvenir.

We take this opportunity of expressing our grateful thanks to the contributors and advertisers who have helped us to bring out this Souvenir.

Our thanks are also due to the Souvenir Subcommittee who are responsible for bringing out this Souvenir.

Honorary Secretaries

INDIAN FINE ARTS SOCIETY

THE INDIAN FINE ARTS SOCIETY, MADRAS

(REGD.)

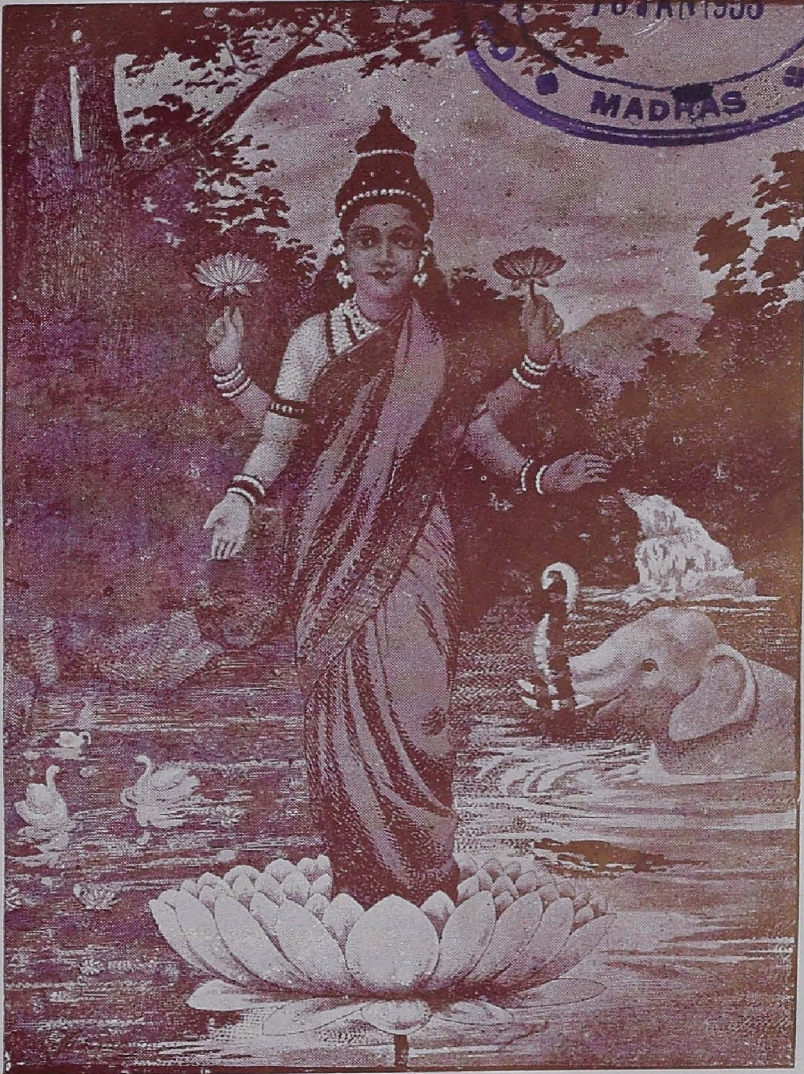
DECR.
1952

SOUVENIR

PRICE
Re. 1/-

CONTENTS

	PAGE	
ADDRESSES		
Welcome Address (<i>Diwan Bahadur K. S. Ramamaswamy Sastrigal</i>)	7	
Presidential Address (<i>Vidwan T. N. Swaminatha Pillai</i>)	58	
ARTICLES		
Thiagaraja's Spirit (<i>Late M. S. Ramaswamy Aiyar</i>)	13	
ஸங்கீதம் - அன்றும் இன்றும் (<i>Prof. R. சீனிவாசன், M.A.</i>)	21	
Royal Patrons of Carnatic Music (<i>R. Vasudeva Poduvel, B.A.</i>)	41	
Thiagaraja - some interesting incidents in his life (<i>Prof. P. Sambamoorthy, B.A., B.L.</i>)	49	
நுண் கலைகள் - ப. சூப்புசாமி	67	
தமிழகத்தில் நடனக்கலை - டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கம்	73	
Folk Art in School Education (<i>E. Krishna Iyer, B.A., B.L.</i>)	91	
Arts our Guardian - Angel (<i>Diwan Bahadur K. S. Ramaswamy Sastrigal</i>)	101	
PROGRAMMES		
M. L. Vasanthakumari	24-12-52	65
Lalitha, Padmini, Ragini	25-12-52	71
Ariyakudi Ramanuja Iyengar	26-12-52	79
Kumari Kamala	27-12-52	83
Vaijyanthimala	28-12-52	85
Semmangudi Srinivasier	29-12-52	89
M. S. Subbulakshmi	30-12-52	93
Madurai Mani Iyer	31-12-52	99
Vaijyanthimala	1-1-53	103
T. N. Swaminatha Pillai	2-1-53	107

Dhanamulamitham Jagath

Expert Flutist of the Universe

Goddess of Fine Arts

Saint Thiagaraja

The Indian Fine Arts Society, Madras (Regd.)

OFFICE - BEARERS

President :

Sri J. Venkatanarayana Naidu,
B.A., B.L., C.I.E.

Music Advisory Sub-Committee

Chairman :

Sri K. S. Ramaswami Sastri, B.A., B.L.

Vice-Presidents :

Sri V. Rajagopalachari, M.A., M.L.
Sri C. Y. Anjancyulu Chetty
Sri S. K. Sundararamier, B.A.,
Sri V. Emberumanar Chetty
Sri A. Ramiah
Sri K. Kuppuswami Iyengar, M.A.,

Members :

Sri S. Sripathy
Sri L. Srinivasan
Sri T. V. Kuppusubramania Iyer
Honorary Secretaries
Honorary Treasurers

Directors :

Mr. K. S. G. Haja Shareeff
Sri M. Chakravarthy Iyengar
Sri S. Sripathy
Sri V. R. Ramanatha Iyer
Sri T. Sriramulu Naidu
Sri C. Mayuranatham Chetty
Sri P. Kuppuswami
Sri P. Dandapani
Sri V. S. Krishnamurthy Mudaliar
Sri L. Srinivasan
Sri T. V. Kuppusubramania Iyer
Sri V. Paramasiva Mudaliar
Sri A. Rathakrishna Chetty
Sri S. Govindu Chetty
Sri A. M. S. Varma

Finance Sub-Committee

Sri A. M. S. Varma
Sri S. Govindu Chetty
Honorary Secretaries
Honorary Treasurers

Souvenir Sub-Committee

Chairman :

Sri V. Paramasiva Mudaliar

Members :

Sri P. Kuppuswami
Sri P. Dandapani
Sri N. V. Sourirajan
Sri K. R. K. Ramaswami
Honorary Secretaries
Honorary Treasurers

Honorary Secretaries :

Sri A. Varadappa Chetty, J.P.
Sri S. V. Venugopalan

Asst. Secretary :

Sri N. Ramachandran

Honorary Treasurer :

Sri T. V. Subba Rao

Asst. Treasurer :

Dr. R. K. Govindarajulu

Building Sub-Committee

Sri A. Ramiah
Sri K. Kuppuswami Iyengar, M.A.
Sri P. Dandapani

GANDHARVA VIDYALAYA

(ESTD. 1940)

(Music School Run by Indian Fine Arts Society for Ladies)

'VANI VILAS'

DEENADAYALU STREET, T. NAGAR, MADRAS-17.

Tuition Imparted in :—

Vocal, Veena & Bharathanatyam

FEES VERY MODERATE

Coaches Students for Government Technical Examinations.

Further particulars from :—

The Hony. Correspondent at the above address.

TWENTIETH S. I. MUSIC CONFERENCE

OF

The Indian Fine Arts Society, Madras

WELCOME ADDRESS

by

K. S. RAMASWAMI SASTRI, B.A., B.L.

On behalf of the Indian Fine Arts Society, Madras, I welcome all of you sincerely and heartily to its *Twentieth Conference and Festival*. The Indian Fine Arts Society has been trying its best during the last two decades to maintain the highest traditions of Carnatic Music—Vocal as well as Instrumental—and of South Indian Bharata Natyam in which the purest and finest intuitions and ideals contained Bharata's *Natya Sastra*—which is the World's Greatest Book of Aesthetics—have been preserved in their classical and traditional form. The Music and Dance-loving Public of Madras form a unique audience because as *rasikas* or men and women of taste they have got high and exacting standards. The celebrated Violinist *Yehudi Menuhin* who has a universally wide reputation and who was with us recently said: "The natural sensitivity of the Indian people combined with their deep musical understanding makes them an ideal concert audienceThe reaction of the Indian audience is quite different from that of a British or a Continental audience...I felt that the people who came to hear me in India were sharing a common emotion." It is the appreciation of

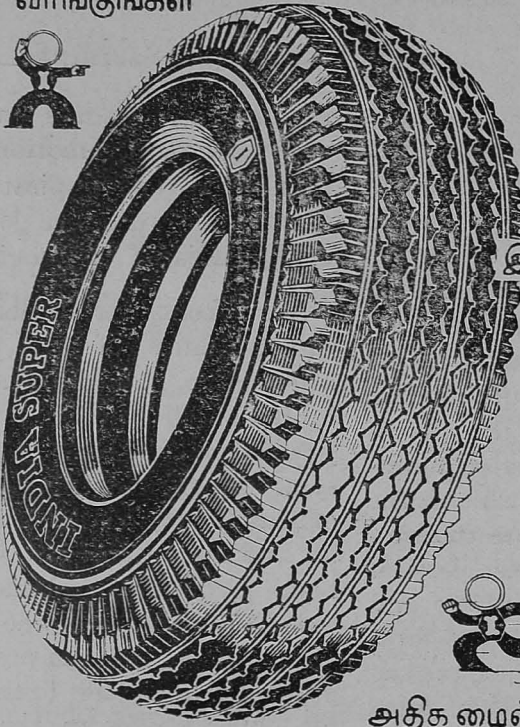
the *rasikas* of Madras - this "sharing of a common emotion" - that has been the real inspiration and the coveted reward of the governing body of the Indian Fine Arts Society.

We often hear laments over the disappearance of the princely and aristocratic patrons of an earlier age in India. But I do not share that pessimism. Though there may be some dangers in the democratisation of Music, yet, as the real function of all Art and especially of Music is to make joyous our hard and sordid and painful life on earth, the change over of patronage from the premises to the people, from the few to the many from the upper classes to the higher and lower middle classes is a distinct change for the better. Art is the mirror of the nation and should not be the mirror of the drawing-room of the aristocrat and the plutocrat alone.

Some years ago we heard the din of controversies about pure music and applied music and about the singing of songs in this or that language. But now we have settled down to the acceptance of the federal idea in aesthetic life as in political life. The Madras audiences are keenly critical in their

சிவப்பு வளையத்தை கவனித்து
வாங்குங்கள்

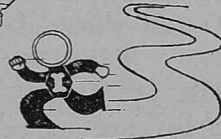
17. 4864

இறுகப் பிடிப்பு

சுக சவாரி

அதிக மைல் பிரயாணம்

புதிய

கூம்பர் இந்தியா

tastes and are at the same time inclusive and hospitable in their aesthetic welcome. Voltaire has said well that the hall-mark of true culture is that we may have preferences, but should have no exclusions.

The real danger to Indian music is from another quarter. The catchy tilting popular cinema tunes threaten to steam-roller down the fine suggestive subtleties and nuances and spiritual cadences of Carnatic Music. There is also the danger of the springs of our Music drying up at the very source because bhakti or devotion to God which was the real origin, the Himalayan Peak, from which the Ganga of our Music came down to beautify and purify our lives is ceasing to be a living force, with an *elan vital* of its own, not only in the lives of the hearers but also in the hearts of the singers. I think that it is right in Free India to care much for the betterment of our social and economic and political conditions which were neglected during the days of subjugated slave India. But if political nationalism is to lead to cultural denationalisation, then it would be but a doubtful blessing. I am afraid that there is a growing deterioration in our dress and manners, an appalling mixture of all sorts of ugliness and outlandishness in our domestic architecture, an increasing neglect of and deterioration in our sculpture and painting, a growing vulgarisation in our Poetry and Drama and an increasing hybridization of styles in our Music and Dance. It seems to me that our cultural associations and Music Sabhas must prevent all such deterioration.

The above said institutions have, in my view, other vital duties and objectives as well. Raga Bhava and Raga Alapana and Manodharma and Tala form the four pillars of the edifice

of the Carnatic Music and the Gamakas and Sangathis from the lovely carvings and ornamentations on those pillars. The Indian ear is a subtle and trained ear and delights in microtones and graces. The Music Sabhas must hence prevent the deterioration of the ear and promote further evolution of the ear by preventing deterioration of standards and by continuously stepping up the standards.

The Sabhas have done a good piece of work by ruling out the harmonium which threatened to destroy Gamakas and Sangathis and murder the ancient "Linked sweetness long-drawn out". But the Art of voice production is not as well attended to in South India as in North India. I feel doubtful if the coming on of the microphone and the amplifier is a blessing or a curse. We have yet to build a really good concert hall in Madras City.

I am glad that the great musical Scholar and Musician Professor Sambamurthy has brought out the first volume of his monumental work on the Dictionary of Indian Music.

We have not as yet made any progress in the field of research regarding the emotional values of Notes and Ragas, the power of Ragas to induce and express basic human emotions, and the inter-relations of Raga and Rasa.

In our Music Festival the Indian Fine Arts Society is placing before you a varied and well-blended fare of Classical Carnatic Music and Classical Bharatanatyam.

I bid you all a hearty welcome to this Twentieth Music Conference and Festival of the Indian Fine Arts Society and request you to give us your fullest support and co-operation in our work.

Stainless Steel Wares
 Ever Shines & Never Stains
 (Seamless and Deepdrawn)
 Make your Presents worth while

ARTISTICALLY FINISHED &
 GUARANTEED FOR QUALITY
 Manufactured by:
**INDIAN METAL &
 METALLURGICAL CORPN.,**
 498, Mint Street, MADRAS-3

FOR
**CLEARING
 FORWARDING
 SHIPPING AND
 WAREHOUSING**

**PHONE: 4151
 GRAMS: CLEARSHIP**

International
 CLEARING & SHIPPING AGENCY

**20B. SECOND LINE BEACH
 MADRAS-1**

**ALSO
 FREIGHT & STEAMSHIP
 AGENTS**

N.P.B.

DECIDEDLY it is the best policy to insure

your CAR against Accident

and

your PROPERTY against Fire

with

**THE INDIAN MUTUAL GENERAL
INSURANCE SOCIETY LIMITED,**

10, MOUNT ROAD,

MADRAS-2

The only purely Mutual Society in South India.

CAMEL

BRAND

MIRROR

FRESH CONSIGNMENTS

OF

WINDOW GLASS SHEETS for Windows, Pictures, Glass shutters, Ventilators, Tables, etc. in

1/16" thick	16/18 oz.	1/4" thick (Sheet and Plate)
1/18" "	24 oz.	1/2" thick

SHELL

BRAND

MIRROR

RIBBED, WIRED Glasses 1/4" thick and 1/8" and 1/16" FLOWERED Glasses.

MIRRORS—SHELL and CAMEL Local made Mirrors of Foreign Glasses.

HARDBOARDS—Ordinary, compress and coloured.

ZINC SHEETS—Wholesale and Retail

PICTURE SCREW RINGS—All sizes - Indian make.

DIAMOND GLASS CUTTER—English Make

Prompt and careful attention paid in executing orders. Trial order solicited.

Please apply to the Direct Importers :

C. ALAVANDARIAH & CO.,

Glass, Mirrors, etc. Merchants,

31, VENKATACHALA MUDALI STREET,

(Near Kandaswami Koil)

PARK TOWN,

::

MADRAS-3.

LIST OF MUSIC CONFERENCES HELD UNDER THE AUSPICES OF THE SOCIETY

Serial No.	YEAR	CONFERENCE OPENED BY	PRESIDED OVER BY
1st S. I.	1933	The Hon'ble Dr. Rajah Sir S. Rm. Annamalai Chettiar, kt.L.L.D.	M.R.Ry. W Doraiswami Ayengar Avl.
M. Conf.			
2nd "	1934	M. R. Ry. V. V. Sreenivasa Ayengar Avl., B.A., B.L., (Retd. Judge of High Court) In the absence of Sir V. Ramesam, kt.	Sri V V Sreenivasa Ayengar, B.A., B.L.
3rd "	1935	The Hon'ble Rai Bahadur Sir K. V. Reddy Naidu, K.C.I.E.	Keerthanacharya C. R. Sreenivasa Ayengar, B.A.
4th "	1936	Lady M. Venkatasubba Rao (In the absence of Sir R. K. Shanmugam Chettiar, K.C.I.E., Dewan of Cochin.)	Prof P. Sambamurthi Ayer, B.A., B.L.
5th "	1937	The Hon'ble Sri B. Gopala Reddy, Minister for Local Administration	Sreeman S. Sathyamurthi Iyer Avl., M.L.A.
6th "	1938	His Highness The Yuvaraja of Mysore	Ariyakudi Ramanuja Iyengar
7th "	1939	Sreemathi Rukmini Devi	Sri M. S. Ramaswamy Iyer, B.A, B.L., L.T.
8th "	1940	H. H. the Maharaja of Travancore	Kallidaikurichi Vedanta Pagavathar
9th "	1941	Maharaja of Pithapuram	Prof. D. Venkataswamy Naidu
10th "	1942	Sir M. Venkatasubba Rao	Sri Subbarama Bagavathar
11th "	1943	Dr S. Radhakrishnan	Palladam Sanjeeva Rao
12th "	1944	The Hon'ble M. CT. M. Chidambaram Chettiar	Sri M. S. Ramaswamy Iyer, B.A., B.L., L.T.
13th "	1945	The Hon'ble Mr. Justice P. V. Rajamannar	Sri Ananthanarayana Iyer, Dt Judge
14th "	1946	Sir A. Lakshmanaswamy Mudaliar	Dr. T Srinivasaraghavan
15th "	1947	Hon'ble Dr. P. Subbaroyan	Sri T. Lakshmana Pillai, B.A.
16th "	1948	The Hon'ble Mr. Justice A. S. P. Iyer	Prof. R. Srinivasan, M.A.
17th "	1949	Sachivothama Sir C. P. Ramaswamy Iyer	Sri K. Vasudeva Sastry, B.A.
18th "	1950	Srimathi Rukmini Devi	Brahmasri Papanasam Sivan
19th "	1951	The Hon'ble Mr. Justice T. L. Venkatarama Iyer	Ariyakudi Ramanuja Iyengar

THIAGARAJA'S SPIRIT

by

The Late M. S. RAMASWAMI AIYAR

Thiagaraja's song *Samayamu Thelisi* gives us a gleaning of his spirit. He sang "What is to me whether wealthy men live or die, if they do not by their riches acquire in time *Punya* or *Virtue*? What again is it to me whether those men appreciate or depreciate the Arts, who allow themselves to be brought under the category of Lunatics? In as much as the eyes of a person have become blind, what is it to me whether the eyelids remain open or closed? In as much again as the master of a Crore does not pursue the right way, what is it to me whether he becomes a devil or a miser?"

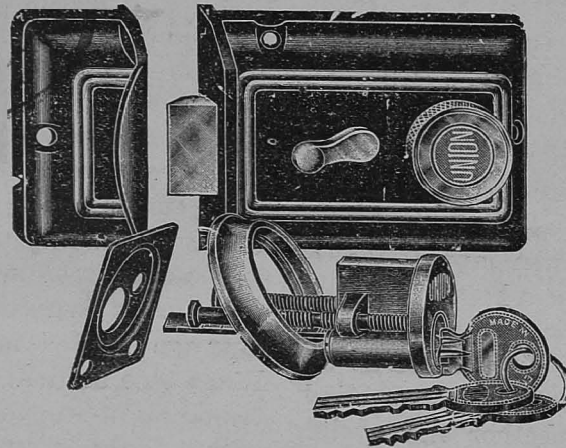
Once Saraboji, Raja of Tanjore, sent for Thiagaraja. The messenger met the musician and said: "The Raja offers you a gift of ten VELIS of land and a big bullion of gold, as the price of a song or two, which you are requested to compose in praise of the Raja". The musician replied: "Why should your Raja misuse his wealth in such paltry things as praise and why should I prostitute the Muse's name by flattering kings, many of whom are but plagues and scourges of man-kind, bred up in sloth and

ignorance and every vice that nurses both.?" The messenger still persisted and drew Thiagaraja's pointed attention to the bullion of gold. "Fie upon gold," retorted Thiagaraja, "fie upon that cursed gold which ever drives unwary humanity to pursue false joy and suffer real woe. Had I valued gold for its own sake, I should have long ago melted my golden image of Rama into bullion and played, in the twinkling of an eye, drucks and drakes with it. But, to my fortune, my fascinating idol fills my mind with the God inside and not with the gold outside." Then he shot a pointed snatch in Kalyani, *Nidhi Salasukhama*: "Which gives greater joy - wealth or worship in the holy presence of Rama? O! Soul! tell me the truth. Which is sweeter - milk, butter and buttermilk or the essence of the nectar of deep meditation and bhajana of Dasarathi! Which conduces more to health a dip in the Ganges of firmness and calmness of mind or in the muddy well of depravity? Which of the two is better - praise of haughty man or song on mighty God? The messenger left without a word more.

On another occasion, H. H. Swathi Thirunal of Travancore sent

P. V. RATHAKRISHNA CHETTY & BROS.,

45, VENKATACHALA MUDALI STREET, P. T, MADRAS.

Manufacturers of:

BUILDERS' AND
FURNISHERS'
HARDWARE

Specialists in:

PLASTIC FITTINGS
AND ELECTRO-
PLATING. —

Branches:

P. V. R. C. & BROS., 8/11, Rasappa Chetty Street,

SRI SEETHA RAM & CO, 21/22, Rasappa Chetty Street,

P. T. MADRAS.

for Thiagaraja. Vadivelu was the messenger this time. He was one of those musicians who, on the close of the Maharatta Rule at Tanjore, moved to Travancore where he remained long enough to be recognised as the first rate Violinist of the State. Swathi Thirunal, be it remembered, was himself a great musician and composer. His sister, Rukmini Bai (1809 to 1837) was again a rare poetess and composer of simple yet charming songs, deep yet pure in feelings. Dewan Subba Row too was a musician. Around these principal planets, there moved many a satellite, such as, Govinda Marar, Vadivelu, Sivananda, Chinnayya, Ponnayya, Iravi Varman Thambi, Kshirabdi Sastri, Parameswara Bhagavathar, Meruswami and a host of others. It is no wonder, therefore, that Swathi Thirunal's reign was characterised by one of his successors, Visakam Thirunal, (1880 to 1885) as "The Augustan Age of Travancore Music." While thus Swathi Thirunal was swaying supreme over his peculiar sea of music, a mighty tide from the ocean of Thiagaraja's *Krithis* splashed on the Maharaja. Kannayya Bhagavathar, a direct disciple of Thiagaraja's, gained an interview with the Maharaja and feasted His Highness's ears with a good set of his guru's *Krithis*. Swathi Thirunal was struck dumb with admiration and found that the Travancore Music was to Thiagaraja's what the rancousness of the crow to the song of the nightingale. He yearned to hear Thiagaraja directly and hence commissioned Vadivelu by whatever means to fetch him.

Vadivelu, accordingly, left Trivandrum for Thiruvaiyar. To-day the distance may be covered in less than twenty four hours. But he had to spend many a week and undergo many a privation before he could finish his journey. Even after reaching his destination, he dared not reveal his mission for days together, for he was told of Thiagaraja's previous refusal to Saraboji and feared such another. He waited therefore for a fair opportunity; and at last the inevitable meeting came about. Vadivelu drew a bright picture of Travancore, contrasted it with the stormy condition of Tanjore, touched upon the superior musical qualifications of the Maharaja of Travancore and tried to excite the ambition, if it existed, of Thiagaraja by winding up his message with these words: "For glory's sake come over to Trivandrum." Thiagaraja replied: "What is glory but the people's praise? And who are the people but a confused and miscellaneous rabble that can scarcely distinguish between things sterling, worth the praise and things vulgar, not worth the praise?" Vadivelu changed his line of invitation and said: "Never mind the praise of the rabble. There the Maharaja is eagerly expecting your arrival at Trivandrum. His Highness is sure to raise your *Padavi*."

"What do you mean by *Padavi*?" interrupted Thiagaraja.

Vadivelu continued; "*Padavi* means High position. With His Highness as your admiring friend, you will attain full-blown dignity in the State; and

For your requirements in Sanitary Ware

Suppliers to Government, P. W. D., Railways, Municipalities & Madras Corporation, Dealers in all description of sanitary goods.

Stockists of:—

Mosaic tiles of various designs, Italian Marbles for Table tops, Flooring tiles Refrigerators Glazed wall tiles in white & colours Water closets of English & Indian make C. I. Soil Pipes & Rain Water Pipes with all fittings, Stone Ware Pipes & fittings, Glass roofing tiles, coloured Cement marble chips, Carborandum bricks, G. I. fitting, A. C. Pipes & fitting.

Please Contact :

VIJAYA TRADING CORPORATION

CIVIL, SANITARY ENGINEERS AND CONTRACTORS,
320, THÁMBU CHETTY STREET,
M A D R A S - 1.

Phone: 4793

Grams: "STONEWARE"

P R E M I E R

Life & General Insurance Co., Ltd.

H. O. :- PREMIER INSURANCE BUILDINGS, MADRAS.

L A R G E S T

Motor Insurance Co., of S. India

Yearly Premium Income exceeds Rs. 13,00,000

No. of Vehicles Insured exceeds 20,000

the fortune of all, including that of my poor self, will be in your hands. Through your signifying eyes alone, the rays of regal bounty will shine ; and at your nod alone, the stream of honor will flow. At your disposal you will have a mountain of wealth which you, your wife and child may enjoy. A high *Padavi* indeed ! Do not hesitate to start."

Quite undisturbed in mind, Thiagaraja replied : " You first spoke of glory and now praise riches. I have always regarded wealth to be an impediment to man's progress, quite as much as the baggage would be to that of an army. In either case the march would be hindered and the victory lost or disturbed. Rightly has Lord Krishna said : " Whomsoever I am pleased with, his wealth I take away ". Further, excessive wealth makes a man very rarely a donor but very often a miser employing his cares on what he can never enjoy or a prodigal wasting money to purchase what he can never taste. It is thus the toil of fools and the wise man's encumbrance. As for the *Padavi* you referred to, I have only to draw your attention to my Salakabhairavi Krithi—*Padavini Sadbhakthi* : " That state of mind which places implicit faith in Rama is the real *Padavi*. There are many who have learnt by rote all the Vedas, Shasthras and Upanishads and can repeat them, parrot-like, from start to finish, but who have not caught their spirit ? Can such people be deemed to have attained *Padavi* ? There are many others who possess a mountain of wealth and a number of wives and

children and who enjoy the friendship of Maharajas, Lords of the Earth. Can even they be deemed to have attained *Padavi* ? Again, can a person whose so-called enjoyment is involved in dire ignorance and evil passions, be deemed to have attained *Padavi* ? No, no ; only that state of mind which places implicit faith in Rama is the real *Padavi*." Forthwith Vadivelu took leave and went away.

So high minded was Thiagaraja ; and the world, with all its gold and other attractions, seemed to him either a rock of perils or a vale of tears. He would either pray for emancipation from birth and exclaim with Prior—

" O ! beyond description happiest he,

Who ne'er must roll on life's tumultous sea ;

Who, with blessed freedom, from the general doom

Exempt, must never force the teeming womb,

Nor see the Sun, nor sink into the tomb."

Or, having been born, would sing along with Lord Krishna—

" He who is able to endure here, ere he be liberated from the body, the impact produced by desire and passion he is harmonised ; he is a happy man "

Here, then, we have a clue as to why Thiagaraja refused to be tempted by monetary considerations and why he adopted the *Oonchvrithi* profession that kept him above want and disre-

SERVICE TO THE NATION

is being continuously rendered by the Railways which constitute the country's largest national undertaking. The social and economic prosperity of the people, the development of commerce and industry, the equitable and urgent distribution of food-stuffs and other essential articles-all these require the efficient and economical functioning of the Railways which verily are the lifelines of the country. The public, who are both the owners and users of the Railways, can render valuable help to the administrations in the following ways :

- Speeding up the movement of wagons, by taking the minimum time for loading and unloading them. Availability of wagons for carrying essential traffic will thus be enhanced.
- Reducing the claims bill of Railways by packing consignments securely and labelling and marking them clearly. This will avoid loss, damage and misdespatch of goods.
- Using Railway carriages, platforms, waiting rooms, etc. in such a manner as to ensure healthy and hygienic conditions, and preventing acts of vandalism.
- Discouraging ticketless travel which causes overcrowding in trains and also financial loss to the nation.

The SOUTHERN RAILWAY ardently welcomes your co-operation

garded all greatness as being sterile of solid joys and fertile with trifling toys. Here, again, we understand why, with two warring European nations whose alternate devastation sapped the resources of all around him; with two sovereigns whose proffered support he spurned with indignation; and with an elder brother whose proffered insult* he endured with forbearance; he had the undaunted courage to shoot above, leaving the sullen earth behind, like a rocket; to course freely through the silent air; and, having reached the point of culmination, to burst into hundreds of brilliant star-like melodies that would not evaporate and fall but would solidify and crys-

*Anadunuganu.

lize into permanence, much to the wonder of his contemporaries and their successors.

The nearest historical parallel to Thiagaraja was Haridas Swami of Brindavan. These two rare musicians of North and South India—though of different times—were of the same mould and preferred quiet and unostentatious life. They felt no need of human support for their music, because they believed it to be of divine origin. It needed no outside stimulus, proceeded from within and was of manifold variety full of the zeal of faith and love which it inculcated.

—*Courtesy of the author's son
Sri R. Nataraja Iyer, B.A., B.L.,
Post Box 4, Chittoor.*

P. S. N. M. RAMALINGAM CHETTIAR & CO.,

Importers, Exporters & Manufacturers' Representatives
46, Anderson Street, G. T. Madras I.

Agencies :

Bombay, Calcutta, Madura & Coimbatore.

Papers, Boards and Stationery of all sorts to meet the requirements of Journalists, Publishers, Printers and Industrialists inclusive of Cottage Industry-Educational and Commercial Institutions and other Public Utility Concerns, available at Competitive Prices.

Telegram — PAPERMALL

Telephone—5 5 1 6 6

GENERAL PAPERS LTD.

16, ARMENIAN STREET, MADRAS - 1

LARGEST STOCKISTS

&

DISTRIBUTORS

OF

PAPERS & BOARDS

INDIAN & FOREIGN

Branches :

TIRUCHIRAPPALLI
B'G BAZAAR

★

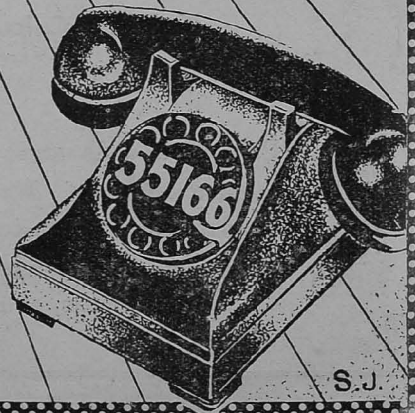
MADURAI
92, VAKIL NEW STREET

★

BANGALORE CITY
17, MALAVALLI RAMARAO ST.,
KOMPTIPET

★

COIMBATORE
21-121, THOMAS STREET

S.J.

NAME	Page
Ahmed & Co., A. M.	56
Alavandariah & Co., C.	11
Ambalavana Chettiar & Co Ltd., P. S. N. S.	35
Arumugam, A. M.	54
Asoka	39
Asoka Lungi Company	86
Audhimulam, V. G.	55
Beehive Foundry Engineering Works	84
B. S. F. Mart	94
Ethirajiah & Sons R.	1
Gandharva Vidyalaya	6
Garlick & Co., Ltd.,	2
Gemini	2nd Cover
General Papers Ltd.,	20
Hassanally & Co., A. M.	105
India Cements	3rd Cover
India Electric Works Ltd.,	92
Indian Industrial Co., Ltd., The	98
Indian Metal & Metallurgical Corporation	10
Indian Mutual General Insurance Society Ltd.	11
International Clearing and Shipping Agency	10
Jalal & Sons	72
Jeewanlal (1929) Ltd.,	100
Jupiter Trading Corporation	86
Kandan Textiles Ltd.,	66
Kesavalu Naidu C. V.	104
Klein & Peyerl	38
King & Company	74
Laljee Godhoo & Co.,	35
Lever Brothers (India) Ltd.,	69
Lingam & Co.,	72

INDEX TO ADVERTISERS

INDEX TO ADVERTISERS

NAME	PAGE
Madras Electricals Ltd., The	... 68
Madras Pencil Factory	... 4th Cover
Madras Pictures	... 96
Modern Automobiles	... 102
Modern Distributing Co.,	... 106
Modern Stationery Mart	... 25
Mysore Premier Metal Factory	... 104
Nanjappa Chetty & Sons. P. S	... 82
Nehru Lunch Home	... 60
Pachmerhiwala & Co.,	... 38
Premier Life & General Insurance Co., Ltd.,	... 16
Prithivi Insurance Co., Ltd., The	... 54
P. S. G. Co.,	... 60
Ramakrishna Lunch Home	... 90
Ramalingam Chettiar & Co., P. S. N. M.	... 19
Ramanujiah & Son, R	... 74
R. M. D. C (Mysore) Ltd.,	... 64
Rathakrishna Chetty & Bros., P. V.	... 14
Saifuddin & Co.,	... 94
Sheth, C. J.	... 56
Southern Railway	... 18
Super India Tyres	... 8
Standard General Assurance Co , Ltd.,	... 25
Subbarayalu Chetty & Sons, A.	... 28
Sugesan & Co., Ltd 52
T. I. Cycles of India Ltd.,	... 88
Union Company (Motors) Ltd.,	... 70
United India Life Assurance Company Ltd.,	... 32
Vanguard Insurance Co., Ltd.,	... 80
Vijaya Trading Corporation	... 16

ஸங்கீதம் அன்றும் இன்றும்

(Prof. R. சீனிவாசன் M.A.)

கூலச் சக்கிரம் சுழன்று கொண்டே வருகிறது. மனித சமூகமும் மாறி வருகிறது. அதன் நோக்கங்களும், நடையுடை பாவனைகளும் அதற்கேற்றபடி மாறுதல்கள் அடைகின்றன. ஆனால் சில ஆதாரத்தவங்கள் சாச்வதமானவை. எவை எப்படி பேதப்பட்டாலும் இந்த தத்துவங்கள் என்றும் மாறாமல் நிலை நிற்கும்.

நமது கலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் இதன் உண்மையை நன்குணரலாம். பரத முனிவரின் காலம் முதல் இதுவரையிலும் எத்தனையோ புரட்சிகளும் அதிர்ச்சிகளும் நமது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நமது கோட்பாடுகளிலும் அநேக மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் நமது கலைகளின் முக்கிய ஆதார நோக்கம் மாறவில்லை. அதனால்தான் இந்திய ஸங்கீதம், இந்தியக் கலைகள் இன்னும் ஜீவித்திருக்கின்றன. எவ்வளவோ புது வழிகளை நமது கலைஞர்கள் அங்கீகரித்து நமது கலை முறைகளில் அவைகளை சேர்த்துக் கொண்டிருந்தாலும் ஆதார நோக்கங்கள் அவைகளால் பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாத்து வந்தார்கள். நமது இந்திய ஸங்கீதத்திற்கு உயிராதாரமாக இருப்பவை, (i) ராசம், (ii) ஸங்கீதம். இறைவனை வழிபடுவதற்கேற்றது எனும் கொள்கைகள், இவ்விரண்டும்தான்.

சுமார் 50 வருஷங்களுக்கு முன் நமது கர்நாடக ஸங்கீதம் எந்த நிலையிலிருந்து வந்தது, பிறகு அதில் எவ்வித மாறுதல்களேற்பட்டன, என்பதைக் கவனிப்போம். முதலாக, அந்தக் காலத்தில் தற்காலம்போல் ஸங்கீதம் பரவி நிற்கவில்லை.

ஸங்கீத சபைகள் அதிகமாக இல்லை: டிக்கட்டுகள் மூலம் பாட்டுக் கேட்பது என்ற பழக்கம் அதிகமாக இல்லை. ஸங்கீத வித்வான்கள் ராஜாக்களாலும் ஜமீன்தார்களாலும் மேலும் இதர பிரபுக்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். பொது ஜனங்களுடைய அபிமானத்தைத்தேட வேண்டிய அவசியமில்லை. எட்டணு கொடுத்து டிக்கட்டு வாங்கி பாட்டுக் கச்சேரிகளுக்கு விஜயம் செய்வோர்களுடைய திட்டத்திற்கேற்றவாறு நாட்டியமாட வேண்டிய கட்டாயம் அக்காலத்தில் முற்றுமே இல்லை. பிழைப்பைப் பற்றின கவலை அதிகமாக இல்லாததால் அக்கால வித்வான்கள் தங்கள் கலையிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார்கள். தற்கால நாகரீக முன்னேற்றத்திற்குத் தக்கவாறு நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் பௌதிக சௌகரியங்களில் மோகமேற்படாதிருந்த அந்தக் காலத்தில் வீண் ஆடம்பரங்களில் லாமல் சௌகரியமாகவே பிழைப்பு நடந்து வந்தது. இத்தகைய பல காரணங்களால் அந்த வித்வான்கள் கலையின் பெருமையையே முக்கியமாகக் கொண்டு, ஸம்பிரதாய ஸங்கீதத்தை மாசு படாமல் காப்பாற்றி வந்தார்கள். அறைகுறை படித்து விட்டு குறை குடத்திலுள்ள நீர் போல்துள்ளிக் குதிக்கும் சிற்றறிவாளிகள் அந்தக் காலத்தில் அதிகமாக இல்லவும் இல்லை; இருந்தாலும் அவர்களை வித்வான்கள் பொருட்படுத்தவே மாட்டார்கள். ஆகவே உயர்தர ஸம்பிரதாய ஸங்கீதம் மாசற விளங்கி வந்தது.

அந்தக் காலத்தில் நல்ல ஆதரச் சுருதியில் பாடக்கூடிய சாரீர வசதியுள்ளவர்கள் மட்டுமே ஸங்கீதத்தைத் தொழிலாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 4 கட்டை,

5 கட்டைச் சுருதிகளில் பல வித்வான்கள் பாடுவார்கள். 3 கட்டைக்குக் குறைந்த சுருதியில் பாடினவர்கள் அந்தக் காலத்திலில்லை யென்றே கூறலாம். 4½ கட்டைக்கு மத்யம சுருதியில் அலங்காரமாக பாடினவர்களை நான் கேட்டிருக்கிறேன். இந்த ஒலி பெருக்கும் கருவி (Microphone) வந்தாலும் வந்தது, சுருதியைக் குறைப்பது சகஜமாகிவிட்டது. சாரீர வசதியுள்ளவர்கள்கூட அனாவசியமாக சுருதியைக் குறைத்து வைத்துக்கொண்டு மேல் ஸ்தாயியில் அலற ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆதாரச் சுருதி, காலப்பிரமாணம் இதுகளை சாரீரத்திற்குத் தகுந்தபடி நிச்சயித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அக்காலத்தில் கவனமாகக் கையாளப்பட்டு வந்தது. இக்காலத்தில், இந்த விஷய மொன்றிருக்கிறதென்பதே மறந்துபோய் விட்டதோ என்றுகூடத் தோன்றுகிறது. சில பெரிய வித்வான்கள் சௌகரியக் குறைவு கொண்டு சுருதியைத் தாழ்த்தி வைத்துக்கொண்டது தற்காலத்தில் ஒரு பாஷனாகவே (Fashion) தீர்ந்துவிட்டது. மந்தரஸ்தாயி காந்தாராம் முதல் தாரஸ்தாயி மத்யமம் வரை தெளிவாகப் பேச வேண்டும், மந்தரஸ்தாயி ஷட்ஜம் வரை அவசியம் போல் சஞ்சரிக்கத் திறம் வேண்டும், தாரஸ்தாயி பஞ்சமம் சில சமயங்களில் மட்டும் உபயோகப்படுத்தும்படியாயிருக்க வேண்டும், இதற்குத் தக்கவாறு ஆதாரச் சுருதியை ஒவ்வொருவரும் நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற விஷயம் அக்காலத்தில் நன்றாக அனுஷ்டானத்திலிருந்தது.

அந்தக் காலத்தில் சாதாரணமாக கச்சேரிகள் ராத்திரி தான் நடக்கும். சுமார் 4, 5 மணி நேரம் நடக்கும், சில சாயந்திரமும் நடைபெறும். சென்னை முதலிய ஒன்றிரண்டு இடங்களில் ஸங்கீத சபைகளுமேற்பட்டன. அநேகமாக சபைக் கச்சேரிகள் சாயந்திரம் 4 மணி முதல் 9 மணி வரை நடக்கும். வித்வான்

கள் சாவகாசமாக நிதானமாகப் பாடுவார்கள். கேட்பவர்களும் அப்படியே பொறுமையுடன் நிதானமாகக் கேட்பார்கள். ராகம், தானம், பல்லவி பாகங்களுக்கு அதிக சமயம் கொடுக்கப்படும். சுமார் நாலு மணி நேரம் நடக்கும் கச்சேரிகளில் ராகம் பல்லவிக்கு இரண்டு மணி சாவகாசம் கொடுப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். கச்சேரியின் கடைசி பாகத்தில் பாடப்படும் "துக்கடா"க்கள் கூட உயர்தரமாகவே இருக்கும். ஜாவளி, விருத்தம் (சுலோகம்) திருப்புக்ழ், காவடிச் சிந்து முதலியவைகளில் கையாளப்படும் முறை கௌரவமாகவே இருக்கும். மொத்தத்தில் இக்காலத்துக் கட்டுப்பாடுகள் அப்போது அதிகம் பாதிக்கவில்லை. 2½, 3 மணி நேரத்தில் மங்களம் பாடவேண்டும், முன்னமேயே தீர்மானிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிக் குறிப்பு (Programme) பிரகாரம்தான் பாட வேண்டும், ராகாலாபனம், தானம், பல்லவி எல்லாம் சேர்ந்து 20 நிமிஷங்களுக்கு மேற்போகலாகாது என்பதைப் போன்ற நிப்பந்தங்கள் அவ்வளவு தூரம் வித்வான்களைச் சிறைப்படுத்தவில்லை.

ராகவில்தாரத்திற்கு எடுத்துச் கொள்ளப்படும் ராகங்கள் பெரிய பிரௌட ராகங்களாகத்தான் இருக்கும். பாவம் கெடாமல் சாவகாசமாகப் பிரஸ்தாரம் செய்யக் கூடியவைகளைத் தான் ராகாலாபனைக்கு உபயோகிப்பார்கள். ஹம் ஸ ப் பிரபா, நடபைரவி, கோகிலவராளி, நாடகப்பிரிய முதலிய ராகங்களை ஆலாபனம் செய்யக் கனவிலும் நினையார்கள். இதனால் புதிய புதிய ராகங்களை ஆலாபனம் செய்யக் கூடாது என்று நான் சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது. பாவத்துடன், ருசியாக, கலப்பில்லாமல் ஆலாபனம் செய்யக்கூடிய எந்த ராகத்தையும் எடுத்துக் கொள்வதில் யாதொரு ஆக்ஷேபனையும் இருக்க முடியாது. வேறு சாதாரண ராகங்களை ஆலாபனம் செய்தாலும் அளவு கடந்து போகாமல் அதனுடைய பாவத்திற்கு

சீர்கேடு வராமலிருக்கும்படியாகத் தான் பாடுவார்கள். சில மேள ராகங்கள் கர்த்தா ராகங்களாயிருந்தாலும் அதிகமாக விஸ்தாரம் செய்ய சௌகரியமில்லாதவைகளாக இருக்கின்றன. அதுபோலவே சில ஜன்ய ராகங்கள் சாவகாசமாக, பாவ புஷ்டியுடன் ஆலாபனம் செய்யத் தகுந்தவைகளாக இருக்கின்றன. இதையறிந்து ராக விஸ்தாரம் செய்தால் ஸங்கீதமாகும். இல்லாவிட்டால் ருசியற்ற சாவிபோன்ற ஸ்வரக் கோர்வையாகும். ஹிகாம்போதி, நடபைரவி இதுகள் மேளகர்த்தா ராகங்கள்; அநேக ரஞ்ஜகமான ஜன்யராகங்களுக்கு இவை கர்த்தாக்கள். ஆயினும் இந்த ராகங்களை சங்கராபரணம், தோடி, கல்பாணி, மோஹனம், காம்போதி முதலியவைகளைப் போல் ஸவிஸ்தாரமாக ஆலாபனம் செய்ய முடியுமா? முடியாது. அப்படிப்பாடத் தொடங்கினால் ஹிகாம்போதியில் நாட்டக்குறிஞ்சி, கமாசு இதுகளின் பாவம் நவனிக்கும். இதற்கு நாமென்ன செய்யலாம்? நாடகப்பிரிய ராகத்தை காம்போதிபோல் விஸ்தாரமாகப் பாட முடியவில்லையே என்று வருந்திப் பயனென்ன? இந்த விஷயத்தை நன்றாக ஆலோசித்துத்தான் ராகாலாபனம் செய்வார்கள் அந்தக்காலத்து வித்வான்கள்.

காலம் சென்ற பழமார்பேரி ஸ்வாமி நாதய்யர் ஒரு சமயம் சொன்னது எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அவரை பிடிவில் ஸஹானு ராகம் விஸ்தாரமாக வாசிக்கக் கேட்டுக்கொண்டபோது கொஞ்ச நேரம் வெகு அழகாக அதை வாசித்து நிறுத்தி விட்டார். 'ஏன் நிறுத்திவிட்டீர்கள், இன்னும் கொஞ்சம் சாவகாசமாக விஸ்தாரம் செய்யலாகாதா' என்று கேட்டுக் கொண்டதற்கு அவர் கூறின பதில் இது தான். 'ஸஹானு ராகம் அவ்வளவுதான். இனியும் வாசித்தால் வாசித்ததையே திருப்பித் திருப்பி வாசிக்க வேண்டி வரும். அல்லது பாவமில்லாமல் வெறும் ஸ்வரங்களைக் கோர்த்து ஓசைப்படுத்தலாம், அல்

வது வேறு ராகங்களுடைய சாயைகளைக் கலந்து வாசிக்கலாம். அவ்வளவுதான். இதில் பெரிய உண்மை அடங்கி யிருக்கிறது. நமது ஸங்கீதத்தில் மனோதர்மத்திற்கு எல்லையே இல்லை யென்றாலும், எதற்கும் ஒரு மிதம், அளவு உண்டு. அதற்குள் தான் ஒரு வித்வான் தனது கல்பனா சக்தியைக்காட்டவேண்டும். ஆகவே அக்காலத்து வித்வான்கள் ராக விஸ்தாரத்திற்கு அதற்குரிய ராகங்களைத் தான் எடுத்துக் கொள்வார்கள். அது போலவே மற்ற ராகங்களையும் பாவபுஷ்டியுடன் ரஞ்ஜகமாகப் பாடக்கூடும் வரையில்தான் ஆலாபனம் செய்வார்கள்.

ஸங்கீதத்திற்குப் பாவம்தான் முக்கியமானது என்ற கொள்கையுடன் ராகங்களை அக்காலத்தில் கையாண்டு வந்ததால் அக்காலத்து வித்வான்களுடைய ராக ஆலாபனத்திற்கே ஒரு தனி மேனியும் நமது இதயத்தை ஆகர்ஷிக்கும் சக்தியும் இருந்தது. நான் முதன்முதலில் மேற்கூறியவிதத்தில் ராகாலாபனை செய்து கேட்டது இன்னும் நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது. நான் அப்போது குழந்தை. ஒரு கல்யாணத்திற்காக கும்பகோணத்திற்குச் சென்ற என் குடும்பத்தார் என்னையும் அழைத்துச் சென்றார்கள். அங்கே நாங்கள் தங்கியிருந்த தெருவுக்கு அடுத்த தெருவில் ஒரு கல்யாணத்தில் அன்று மாலை யாரோ ஒரு பெரிய வித்வான் புல்லாங்குழல் வாசிக்கப்போவதாக ஜனங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தது என் காதில் விழுந்தது. அதைக் கேட்க எனக்கு ஆசை உண்டாயிற்று. ஒருவரிடமும் சொல்லாமல் நான் அந்தக் கல்யாணப் பந்தலை அடைந்தேன். அங்கே ஒரு பெரியார், மஹாதேஜஸ்வி, ஆனால் கண்தெரியாதவர், புல்லாங்குழல் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்தக்குழலின் இனிமையை என்னென்று சொல்வது! நான் அப்படியே மெய்மறந்து நின்றுவிட்டேன். அப்போது ஸங்கீத சம்பந்தமான யாதொரு விவரமும் எனக்குத் தெரியாது. நாட்டக்

குறிஞ்சி ராக ஆலாபனை நடப்பதாக பக்கத் திலுள்ளவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததி லிருந்து அறிந்துகொண்டேன். நான் எவ் வளவு நேரம் அங்கே நின்றேன் என்பது எனக்குத் தெரியாது. அந்தக் குழலோசை என்னைப் பரவசமாக்கியது என்பதுமட்டும் உண்மை. அன்று மாலை ஊருக்குத் திரும் பிப் போவதாக நிச்சயித்திருந்தார்கள் குடும் பத்தார். புறப்படும்போது என்னை அங்கு காணாததால் கலவரமடைந்து என்னைத் தேடத் தொடங்கினார்கள். அங்கு எங்கும் என்னைக் காணவில்லை. ரயிலுக்கு நேரமு மாகிவிட்டது; தேடிக்கொண்டே சிலர் அந்தக் கல்யாணப் பந்தலுக்கு வந்து சேர்ந் தார்கள். நானிருந்த நிலையைக் கண்டார் கள். ரயிலோ தவறிவிட்டது. சங்கீதத்தை யாவது கேட்போமென்று என்னைத் தேடி வந்தவர்களும் அந்தப் புல்லாங்குழலைக் கேட்டு மெய்மறந்தார்கள். பல வருஷங் களுக்குப் பிறகு நான் முதன் முதலாக ராக ஆலாபனை செய்யத் தொடங்கியபோது நான் பாடினது சங்கராபரணமல்ல, தோடி யல்ல, காம்போதியல்ல, நாட்டக்குறிஞ்சி ராகம்தான். அன்று சரப சாஸ்திரியாரின் புல்லாங்குழலில் கேட்ட நாட்டக்குறிஞ்சி என் மனதில் நன்கு ஊன்றிவிட்டது. மறக்கமுடியாதபடி உள்ளத்தில் ஆழ்ந் திருந்தது. அதுபோலவே சிவக்கொழுந்தின் நாதஸ்வரத்தில் நான் கேட்ட யதுகுல காம்போதி என் மனதைக் கொள்ளை கொண் டது. இத்தகைய மறக்கமுடியாத ஸங்கீத சம்பந்தமான பல சம்பவங்கள் எனக் கேற்பட்டதுண்டு.

இப்படி பாவம் பொங்கித் ததும்பும்படி ராகங்கள் பாடுவதிலும் சில சில வித்வான் கள் சில சில ராகங்களில் ஒரு தனித் திறத் தைக் காட்டுவதுண்டு. அதையொட்டி அவர்களுக்குப் பெயர் வழங்கி வந்தது முண்டு. தோடி ஸீதாராமய்யா, பியாகடை சப்பிரமணிய அய்யர், கேதாரகௌள நரசிம்மய்யங்கார் என்றெல்லாம் சொல்வ துண்டு. நாமக்கல் நரசிம்மய்யங்கார்

கேதாரகௌளம் பாடினால் அதற்கு ஒரு தனி அழகு, ருசி, மெருகு உண்டு என் பதை நான் கேட்டு அனுபவித்திருக்கிறேன்.

அநேகமாக அந்தக்கால வித்வான்கள் ராகங்களை அதற்குரிய காலங்களில்தான் பாடுவார்கள். சில ராகங்கள் எல்லா வேளை யிலும் பாடக்கூடியவை. சில ராகங்கள் பாடுவதற்கேற்ற காலமுண்டு. நீலாம்பரி, யதுகுல காம்போதி முதலிய ராகங்கள் இரவில் பாடும் ராகங்கள்; பூபாளம், மலய மாருதம் போன்ற ராகங்களுக்குரிய காலம் விடியற்காலை. முற்பகலில் பிலஹரி, தன் யாசி, சாவேரி முதலிய ராகங்கள் பொருந் தினவைகளாக இருக்கும். அதாவது அந் தந்தக் காலங்களில் அந்தந்த ராகங்களைப் பாடினால் மிக்கப் பொருத்தமாயிருக்கும் என்பது தாத்தார்யம். பச்சாம்பேட்டை நட ராஜய்யர் என்றொரு பரமரஸிகர் இருந்தார். பெரிய பெரிய வித்வான்களெல்லாரும் அவ ரிடத்தில் அன்புடனும் மரியாதையுடனும் பழகுவார்கள். யாராவது வித்வான்கள் அந் தப் பக்கம் போனால் நடராஜய்யர் ஜாகை யில்தான் தங்குவார்கள். ஒரு தடவை மஹா வைத்யநாதய்யர் அங்கு தங்க நேர்ந் தது. வழக்கம்போல் ராத்திரி போஜனமான பிறகு ஸங்கீதப் பிரகடனம் நடந்தது. நட ராஜய்யர் வேண்டுமென்றே மஹா வைத்ய நாதரிடம் பூபாள ராகம் பாடவேண்டினார். காலத்திற்குக் கொஞ்சம்கூட பொருந்தாத ராகம். கொஞ்ச நேரம் ஆலோசனை செய்து பிறகு வைத்யநாதய்யர் “ஆஹா, அப் படியே பாடுகிறேன். ஒரு சுலோகத்தை ராகமாலிகையாகப் பாடி அதில் பூபாளத் தையும் பாடுகிறேன்” என்று சொல்லி ஒரு சுலோகத்தைப் பாடத் தொடங்கினார். கேட்பவர்கள் மெய்மறந்து ஆனந்தத்தில் மூழ்கினார்கள். வைத்யநாதய்யர் பூபாளமும் பாடினார். அதைக் கேட்டபோது பஞ்ச பஞ்ச உஷ்த்தகாலத்தில் கையில் ஸ்தாலிச் செம்பை யேந்தி நதிக்கு ஸ்நானம் செய்ய புறப்படும் உணர்ச்சி எல்லோருக்கும் ஏற் பட்டது. வாஸ்தவத்தில் அப்போது மணி

STANDARD GENERAL ASSURANCE CO., LTD.,

(Head Office : CALCUTTA)

Transacts all classes of

FIRE, MARINE, AND ACCIDENT INSURANCE

FUNDS EXCEED ... Rs. 38,79,000

Chairman :

SIR BADRIDAS GOENKA, K. T. C. I. E.

General Manager :

U. N. CHATTERJEE

Head Office : 9, BRABOURNE ROAD, CALCUTTA

Divisional Office :

19, Stringer's Street, Loane Square, Post Box No. 1602, MADRAS-1

Manager : T. S. MUTHUSWAMI, M.A., B.L.,

Branches :

12/169, JEW TOWN, MATTANCHERRY,

COCHIN

RAILWAY STATION ROAD, POWERPETA,

ELURU

57/58, Silver Jubilee

Park Road,

Travancore Forward

Bank Buildings,

17, Goods Shed Street,

MATHURAI

BANGALORE-2

ALLEPPEY

AGENCIES ALL OVER THE STATES.

All kinds of—

Stationery, PAPER, Office & School requisites

AT COMPETITIVE RATES

Can be had from—

Modern Stationery Mart

(By appointment to H. E. the Governor of Madras)

9, ARMENIAN STREET, MADRAS-1.

Branch :

10/285, MALAIPERUMAL STREET, MADRAS-1.

Telephone : 3153

Telegrams : "MODESTY"

யும் ஐந்தாயிருந்தது. நேரம் போனது தெரியாமல் கேட்போர்கள் தன்னை மறந்து இருக்கும்படியாக விடியற்காலையே வரையிலும் மற்ற ராகங்களைப் பாடி யூபாளத்திற்கேற்ற நேரம் வந்தவுடன் அதையும் பாடினார். மஹா வைத்யநாதய்யர் போன்ற மஹான்களுக்கு ஸங்கீதம் ஆத்மீகமான ஒரு பெரிய விஷயம். ஈஸ்வரார்ப்பணயோக்யமானது. அந்த வித்தையை பத்தியுடன் பயிலவேண்டும், அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம்தான் பிரதானம்.

கச்சேரிகளில் அனுவசியக் கட்டுப்பாடுகளுக்கடிமையாகாமல் மனோதர்மத்தின் ஸ்வயேச்சையாகப் பாடுவது அக்காலத்தில் வழக்கமாயிருந்தது என்று சொன்னேல் லவா? சில சமயங்களில் நல்ல பக்கமேளமும் சேர்ந்துவிட்டால் கேட்கவே வேண்டாம். பாடுகிறவருக்கும் பிடிக்காரருக்கும் போட்டி ஏற்படும். கோபத்தாலல்ல, உற்சாக மிகுதியால்தான். அப்படி நேர்ந்தால் கேட்பவர்களுக்கு அதிர்ஷ்டம்தான்.

வித்வான்கள் பிரபுக்களின் ஆதரவிலிருந்து வந்தாலும் உங்கள் கௌரவத்தை விட்டுவிட மாட்டார்கள். பிரபுக்களைத் திருப்தி செய்வதற்காக எப்படி வேணுமென்றாலும் நடந்துகொள்வது என்பது அபூர்வம். கலையில் தங்களுக்குள்ள அபிமானத்தை விட்டுக் கொடுக்கமாட்டார்கள். கள்ளிக் கோட்டையில் நல்ல ஸங்கீத ரஸிகரான ஸாமுதிரி (Zamorin) ஒருவர் இருந்தார். ஸங்கீத வித்வான்கள் அவர்முன் பாடி அவருடைய மதிப்பைப் பெற்று நல்ல சம்மானங்கள் பெறுவதுண்டு. ஒரு சமயம் பல்லவி பாடுவதின் திறம்பெற்ற ஒரு வித்வான் அந்த ஸாமுதிரியிடம் சென்றார். அந்த ஸாமுதிரியின் காரியஸ்தன் (நல்ல ரசிகன்) அவருடைய கச்சேரி ஒன்று ஏற்பாடு செய்தான். அந்த ஸாமுதிரியிடம் ஒரு வழக்கம் இருந்தது. அதாவது எந்த வித்வான் பாடினாலும் பாடுவதற்குமுன் பாடப்போகும் பாட்டின் சாகித்தியத்தைச் சொல்லிவிட வேண்டும் என்பதுதான். வித்வான் பாடு

வதற்குத் தயாரானார். ஸாமுதிரி வழக்கப்படி சாகித்தியத்தைச் சொல்லும்படி கேட்டார். வித்வானுக்கு கோபம் மூண்டது. "பல்லவிக்கு சாகித்தியமாவது மண்ணுங்கட்டியாவது. சங்கீதம் வேண்டுமா. வார்த்தைகள் வேண்டுமா?" என்று கடிந்து கூறி பாட மறுத்துவிட்டு அங்கிருந்து எழுந்து போய்விட்டார். ஸாமுதிரிக்குப் கோபம் வந்தது. ஆனால் அந்த காரியஸ்தன் இருவரையும் சமாதானப்படுத்தி வித்வான் தனிஷ்டப்படி பல்லவி பாட ஏற்பாடு செய்தார். வித்வான் பாடினார். ஸாமுதிரி மெய்மறந்து அனுபவித்தார். பல்லவி பாடுவதின் உண்மையான நோக்கத்தை நன்கு விளக்கி கேட்போர்தனை இன்பசாகரத்தில் வித்வான் மூழ்கச் செய்தார். ஸாமுதிரி மிக்க சந்தோஷமடைந்து; வழக்கத்திலும் அதிகமான சம்மானங்களை வித்வானுக்கு அளித்து அவருடைய திறத்தை நிறம்பப் போற்றினார். வித்வான் விடைபெற்றுச் செல்லும்போது ஸாமுதிரி அவரிடம், "இப்போதாவது பல்லவியின் சாகித்தியத்தைக் கூறலாகாதோ" என்று கேட்க, வித்வான், "நான் சொல்லத் தயார். ஆனால் அதைக் கேட்டு தங்கள் கோபம் கொள்ளலாகாது," என்று சொன்னார். தான் கோபம் கொள்வதில்லையென்று ஸாமுதிரி வாக்களிக்க, வித்வான் தான் பாடின பல்லவியின் சாகித்தியம் "ஸாமுதிரி தவிடு தின்னு" என்று கூறி ஓட்டம் பிடித்தார். அதன் அர்த்தம், "ஸாமுதிரி நல்ல அரிசி போன்ற சங்கீதத்தைக் கவனியாது தவிடுபோன்ற சாகித்தியத்தை வேண்டினான்" என்பதுதான்.

இத்தகைய அநேக ரசமான சம்பவங்கள் நடந்ததுண்டு. கலையின் பெருமையை காப்பது முதல் கடமையெனக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தற்காலத்தில் சங்கீதத்தின் போக்கு மேற்கூறிய பழைய வழிகளிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் மாறுபட்டிருக்கிறது என்பது நன்கு விளங்கும். இப்போது சங்கீதம் எங்கும் பரவி பல சபைகள் தோன்றி அதிகமாகக்

கச்சேரிகள் வேண்டியிருப்பதால் நிரம்பப் பாடகர்களுக்கும் தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நல்ல சம்பிரதாய சங்கீதத்தில் ஊன்றி உழைத்து நல்ல பக்குவத்தையும், ஆழ்ந்த அறிவையும் சம்பாதித்திருக்கும் வித்துவான்களின் தொகை சிறியதே. எல்லோரும் இத்தகைய திறத்தையடைய மாளாது. ஆனால் கச்சேரிகளுக்கு பாடகர்கள் வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நல்ல பக்குவம் வராத குட்டி வித்துவான்களும் மேடைமேல் அமர்ந்து கச்சேரி நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. சில சமயங்களில் நுனிப் புல்மேயும் கன்றுக்குட்டிகள் கூட "வித்துவான்" களாக விளங்குகிறார்கள். சாரீர வசதியில்லாதவர்களும் கச்சேரி வித்துவான்களாகிறார்கள். அதற்கு நமதிடையில் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்தோங்கும் ஸினிமாத்தொழில் வழி வைக்கிறது. நிச்சயமாக சங்கீதத் துறையில் முன்னணிக்கு வரக்கூடிய இளம் வித்துவான்களுக்கு நல்ல சாரீரம் இருக்குமானால் அந்த ஸினிமாப் பேய் அவர்களை விழுங்கிவிடுகிறது. அதிலிருந்து தப்பி சங்கீதத் துறையிலேயே உழைத்து வரும் சாரீர வசதியுள்ள வித்துவான்கள் சிலர்தான்.

இக்காலத்தில் எந்தத் தொழிலிலும் முறையாக தொழில் நடத்தவது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. சங்கீதத் தொழிலாளிகளுக்கு பிழைக்க சில வழிகள்தான் உண்டு. மேடைக் கச்சேரி, நாடகம், ஸினிமா, பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுப்பது முதலிய சில வழிகள்தானிருக்கின்றன. நல்ல சாரீரம் இருந்து தகுந்த தேக அமைப்புள்ளவர்கள் நாடகம், ஸினிமா இதுகளில் இறங்குகிறார்கள். எல்லாருக்கும் கச்சேரி பண்ணமுடியாது. ஆகையால் பெரும்பான்மையோர் "டியூஷன்" சொல்லிக் கொடுப்பதையே பிழைப்பாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சங்கீதத்தில் எங்கும் ஒரு ஆர்வம் ஏற்பட்டிருப்பதால் அநேகமாக எல்லா வீட்டிலும் சங்கீத "டியூஷன்" உண்டு. பாட்டு வாத்தியார்களும் நிறைய

இருக்கிறார்கள். மேலும் சங்கீதப் பள்ளிக் கூடங்கள் தெருவுக்குத் தெருவு ஏற்பட்டு இந்த வாத்தியார்களுக்கு பிழைப்பை நடத்த சௌகரியம் கொடுக்கின்றன. கால கதி எப்படி இருக்கிறதென்றால் எங்கும் அவசரம், பரபரப்பு, நிதானமில்லாமை, பொறுமையின்மைதான். முன் காலங்களில் எவ்வளவு வருஷங்கள் எவ்வளவு கஷ்டங்களை அனுபவித்து சங்கீதம் கற்றுக்கொள்வார்கள்! இப்பவோ ஒரு வருஷத்தில் கச்சேரி பண்ணத் திறம் கிடைக்கவேண்டும், ஆறு மாதத்தில் அரங்கேற்றல் ஆகவேண்டும் என்கிற நோக்கம் பலமாகக் காணப்படுகிறது. சில வீடுகளில் ஒரு குழந்தையை மூன்று மாதத்தில் ஒரு ரேடியோ புரோகிராம் கொடுக்கும்படி தயார் பண்ண வேண்டுமென்று பாட்டு வாத்தியாரிடம் ஒப்பந்தம் பேசுவதுமுண்டு. அப்படிப்பட்ட சங்கீதப் பயிற்சி எதற்காகும்!

வித்துவான்களுக்கும் தொழில் நடத்தும் வேளையைத் தவிர தனக்குத்தானே உழைத்துத் தன் வித்தை யை விரிவாக்கிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய சமயம் கிடைப்பதரிது; உற்சாகமும் இருப்பதில்லை. ஆழ்ந்த அறிவை யார் கவனிக்கிறார்கள்? "ஏதோ எங்காத்துத் குழந்தையும் பாடுகிறது" என்று சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே பொது நோக்கமாகிவிட்டது. ஆகையால் அந்த வித்துவான்களை "அன்றைக்கிருந்த படியிலேயே இருக்கிறாரே, ஞானம் விருத்தியாகவில்லையே" என்று குறை கூறுவதற்கில்லை.

பத்திரிகைகளிலும் கூட்டங்களிலும் சங்கீத விமர்சனம் செய்வது என்பது ஒரு புதிய இயக்கம். முன்காலத்தில் அது சிடையாது. இந்த விமர்சனம் சரியான படி நடத்துவதானால் பிரயோசனம் உண்டு என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால் பொதுவாக நாம் காண்பது என்னவென்றால் யார் வேண்டுமென்றாலும் சங்கீத விமர்சனம் செய்யலாம் என்று ஏற்பட்டுவிட்டது. சங்கீத விமர்சனம் செய்ய என்ன

நறுமணம் தரக்கூடியதும் மனதிற்கு உற்சாகத்தை
அளிக்கக்கூடியதுமாகிய உயர்ந்த ரகமுள்ளதுமான

எமது

“**ராயல் காபி பவுடரை**”

உபயோகியுங்கள்

குறைந்த விலையில் சப்ளை செய்யப்படும்

பிளாண்டேஷன் காப்பிக்கொட்டை ரகங்கள் கீழ்க்கண்ட

விலாசத்தில் கிடைக்கும்

ஏ. சுப்பராயலு செட்டி & ஸன்ஸ்,

132, ஆதியப்ப நாயகன் தெரு,

G. T., மதராஸ் - 1.

பக்குவம், எத்தகைய ஞானம், எவ்வளவு அனுபவம் வேண்டும்! சில சமயங்களில் நமது பத்திரிகைகளில் சிலதில் வெளிவரும் கச்சேரி விமர்சனம், ரேடியோ விமர்சனம், இசைத்தட்டு விமர்சனம் இதுகளைப் பார்த்தால் விமர்சகர்கள் மீது பரிதாபம்தான் ஏற்படுகிறது. பாடகர்கள், ரசிகர்கள் என்கிற பிரிவு எக்காலத்திலும் சங்கீதத்தில் (மற்ற கலைகளிலும்) இருந்து வந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ரசிகர்களுக்கு, பாடகர்களுக்குமுள்ள ஞானம், திறம் இருக்க முடியாது. சில ரசிகர்கள் வித்துவான்களை விட அதிக ஞானமும் பக்குவமும் உள்ளவர்களாயிருப்பதுமுண்டு. ஆனால் இது அபூர்வம். பொதுவாக ரசிகர்கள் ரசிக்கலாமே அல்லாது வித்துவான்களைத் தங்கள் பொம்மைகள் போலாட்டி வைக்கலாமென்று எண்ணுவது பெருந்தவறு. அவர்களுடைய சங்கீதத் திறமையைக் குறித்து அபிப்பிராயம் மிக்க ஜாக்கிரதையாகவே கூறவேண்டும்.

சின்னஞ்சிறு சிறுவர்கள், சிறுமிகளும் அரைகுறையாகக் கற்றுக் கொண்டவர்களும் கச்சேரி பண்ணத் தொடங்கியிருப்பதால் அவர்கள் பாட்டு பாவமில்லாத கிளிச்சொல் மாதிரி சப்பென்றிருக்கிறது. கிரீத்தனங்களை ஒருவாறு பாடிவிடுவார்கள்; ஆனால் ராகம் பாடும்போது பக்குவமின்மை நன்கு வெளிப்படும். பாவமில்லாமல் ராகம்பாடுவது பெரிய தவறு. மேலும் சிலர் பாவமில்லாத சில அபூர்வ ராகங்களை ஆலாபனம் செய்ய முயலுவது பரிதாபிக்கத்தக்கதே. மேளகர்த்த ராகங்கள் எழுபத்திரண்டும் ஆலாபனத்துக்குரியவை என்று எண்ணுவது பெரிய அறிவீனம். சில அபூர்வ ராகங்களில் ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமி ஏதோ ஒன்றிரண்டு பாட்டுகளை இயற்றியிருக்கிறார். அதனால் அந்த ராகங்களை ஆலாபனத்துக் கெடுத்துக் கொள்ள முடியுமா? ஸ்வர சஞ்சாரங்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மேலும் கீழும் ஏணிப் படியில் ஏறி இறங்கு

வதுபோல் பாடினால் ராகமாகுமா? ஒருக்காலமாகாது. தியாகப் பிரம்மம் அந்த கிருதிகளையுத்தேசித்து புதிய ராகங்களைக் கையாண்டாரா என்பதே சந்தேகத்திற்கிடமானது. மஞ்சரி, சித்தரஞ்சனி, திலீபகம், நாதசிந்தாமணி என்ற பெயருடன் தோன்றியிருக்கும் ராகங்கள் தனி ராகங்களா? அல்லது கரஹரப்பிரியாவின் பலவித சஞ்சாரங்களா எனும் கேள்வி நியாயமான யுத்திக் கணுசரணையான கேள்விதான். ஆகையால் பாவம் நிறைந்த ராகங்களைப் பக்குவத்துடன் ஆலாபனம் செய்வதுதான் முறை.

ஸ்வரம் பாடுவது நமது சங்கீதத்திலேற்பட்டுள்ள ஒரு முக்கியமான அம்சம். தன்மனோதர்மத்தையும், லயஞானத்தையும் தெளிவாக்க வித்துவான்கள் கையாளும் ஒரு முறை. பெரிய வித்துவான்கள்கூட தங்கள் கச்சேரியில் எல்லா கிருதிகளுக்கும் ஸ்வரம் பாடுவதில்லை. ரஞ்சகத்துவமில்லாத ஸ்வரம் பாடல் வீண் சப்தமாகும். ராகம் கூட சரியாகப் பாடத் தெரியாத சில குழந்தைகள் ஸ்வரம் பாடுவதைக் கேட்கும் போது "ஐயோ, பாவம்" என்று சொல்லத்தான் தோன்றுகிறது. அதுபோல சாரீரத்தில் அளவுகடந்த பிரகாக்களைக் கையாளுவதும் ஒரு தவறுதான். கர்நாடக சங்கீதத்திற்குரிய சாரீரம் கமகசுத்தமுள்ளதாகவும், கனநயம் பொருந்தினதாகவும், பிசுசு கு உள்ளதாகவும், கார்வையுள்ளதாகவும், திரிகாலத்திலும் பேச்சுடையதாகவும் இருக்க வேண்டியது அவசியம். அடிமுதல் நுனிவரை ஒரே உருட்டலாக வாரி வீசினால் உயர்தர சங்கீதமாகுமா? ஆகவே ஆகாது. எதுவும் மிதமாக பாட்டின் பாவம் வெளியாகும் வண்ணம் கையாளப்படுவதுதான் சரியான வழி. பாவமில்லாமல், கமக சுத்த மில்லாமல் கண்டபடி உருட்டித்தள்ளுவது, ஸ்வரங்களை உயிரில்லாமல் தாளவாத்ய சொற்கட்டு வரிசைகளுக்கிணங்க அமைத்துப் பெரிய பெரிய ஆவர்த்தனங்கள் பாடுவது, இதெல்லாம் தற்காலம் ஒரு "பாஷனாக" (Fashion) விளங்குகிறதோ

என்றுகூட சந்தேகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஸ்க்கஸ் வித்தைகள் சில இடங்களில் அனுபவமாக இருக்கிறது. இயற்கையில் பாவமில்லாத சில ராகங்களை ஆலாபனம் செய்யும்போது பாவம் கொண்டு கேட்போரை ரஞ்சிக்கச் செய்ய முடியாததால் உருட்டல் பிறட்டல் முதலிய வழிகளைக் கையாண்டு அவர்களைப் பிரமிக்கச் செய்யலாம். அதுபோலவே பாவம் ததும்பும்படி ஸ்வரங்களைப் பாடி ஜனங்களைத் திருப்திப்படுத்த முடியாமற்போனால் விவகாரத்திலிறங்கி பெரியதான ஆவர்த்தனங்களில் ஸ்வரத்தை அடைத்து தாளவாத்யக்காரரும் பாடகரும் சேர்ந்து ஒரு அமர்க்களம்பண்ணிக் கேட்போரிடமிருந்து ஒரு கரகோஷத்தைப் பெறலாம். இது கணக்கா சங்கீதமா என்ற கேள்விக்கிடம் ஏற்படுகிறது.

கேட்டுக் கேட்டுப் பழக்கமாவது செவியந்திரியத்தின் இயற்கை. நல்ல வழியிலுள்ள சங்கீதமே அடிக்கடி காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தால் அதற்கு காதுபழகிவிடும்; கேட்ட சங்கீதம் பிடிக்காது. அப்படியல்லாமல் வேறு தினுசுப் பாட்டுகளுக்குக் காது பழகிப் போனால் அந்தப் பழக்கம் ஊன்றிப்போய் நல்ல உயர்தர சங்கீதத்தை அனுபவிக்கத் திறமில்லாமல் போய்விடும். இக்கால ஸினிமா மெட்டுகளை ரசிக்கும் சாதுகள் சத்த கர்நாடக சங்கீத உணர்ச்சியை இழந்து விடலாகாமே என்று வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் பொதுவாக நமது ருசியிலேயே ஒருவித மாற்றம் உண்டாகிறது. நல்லதைப் போற்றி கேட்டதைத் தள்ளும் உள் உணர்ச்சி மாய்ந்து போகத் தொடங்குகிறது. சமீப காலத்தில் இதன் சின்னங்களை நான் கண்டிருக்கிறேன். பாட்டுக் கச்சேரிகளிலும் சங்கீதப் பாட்டிகளிலும் உண்மையான கலைத் திறத்துக்கு முதல் ஸ்தானம் கொடுக்காமல் சாரீர வசதிக்குறைவினால் குறலோடு மல் புத்தம் செய்கிறதற்கும், தாள வாத்யத்திற்கடிமையாக

வாய்ப்பாட்டு அமைந்து விவகாரத்திலீடுபடுவதற்கும் கரகோஷம் உண்டாகிற வழக்கம் தொடங்கி இருக்கிறது. சில வித்துவான்கள்கூட இந்த விதத் தவறான அபிப்பிராயங்களுக்கிணங்குவதை நான் கண்டிருக்கிறேன். சிலருக்கு இயற்கையாகவே நல்ல சாரீரம் அமைந்திருப்பதால் அவர்கள் யாதொரு சிரமமின்றி எவ்வித சங்கீதங்களையும் பிடிக்கக்கூடும். அநேக வித்துவான்கள் கஷ்டப்பட்டு தலையையாட்டி உடம்பை முறித்துக் கொண்டு சாரீரத்தில் ஒரு தினுசாக கொண்டுவருகிற பிடிப்புகளை இவர்கள் சிரமமில்லாமல் பாடக்கூடும். சில சமயங்களில் (கச்சேரிகளிலும், போட்டிகளிலும்) இத்தகைய இசைக்குறல் மைந்தவர்கள் பாடும்போது அப்பாட்டின் உயர்வை அனுபவிக்காது சாரீர சேஷ்டைகளையும் முக்கோணல்களையும் போற்று வதை நான் பார்த்தாச்சரியப் பட்டிருக்கிறேன். இவ்வித தப்பிப்பிராயங்கொண்ட ஒரு வித்துவானிடம் இதைப்பற்றி நான் கேட்டபோது அவர் சொன்ன பதில் ஆச்சரியமாகவே இருந்தது. "சாரீர பாக்கிய முள்ளதால் உழைப்பில்லாமலே சௌகரியமாகப் பாடுகிறார். கஷ்டப்பட்டு உழைத்த பாட்டைத்தான் நாம் சவனிக்க வேண்டும்" என்று கூறினார். "கால் ஸ்வாதீனமில்லாத ஒருவன் கஷ்டப்பட்டு நடந்து ஓரிடத்திலிருந்து வேறொரு இடம் செல்கிறான். அவன் படும் கஷ்டம் பார்ப்பதற்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. பலமமைந்த கால்களுடையவன் கஷ்டப்படாமல் இத்தூரத்தைச் சீர்கிரத்தில் கடக்கிறான். அதனால் நடைப்பந்தயத்தில் முடவனுக்குத் தான் முதற் பரிசோ" என்று நான் கேட்டதற்கு அந்த வித்துவான் பதிலளிக்க முடியாமல் விழித்தார்.

மேலும் நமது சங்கீதத்தில் பாணி என்பது ஒரு முக்கியமான அம்சம். வாய்ப்பாட்டு பாணி வேறு வாத்திய பாணி வேறு. வாய்ப்பாட்டிலும் சில பாணிப் பிரிவுகள் உண்டு. பாணிகளை சுத்தமாகக் கையாளு

வது கிரமமான வழி. வாத்திய பாணியை வாய்ப்பாட்டில் கையாளுவது இட்போது பழக்கத்தில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. முக்கியமாக ராக சுரத்திற்கு நன்கமைந்துள்ள சில முறைகளுண்டு. அதை வாய்ப்பாட்டில் உபயோகித்தால் ரசக்குறைவு ஏற்படும். சுவனித்தால் இதன் உண்மை விளங்கும். இதைக் குறித்து வித்துவான் முடி கொண்டான் வெங்கிடராமய்யர் அகாடமி கான்பரன்ஸ் தலைமையுரையில் விவரமாக கூறியிருக்கிறார்கள்.

ச்ருதி பேதம் என்ற முறையைப் பலர் கச்சேரிகளில் கையாளுகிறார்கள். ச்ருதி பேத மென்பது மேல்நாடுகளில் Modal Shift என்று கூறும் முறைதான். கமகத்தால் உயிர் பெறும் ஸ்வரங்களுடைய சேர்க்கையால் ராகம் ஏற்படுவதால் ச்ருதிபேதம் பெரும்பாலும் ராக பாவத்தைக் குலைக்கும். ஏதோ சில இடங்களில் விரக்திவராத வண்ணம் ச்ருதிபேதம் செய்யலாம்; அது ஒரு யக்தி வேலை என்று சொல்லலாமே அல்லாது நமது சங்கீதத்திற்கு முக்யமான அம்சம் என்றுகூற முடியாது. அப்படி அபூர்வமாகக் கையாளுவதுகூட எல்லாரும் செய்யலாகாது. நல்ல பக்குவம் அடைந்த வித்துவான்கள் ஜாக்கிரதையாகச் செய்ய வேண்டிய ஒரு வழி அது.

ஒரு கச்சேரியில் பாடப்படும் உருப்படி களைப் பொறுச்சி எடுப்பதில் வேண்டிய ஜாக்கிரதை இட்போதிருக்கிறதாகத் தெரியவில்லை. சில சமயங்களில் நூலைந்து பிரதிமத்யம ராகங்களில் உருப்படிகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நாகல்வரத்தில் வாசிப்பதைக் கேட்டிருக்கிறேன். எந்த ராகம் பாடினாலும் தோடங்கினவுடன் அதன் சாயை தெரியும்படியாகப் பாடவேண்டுமென்கிற ஆதாரக் கொள்கையைக்கூட சிலர் கைவிட்டுவிடுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் அப்படி ராகம் தெரியாதபடிப் பாடுவது ஒருவகைத் திறம் என்ற தவறான எண்ணம் கொண்டிருப்பதாகக்கூட நீனைக் கத் தோன்றுகிறது. ஒரு கச்சேரி நேர்த்தி

யாக இருக்க வேண்டுமானால் சில விஷயங்கள் சுவனிக்கத் தக்கது. ஒரே மேளத்தில் ஜன்யமான ராகங்கள், ஒரே மாதிரி தாளம், ஒரே மாதிரியான எடுப்பு, ஒரே காலப்பிரமாணம் அமைந்த பாட்டுகள், இவைகள் அடுத்தடுத்து வராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட செளிவான விஷயங்களைக் கூட சிலர் மறந்து விடுகிறார்கள்.

கூட்டு சங்கீதம் என்ற ஒரு முறை, ஆர்க்கெஸ்டிரா (Orchestra) என்ற பெயரில் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. கூட்டிசை பழய காலங்களில், "சங்கீதவிருந்தம்", "ஆமந்தரிகை" என்ற பெயர்சொடன் வழங்கி வந்திருக்கின்றது. ஆனால் Orchestra என்று மேநாட்டார் கூறுவது நமது சங்கீதத்திற்கு ஒரு விதத்திலும் பொருந்தாது. ராகத்திற்கு ஆர்கெஸ்டிரா பரம விரோதி. ஆனால் பற்பல வாத்யங்களை ஒன்று சேர்த்து வாய்ப்பாட்டுடனே இல்லாமலோ கச்சேரி செய்யலாம்; ஒரே ச்ருதியில்தான் எல்லாம் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

நமது சங்கீதத்தில் வியாபித்திருக்கும் பல தோஷங்களில் கவனிக்க வேண்டிய ஒரு பெரிய தோஷம் என்னவென்றால், பழைய பாட்டுகளுக்கேற்பட்ட பழைய மெட்டுகளை மாற்றி வேறு மெட்டுகள் அமைப்பது. சாசித்யத்திலும் சங்கீதத்திலும் திறமுள்ள ஒரு வாக்கேயக்காரர் ஒரு பாட்டை ஒரு மெட்டில் அமைத்து வைத்திருந்தாரானால் அதை மாற்றுவதற்கு விசேஷ காரணமருக்க வேண்டும். உலகிலுள்ள எல்லாப் பாட்டுகளும் ஒரே வித ருசியுள்ளவைகளாக இருக்க முடியாது. பற்பல படிக்களில் ரஞ்சகம் உள்ளவைகளாக இருக்கும். எனக்கு ஒரு மெட்டு ரொம்பவும் பிரியமாயிருந்தால் அவற்காக வேறொரு வருடைய பாட்டை எடுத்து அதன் மெட்டை மாற்றி எனக்குப் பிடித்த வேறொரு மெட்டில் அதை அமைப்பதா? அப்படிச் செய்து அக்கிரமம். சமீபத்தில்

The United India Life Assurance Company, Ltd.

Commend to you

The Life Income Policy

which is tailored to suit your individual needs.

Steady & certain monthly income from age
55 AND the Sum Assured to heirs on death

At age 30, a monthly premium of Rs. 42/3, payable till age 55
or earlier death, secures the following benefits:

- (a) **On death before age 55:** Rs. 10,000/- with bonus declared.
- (b) **On Survival:** The bonus declared in cash; (ii) A monthly pension of Rs. 50/- as long as the assured is alive and (iii) Rs. 10,000 to the dependents on the death of the Life Assured.

The monthly pension can also be commuted at ages 55, 60 or 65
for an immediate cash payment of Rs. 6,850/-, Rs. 5,800/- or Rs. 4,860/-
respectively.

MINIMUM POLICY Rs. 5,000

For further particulars, please write to:

THE UNITED INDIA LIFE ASSURANCE COMPANY, LTD.

Head Office: "United India Life Building"

Post Box No. 281

MADRAS-1

PATRONS

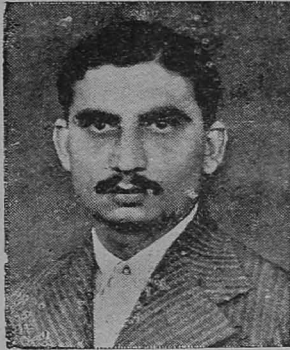
A. Nathamoony Chetty

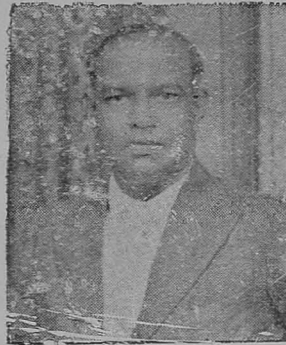
C. Y. Anjaneyulu Chetty

P. V. Rathakrishna Chetty

M. R. Shah

P. D. Mani

Md. Ghany

P. A. Chakravarthy Iyengar

P. L. Narasimhulu Chetty

Sir M. Venkatasubba Rao

A. M. M. Arunachalam

Lodd Gopalakrishna Doss

D. Ramiah Chetty

இத்தகைய காரணமில்லாத மெட்டு மாற்றம் தலையெடுத்து வருகிறது. உதாரணமாக தந்தை தாய் என்கிற பாட்டு முகாரி ராகத்தில் சாடி தாளத்தில் அமைக்கப்பட்டது; 40, 45 வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே நடமாட்டதிலிருந்தது. பிரபல வித்துவான்களும் அதை அந்த மெட்டில்தான் பாடுவது வழக்கம். அந்தப் பாட்டின் அர்த்தத்திற்கு மிகவும் பொருந்தினது. அதை சமீப காலத்தில் ஒருவர் ஷண்முகப்பிரியா ராகத்தில் ஆதி தாளத்திலமைத்தது மல்லாமல் இந்தப் புது மெட்டில் அதை இசைத்தட்டிலும் எடுத்திருக்கிறார்கள்! இதற்கென்ன செய்வது! என்ன சொல்வது! இந்தப் புது மெட்டு அந்த சாகித்தியத்திற்கு கொஞ்சம்கூட பொருத்தமே இல்லாதது. இப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்களை நிறுத்த நம் நாட்டில் சட்டமில்லையே என்று சங்கீதாபிமானிகள் வருந்தத்தான் வேண்டும். அது போலவே அருணாசலக் கவிராயர் தனது ராம நாடகக் கீர்த்தனைகளுக்கு அமைத்திருக்கும் மெட்டுகளை சிலர் மாற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படி மாற்றுவதற்கு அவசியம் தெரியவில்லை. “ஆரோ இவர யாரோ” என்ற கீர்த்தனத்திற்கு கவிராயர் அமைத்த ராகம் சாவேரி. சாவேரியில் அதைப்பாடினால் அந்த கட்டத்திற்கு மிகவும் பொருந்தினதாயிருக்கிறது. அதை மாற்றி பைரவி ராகத்தில் அமைக்க யாதொரு சாரணம் தோன்றவில்லை. பைரவி ராக மெட்டு நல்ல மெட்டு என்பதில் சந்தேகமில்லை. வேண்டுமென்றால் அந்த மெட்டிற்கு வேறு புது சாகித்தியம் அமைத்துப் பாட்டுமே, கவிராயருடைய நன்கமைந்த சாவேரி ராக கீர்த்தனையைப் பிடித்திருந்து இந்த நாளை மெட்டில் அமைப்பதின் நோக்கமென்ன! அந்த மாதிரியே “யாரென்று ராகவனை” என்ற பைரவி ராக கீர்த்தனையை யதுகுல காம் பேராதியில் பாடுவதின் உத்தேசமென்ன? புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மெட்டுகள் பழய மெட்டுகளைக் காட்டிலும் பொருந்தினவைகளாய் ந

தாலும்கூட சாகித்திய கர்த்தாக்களிடையற்றிய மெட்டுகளை மாற்றுவது மரியாதையல்ல, ஞாயமுமல்ல. ஆனால் நான் மேற்கூறிய பாட்டுக்களின் விஷயத்தில் புது மெட்டுகள் பழய மெட்டுகளைவிட அதிக பொருத்தமுள்ளவைகள் என்று கூறமுடியாது. அப்படி இருக்க இந்த மெட்டு மாற்றப் பயித்தியமெதற்கு?

நமது சங்கீதத்தின் பெருமைக்கு ஆதாரமாயிருப்பது அதன் நுட்பம், குக்ஷம், தூய்மை. ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் ஒரு பெரிய கோட்டகையில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒலிப்பரப்பு யந்திரம் (mike) மூலம் சங்கீதம் கேட்டால் இந்த நுண்மை, குக்ஷம் எப்படி விளங்கும். அதனால்தான் நமது சங்கீதத்தை சேம்பர் மியூசிக் (Chamber Music) என்று சொல்வது வழக்கம். 200, 300 பெயர்களுக்கு மேல் அடங்காத ஒரு நாதக்கட்டமைந்த அறையில் மைக்கின் உதவியை நாடாமல் ரசிகர் களிலிருந்து சங்கீதம் கேட்டால் அதன் ருசி வேறுதான். ஆனால் இது இக்காலத்தில் நடப்பிற்கு கொண்டு வரமுடியாதது. ஆனால் இதற்கு ஒரே வழி தானுண்டு. இருதரக் கச்சேரிகள் வேண்டும். பொதுவாக ஜனங்கள் கேட்டானந்திக்க பெரிய கட்டிடங்களில் தற்காலம் நடைபெறுகிற மாதிரி மைக்கின் சகாயத்தோடு நடத்தும் கச்சேரிகள் ஒரு வகை; அப்படியில்லாமல் சில ரசிகர்கள் மட்டும் ஒரு சிறிய கட்டிடத்தில் தரையில் அமர்ந்து நல்ல வித்துவானுடைய பாட்டை மைக்கின் கோளாறுகளுக்கு உட்படுத்தாமல் அனுபவிப்பது வேறொரு வகை. இந்த மாதிரியான கச்சேரிகளுக்கு டிக்கட்டு முதலிய நாகரீகக் கட்டுப்பாடுகள் இருக்கக் கூடாது. ரசிகர்களுக்கு மட்டும் தான் பிரவேசம்; பணத்தின் மூலம் பிரவேசம் கிடைக்காது. முன் வரிசைகளில் உட்கார்ந்து வம்பு பேசிக்கொண்டு ரசிகர்கள் கேட்பதற்குக்கூட இடையூறு இருக்கும் பிரமுகர்கள் இதற்குத்தானாகவே வரமாட்

INSIST ON BEING GIVEN

L.G.

The Quality Asafoetida

SOLD EVERYWHERE

OR DIRECT FROM

LALJEE GODHOO & CO.,

SOWCARPET, MADRAS.

Head Office: —

BOMBAY - 3.

FOR COPPER & BRASS CIRCLES

From Ready Stocks:

All Thickness &
From 5'' to 20''
Superior & Soft
Quality Guaranteed.

Manufactured at:

SRI RAM ROLLING MILLS.

Props: _____

P. S. N. S. Ambalavana Chettiar & Co., Ltd.,

260, ANGAPPA NAICKEN STREET, MADRAS-1.

Gram: "BRACOMETAL"

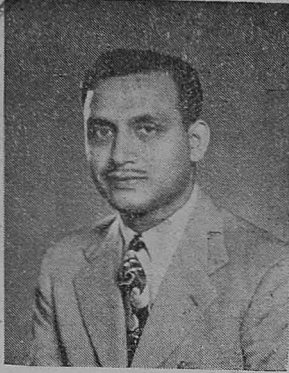
Phone { Office: 55106
Factory: 55104

LIBRARY
18 JAN 1958
SUNNEMAN
MADRAS

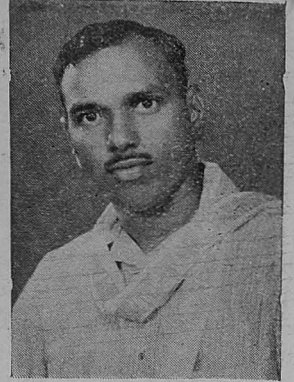
PATRONS

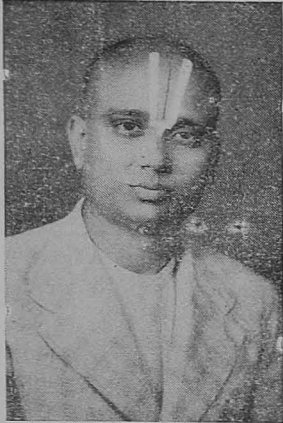
Abdul Jabbar

M. A. A. Raof

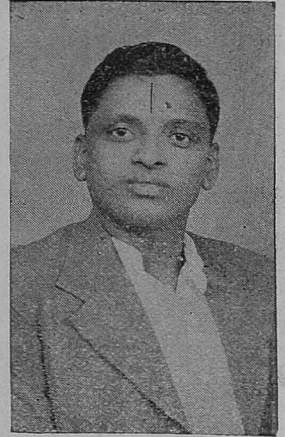
K. Radhakrishna Chetty

R. Elaya Alwarayya

R. V. N. Chandrasekaran

M. Radhakrishniah

Gandhe Narasiah Chetty

T. R. Viswanatha Mudaliar

K. Ramanujam Chetty

டார்கள். இத்தகைய “ ரசிகர் சபை ” இக் காலத்தில் மிகவும் அவசியம். நமது சங்கீதம் நிலை நிற்க வேண்டுமானால் இவ்வித சபைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். பெரிய சபைகள் இருக்கட்டும். நாற்காலி பெஞ்சுகள் நிறைந்த பெரிய கொட்டகைகள் இருக்கட்டும், மைக்மூலம் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ஜனங்கள் பாட்டுக் கேட்கட்டும். அவைகளும் வேண்டியதுதான். ஆனால் நமது இசைக்கலையின் உண்மையான நோக்கம் கொடாமலிருப்பதற்கு மேற்கூறிய ரசிகர் சபைகள் வேண்டும்.

தற்காலத்தில் சங்கீத சபைகள் கலைக்குத் தொண்டு புரிவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவைகள்தான். ஆனால் மெம்பர்கள், வரிப்பணம், வகுப்புயர்வு தாழ்வு என்கிற விஷயங்கள் ஒரு பக்கமும் சபைக்கு நஷ்டம் வராமல் கச்சேரிகள் ஏற்பாடு பண்ண வேண்டுமென்கிற நோக்கம் மற்றொரு பக்கமும் இந்த உத்தேசத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அநேக தடைகளை உண்டாக்குகின்றன. சபைகள் பெரும்பாலும் பணவசூலை முக்கியமாகக் கருதி கச்சேரிகளை ஏற்பாடு பண்ணுவதாகத் தெரியவருகிறது. பண வசூல் கச்சேரிகளை ஏற்பாடு பண்ணட்டும். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதோடு கூட உயர்தர சங்கீதத்தை ரசிகர்கள் கேட்கும் வண்ணம் கச்சேரிகளையும் ஏற்பாடு செய்யட்டுமே. மேடைக் கச்சேரிகள் செய்யாத சில பெரிய வித்துவான்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். பொது மக்கள் அவர்களுடைய சங்கீதத்தை அனுபவிக்க மாளாதவர்களாக இருக்கலாம். அக்கச்சேரிகளுக்கு ஜனக் கூட்டம் இல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் அந்த உயர்ந்த கலையைக் கேட்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் சில ரஸிகர்கள் இருக்கத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காவது அந்தப் பெரியார்களுடைய கச்சேரியை ஏற்பாடு பண்ணுவது சங்கீத சபைகளின் கடமைகளில் முக்கியமானது.

ஒரு கச்சேரி நன்றாக அமைவதற்கு வித்துவான்கள் மட்டும் நன்றாகப் பாடினால்

போதாது. சபையோர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ரசிகர்களுடைய ரசிப்புக்குத் தக்கபடிதான் பாடகருக்குப் பாடத் தோன்றும். மேடைக்கு முன்புறத்தில் நல்ல ரசிகர்கள் இருந்து அவர்கள் அனுபவித்தால் வித்துவானுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும், மனோதர்மம் வேலை செய்யும், கச்சேரி நன்கு சோபிக்கும். அதில்லாமல் ரசிக்கக்கூடியவர்கள் எங்கேயோ உட்கார்ந்து இருக்க முன் வரிசைகளில் பிரமுகர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு வம்பு பேசிக் கொண்டிருந்தால் பாடகர்களுக்கு எப்படி உற்சாகமேற்படும். ஏதோ கடனிழவுக்கு என்று தான் கச்சேரியை நடத்தத் தோன்றும்; சபையில் பேச்சு, கசமுசல் முதலியவை இல்லாத கச்சேரிகள் அபூர்வமாகிவிட்டன.

இந்த வகை அசௌகரியங்களுக்கும் மேற்கூறிய ரசிகர் சபைகள் ஒரு நிவாரண மார்க்கமாகும்.

காலமோ ஜனநாயகத்தைப் போற்றும் காலம். எந்த இயக்கத்திலும் எந்தத்துறையிலும் டிமாக்கிரேசி (Democracy) என்கிற ஜனநாயகக் கொள்கையை நிலை நிறுத்த முயலுவது இக்காலத்தின் நோக்கம். பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விலை கொடுக்கக்கூடிய துறைகள் பல உண்டு. ஆனால் எல்லாக் காரியங்களிலும் அந்த அபிப்பிராயத்தை ஏற்கலாமென்று சொல்ல முடியாது. ஒரு மின்சார யந்திரசாலையின் அமைப்பில் ஏதாவது சந்தேகமேற்பட்டால் அதை வோட் (Vote) எடுத்துத் தீர்மானிக்க முடியுமா? லக்ஷம் பொதுஜனங்கள் ஒரேவித அபிப்பிராயம் கொண்டாலும் அவர்களுக்கு மின்சார சக்தியைப் பற்றின அறிவில்லாது போனால் அந்த அபிப்பிராயத்துக்கு விலையே கிடையாது. அறிவுள்ள ஒருவனுடைய அபிப்பிராயத்திற்கெதிரில் அந்த லக்ஷம் பெயருடைய அபிப்பிராயத்திற்கு என்ன விலை? அதுபோலவே வேறு பற்பல துறைகளிலும் பொது ஜனநாயகத்திற்கு இடமில்லை. கலைகளைப் பற்றின வரையில் அறிந்த வித்துவானுடைய தீர்

THE HOUSE RENOWNED FOR EFFICIENT & PROMPT SERVICE & ROCK-BOTTOM PRICES.

Please contact or Phone

Grams : " PAKIZA "

Phone : 4526

PACHMERHIWALA & CO.

IMPORTERS & EXPORTERS

312, THAMBU CHETTY ST., G. T., MADRAS.

Dealers in :

Iron, Hardware, Machinery and tools of all description
Specialists in Mill, Mining and Factory Stores.

MAY WE REQUEST A TRIAL VISIT
OR AN INQUIRY FOR CONVICTION?

For Quality Portraits

Visit The Air Conditioned Studio

KLEIN & PEYERL

30, Mount Road — Madras

PHONE : 84167

SPECIALISTS IN PHOTOS & BLOCKS
FOR OVER 72 YEARS

மானம் ஏற்கத்தக்கதேயல்லாது உயர்த்தின கைகளைக் கணக்கெடுத்துத் தீர்மானிக்க முடியாது. ஒரு ராகத்தில் ஒரு இடத்தில் ஒருவித ஸ்வரசஞ்சாரம் பொருத்தமானதா இல்லையா என்று பொதுஜனக் கூட்டத்தில் வோட் எடுத்தா தீர்மானிப்பது? ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்களுக்கிடையில் இரண்டு வித்துவான்கள் தானிருந்தால் அந்த இரண்டு வித்துவான்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்குத் தான் மதிப்புண்டே அல்லாது மற்றவர்களுடைய அபிப்பிராயம் அங்கீகரிக்கத்தக்க தல்ல. ஜான் வுட் பிரபு (Sir John Wood) என்ற ஆங்கிலப் பெரியார் இதைக் குறித்துச் சொல்லியிருப்பது மிக்க சுவனிக்கத்தக்கது.

“Music is no place for a democracy. Let us have a few dictators.”

ஆனால் அனுபவத்தில் என்ன நடைபெறுகிறது? சபைக்கச்சேரிகளில் பலதர ஜனங்கள் சேருவதாலும், அவர்களுடைய ஆதரவை சபையை நடத்துவோர்கள் அடைய

வேண்டியிருப்பதாலும், கச்சேரி பண்ணும் வித்துவான்களும் அந்த ஆதரவை நாடினால் தான் தங்கள் பிழைப்பு நடக்கும் என்று அதற்குத் தக்கபடி நடந்து கொள்ள வேண்டி வருகிறது. தங்கள் வித்தையிலுள்ள பக்தி, ஆர்வம் ஒருபக்கம், பிழைப்பு நடக்க வேண்டுமே என்கிற கவலை மற்றொரு பக்கம், இவை யிரண்டிற்கும் நடுவில் தத்தளிக்கிறார்கள் நமது வித்துவான்களில் பெரும்பாலோர். அதனால் சங்கீதக் கலைக்கு ஒருவித மாசு ஏற்படுகிறது. அதை தடுக்க சங்கீத அபிமானிகள் முயல வேண்டும்.

இப்படிப் பல துறைகளில் நமது சங்கீதக் கலை பரிதபிக்கத் தகுந்த நிலையை அடைந்து வருகிறது. நாதப்பிரம்மம் நமக்கு நற்புத்தியை அளித்து, நாம் நமது சலையில் படிந்திருக்கும் மாசுகளை நீக்கி, அதை ஆதரித்து, அது களங்கமற்ற தீபம் போல் விளங்கும்படி அதற்குத் தொண்டு புரிய அருள்வாராக!

A S O K A

**MILD SCENTED NUT POWDER
& MILD SCENTED TOBACCO**

AVAILABLE
EVERYWHERE

PHONE: 2275

Selling Agents:—

V. KANAKIAH CHETTY & CO.,

“ASOKA HOUSE”

148, NAYNIAPPA NAICK STREET, MADRAS-3.

TRONS

18 JAN 1958
MADRAS

K. V. Varadacharyulu

Rao Sahib Nooney Govindarajulu

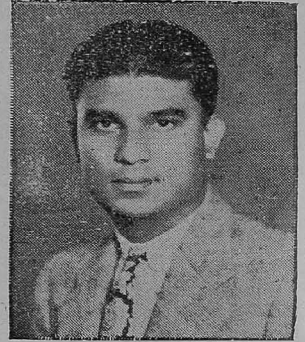
V. Emberumanar Chetty

Kota Narasimhulu Chetty

S. K. Sundararamior, B.A.

V. G. Saravanam

K. S. G. Haja Shereeff

P. Natesan, M.P.

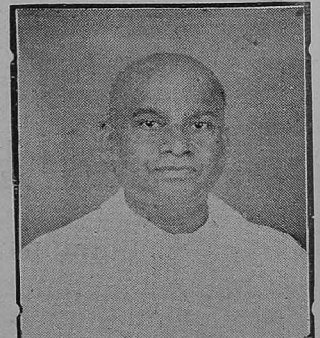
V. Paramasiva Mudaliar

Mohan Venkataraman

T. K. Rathakrishnier

T. R. Manickam Chetty

ROYAL PATRONS of CARNATIC MUSIC

by

R. VASUDEVA PODUVAL B. A.,

[Director of Archeology and Museums (Retd.) and Secretary, Labour Welfare, Gemini Studios]

Music has been from time immemorial the most cultivated and appreciated art in India. Its written science is considered to be the oldest in the world, its strength was its association with religion, and its traditions were kept up by the benevolent patronage of various ruling Kings and dynasties. From ancient times to this day music has been loved, encouraged and fostered in the temples and palaces of India where singers and composers, bards and minstrels found their haven of protection from the afflictions of life.

From the Rig Vedic age down to the close of the Puranic period, music was the medium of entertainment and spiritual emancipation in India. The royal courts of Ayodhya and Virata were great centres of dance and music. During the Gupta period (4th to 6th centuries A.D) literature and other arts reached their height of glory and Samudra Gupta in particular was not only a patron of the fine arts, but also a skilled musician and flute player. The Muslim Sultans and Moghul Emperors were also fond of music, both vocal and instrumental and kept a regular company of singers and performers at their court in Delhi.

In the south of India many of the ruling kings and dynasties patronised music, and musicians. King Someswara, son of Vikramaditya of the western Chalukya dynasty composed in 1131 A.D. a work on music called *Manasollasa*, and another called *Sangita Ratnavali* at his Court at Kalyani. The Yadava King of Davagiri Simhanadeva (1209-1247) was the patron of Sarangadeva the author of *Sangita Ratnakara* and the inventor of the musical instrument called *Nishanka Vina*.

But it was the Kings of the Chola, Chera and Pandya dynasties who enjoyed the reputation of having promoted a highly developed system of music from early times. They not only enjoyed music but also showed their appreciation by the award of presents to the musicians and composers. It is said that Karikala Chola was a great patron of art and of music in particular and delighted in making befitting presents to the Panars, the professional musicians who visited the Royal Court and received liberal gifts for singing. Kulothunga Chola (12th Century) was interested in the art of dancing and was responsible for establishing a dancing Academy in the Shiva Temple at Tirukkadavur to

spread the art of dancing and music as seen from one of the stone inscriptions there. During the period of the Chola Kings the singing of Thevaram and Tiruvachakam hymns was uniformly and systematically encouraged in temples; and in the time of Raja Raja Chola musicians and dancers were among those connected with the temples.

In the Chera Kingdom music attained a high level of perfection during the time of Ilango Adigal, the reputed author of Silappathikaram (2nd Century A.D) who was an illustrious authority and connoisseur of music. In this classic are mentioned several works on music, the different musical scales and instruments. The Pandyan Kings nurtured at Madura several authors and composers. During the sway of the Chola, Chera and Pandya dynasties, the bards and wandering minstrels who visited their court were treated with great consideration and scholars and writers of music were encouraged with lavish munificence. The Sangam Age during which they flourished saw the greatness of musical literature and the development which music enjoyed among other arts in South India.

The greatest impetus which Carnatic music received was during the period of the Vijayanagar Kings whose capital, Vidyanagar was a humming centre of musical activity. A new chapter was opened in the history of South Indian music from the days of Krishnadevaraya (1509 - 1529 A.D.) whose Court Bhuvanavijayam was the resort of all the scholars, poets, composers

and artistes of his time. Krishnadevaraya himself was an accomplished player on the Veena and showed great taste for music and dancing. It was the Natyacharya of his Court, Bundam Lakshminarayan that wrote the Sangita Suryodayam, a work on music in five chapters. The reign of Krishnadevaraya contributed much to the rise of the Ugaboga style of music in the South.

Rama Raya the next ruler of Vijayanagar encouraged Rama Amatya a descendant of Kallinatha to write a work on music called Svaramelakalanidhi. This contains a scientific classification of Ragas in Indian music. It was from the time of Rama Amatya that we see a revival and encouragement of the production and development of the Desi types of compositions as distinguished from the stately and dignified prabanda compositions. Other types of compositions like Yakshagana, Pada, Daru and Kirthana also came into vogue during this time.

During the different stages of the rise and fall of the Vijayanagar Empire a large number of commentators of music flourished with royal benefactions. For example, Kallinatha, the commentator of Sangita Ratnakara and Devanabhata, the author of Sangita Mukthavali were patronised by PrayukthaDevaraya (15th century). Krishnadevaraya caused the production of a work called Sangita Suryodaya, which is also known as Lakshmana Bharatha by Lakshmanabhata.

A decade after this came the Swaramelakalanidhi of Bayakara

Rama Amatya under the patronage of Ramaraya whose reign saw the production of Kamadeviya, a treatise on singing and dancing cited by Lakshmana the commentator of Gita Govinda. Sangitadarpana and Sangitavidyavinodha were also other works of the Vijayanagar period attesting to the musical efflorescence of the Royal Court, which gave the greatest encouragement to music and dancing as gathered from the accounts of foreign travellers like Numiz, Paes and Abdur Razak. After the fall of the Vijayanagar Empire, the Naiks and Maratta rulers of Tanjore encouraged Music and patronised musicians and composers in South India. From Achuthappa Naik of the 17th century to Sivaji of the 19th Century, all rulers of Tanjore fostered the growth of Carnatic music and drew to their Court all the artistes of eminence. They gave Tanjore the reputation of being the nursing mother of musicians and composers, and introduced and popularised the various types of compositions, Geetas, Varnams, Kirthanas, Padavarnas, Ragamalikas, Swarajathis and Javalis. During the reign of the illustrious King Raghunatha Naik (1614 to 1633 A. D) the Court of Tanjore attracted a large number of musicians and composers. Raghunatha himself was known as "Kavibhootha Gayakapimathakalpatharu" and was renowned for his bounteous gifts to poets and singers. Govinda Deekshithar and his two sons Yagna Narayana Deekshithar and Venkitamakhi, Rajachudamani Deekshithar, Bhaskara Deekshithar, Kumarathathacharya,

and Ramabhadramba were among the galaxy of luminaries who adorned his Court. The King took a deep interest in dance and drama and encouraged acting in the theatre of the Palace which he graced by his presence. He also delighted in holding Panditha Parishats at his Court. It was during King Raghunatha's time that the Yakshagana type of Drama came to be popularized in South India. It is said that Raghunatha was not only a lover of music but also an accomplished Veena player and the author of a musical treatise called "Sangeetha Sudha Nidhi". Raghunatha's Court was called "Vijayabhuvanasabharanga" name after Krishna Devaraya's Court "Bhuvanavijayasabharanga". Raghunatha was considered to be an authority on music and the inventor of new ragas like Jayathasena and new Talas like Ramananda. In short, Raghunatha Naik of Tanjore was known as the most illustrious King and patron of letters after Krishnadevaraya and helped considerably the growth of musical literature in the South.

The literary and musical traditions left behind by Raghunatha at Tanjore were kept up by his son Vijayaraghava Naik (1633 to 1673 A. D) whose court was made resplendent by a large number of learned and accomplished women. During his reign, literary and musical activities received considerable impetus from the ruler who was himself a great poet and produced dramas, Yakshaganas, Dvipada kavyas and many popular type of compositions such as Daru, Kirthanas etc. Vijayaraghava was a lover of

Bharathanatya and a scholar in Bharathasastra. Many of the female musicians of his Court accomplished in Bharathanatyam enacted many a song composed by him. Among those who embellished his Court were Kshetragna the celebrated composer of "Muvagopala padas" and Venkitamakhi the author of "Chaturdandi Prakasika", an important work on music in which are analysed the basis of the Carnatic system of music and of its Raga classification.

After Vijayaraghava, Ekoji (1676-1782) a step brother of Sivaji, and the Royal Commander established Maratta rule at Tanjore and continued the literary and musical traditions of the Naik rulers by patronising poets, scholars and composers. Sahaji (1684 to 1710 A. D), his son was a scholar in Sanskrit and an expert musician and a man of letters. Girirajakavi the grandfather of Thyagaraja and composer of many dramas and Kuravanjis was the most prominent figure of his Court. After Sahaji, Serfojee ruled from 1711 to 1728. He was succeeded by Tukojee alias Tulajaji (1729 to 1735 A. D) the author of "Sangeethasaramritha", the benefactor of Ramaswamy Deekshithar, a composer of Raga-malikas, and Pachiamiriam Adiapayya, an expert Veena player and State Vidwan of Pratapasimha and Thulajoji and the Guru of Ghanam Krishna Iyer, Syamasastri and Pallavi Gopala Iyer. It was during the time of Sarabhoji (1800 to 1832 A. D) that Tanjore became famous as a Centre of Music and attracted to the

Royal Court the best musicians and composers of the time. With Sivaji the last of the Maratta rulers, the glory and splendour of the Tanjore Court declined. Both the Naik Kings and Maratta rulers were uniform patrons of music and letters. They popularised the Yaksha Gana in the Tamil country and made Tanjore the chief centre of artistes and cultural activities from the 17th to 19th Century.

The Naik Rulers of Madura were also great patrons of music; and Thirumala Naik found time to encourage creative arts and letters. He resusciated the historic glory of Madura as a centre of learning and music. His grand-son Chokkanatha Naik (1701 to 1731 A. D) gave considerable impetus to the musical activity of the Court. He was the patron of Kameswara Kavi the author of the "Rugmini Parinaya" and of Gnanam Seniah a famous musician and composer, Alagiri Kavi and Thiruvendaraya, the great Court musician and son of Alagiri Kavi. It was during the period of Vijayaranga, the grand-son of Chokkanatha that the musical splendour of Madura reached its height. Many a gem of poets, authors and musicians such as Samukham Krishnappa Naik, author of Prabhandas, and Kunduruthy Venkitachala Kavi, the grand-son of the poet Govindamatya of the Court of Vizianagar shed lustre to his Court.

For two centuries after the fall of Vijayanagar, music and literature found patronage and flourished in the Court of the Naik Kings and Maratta

rulers of Tanjore and the Naik Chiefs of Madura. Many indigenous types of musical compositions came into vogue during this period all of which received approbation from the rulers who evinced a passionate interest in music and dancing. The encouragement given to fine arts by the ruling Kings brought to front many a musician and composer and created an atmosphere which helped to revive many indigenous compositions. We also find during this period a great popularity of folk dances and dramatic representations particularly 'Yakshaganas and of the creation of a new form of musical and literary art in the "Katha" a musical composition enacted on the stage by one actor.

Like the Naik chiefs of Madura, the Thondaiman rulers of Pudukottah known also as "Navasalpura", enjoyed the reputation of patrons of music and letters. Vijayaraghunatharaya (1730 to 1769 A. D) a contemporary of Vijayaranga Chokkanatha of Madura patronised Sadasiva Brahmendran and poet Seshappa the composer of a Sataka in praise of the Tondaiman Kings. Raya Raghunatha the son and successor of Vijayaraghunatha was the patron of the poet Venkanaraya who composed the Yakshagana Parvathi Parinaya. In the 18th and 19th Centuries the Royal Court of Pudukottah fostered and nurtured some musicians and composers of note such as Saphthaleswara Krishna Iyer, his son Veena Subbukutty Iyer, Seshachalam Iyer and his brother Ramadas, and Mathrubhutham Iyer, the latter's son, all of whom

brought great credit to the Court by the musical art.

The Rajas of Bobbili, Jeypore, Vijayanagaram and Parlakimidi were others who gave their unstinted patronage to music and composers in South India. Bobbili had in the Royal Court expert performers on the Veena and vocalists such as Nandigram Venkayya and Bobbili Kesavayya both Court musicians who received royal munificence.

The royal house of Parlakimidi also afforded encouragement to music and Narayanadeva (1713 - 1750 A. D) the King of the Southern Gajapathy dynasty was the patron of Purushothama Misra, the author of 'Sangitha Narayana', a treatise on music. A large volume of musical literature came into existence under the patronage of King Narayana of Parlakimidi.

Another royal patron who fostered the growth of music in the South was the Raja of Ettayapuram, the patron of Baluswamy Deekshithar, the famous player on the Veena, Swarabath, Sitar and Mridangam. Subbarama Deekshitar a Samasthana Vidwan of Ettayapuram composed many varnas, kritis and ragamalikas and published 'Sangeeta Sampradaya Pradarsini' a monumental work in musical literature.

The Rajas of Vijayanagaram were also reputed lovers of Carnatic music. The Court musician of Vijayanagaram was Guru Rayacharyalu, a composer of many Thanams, Swarajits and Geetams. Other Court musicians who flourished at Vijayanagaram were

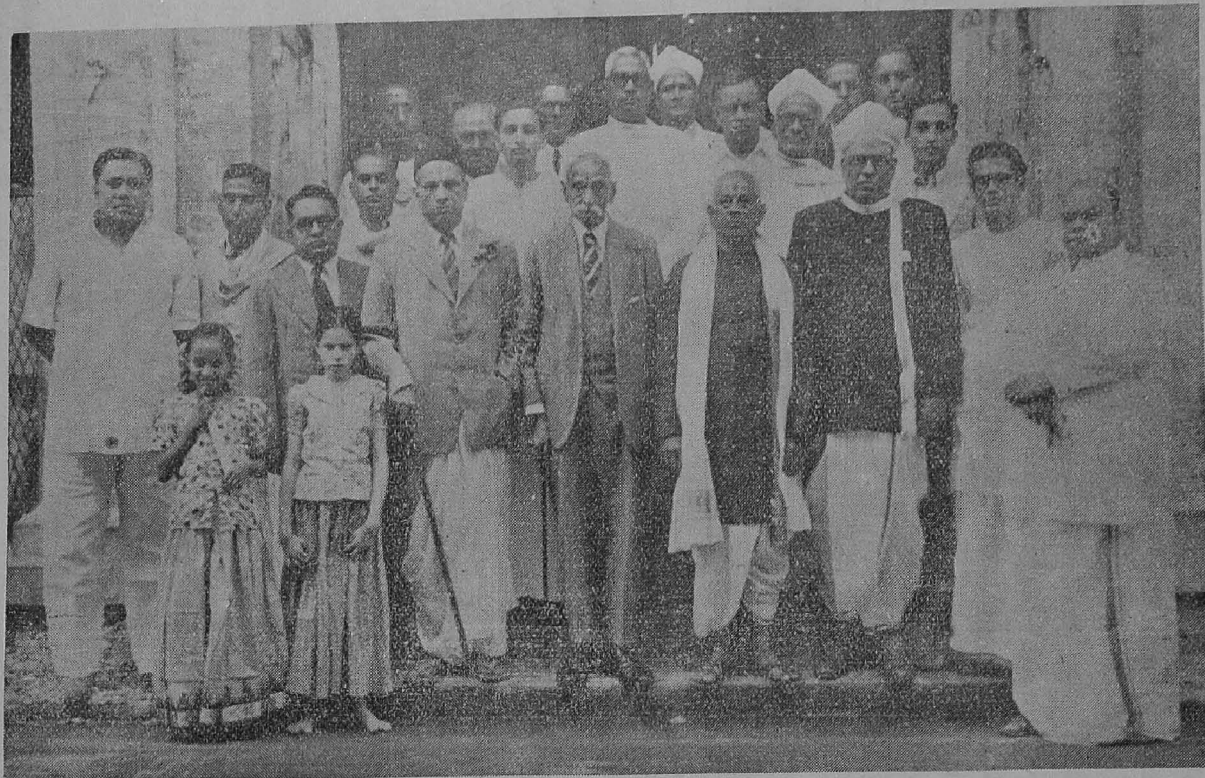

Photo taken on the occasion of the Opening of the 19th Music Conference and
Festival of the Society — 23-12-'51.

Lakshmi Narayana Balu Guru, a player of Rudra Veena and Druvasula Suryanarayana Sastrulu, another Vainika of eminence.

Like the Rajas of Bobbili, Parlakimidi and Vijayanagaram, the Sethupathis of Ramnad patronised music. It was the Raja of Ramnad who took an interest in Poochi Iyengar, the celebrated musician, who became the Samasthana Vidwan. Another Court musician of Ramnad was Kunnakudi Krishna Iyer, who composed many varnas, kritis and tillanas.

Another patron of Carnatic music was Gowri Vallabha Raja of Sivaganga who honoured Kavi Kunjara Bharathi (1810 - 1896 A.D) and made him the State Vidwan. Others who adorned his Court were Peria Vythi and Chinna Vythi.

The greatest of Royal patrons of Carnatic music was Swathi Tirunal Rama Varma Maharaja of Travancore (1820 - 1847 A.D). Among the musical luminaries of his Court at Trivandrum may be mentioned Palghat Parameswara Bhagavathar, Madyarjunam Govinda Deekshitar, Tiruchirapalli Matrubbhutham Iyer, Poona Sachidananda, Thiruyaluthura Guruswamy Oduvar, Kadirgramam Sesha Bhagavathar, Lahore Imam Fakir, Tiruchirapalli Peermohamed, Ayodhya Haridas Gosayi, Ramamangalam Govinda Marar, Kunjari Raja of Mavelikkara, Cochin Kunju Nambudri, Maliekkal Krishna Marar, Irayimman Tampi, Kilimanoor Vidwan Koil Tampuran. The famous brothers Vadivelu, Ponnayya, Chinnayya and Sivanandam experts in Bharathanatya were also

attracted to the Travancore Court by the munificence of the ruler. Others who were encouraged by the Maharaja were Tanjore Ranga Iyengar, an expert singer of Hindusthani music, Tanjore Chintamani, a good player on Sarangi and Cholavaram Raghunatha Rao, an expert Veena player.

The atmosphere of Swati Tirunal's Royal Court was one impregnated with poetry and music. A nest of singing birds hovered about the palace and received their due share of recognition and encouragement. The Maharaja himself was a great composer of eminence and his kirtanas, varnas, padas, tillanas, druvapadas, thapas and khyal are of unsurpassed excellence and beauty. His Highness was not only a mere composer, but also a master of the science of music. He was the greatest composer and musician of Travancore who gave to Carnatic music an imperishable standard of greatness. An appreciation of Swati Tirunal's compositions is therefore the last reward of consummated musical scholarship.

The Travancore Court has continued to extend its patronage to music and musicians and composers even to this day. But it was during the time of Swati Tirunal that Carnatic music reached its acme of perfection.

No account of Carnatic music can be complete without at least a passing reference to Mysore, the cultural centre of the Karnataka country, the rulers of which maintained the pomp and splendour of the Vijayanagar Court after the fall of the Empire, and kept illumined the torch of musical activity

in the South by their distinguished patronage of music and other fine arts. From early times references are found in the inscriptions of Mysore about dancing and music. The name of Mysore stands unique in the musical history of South India as the seat of the "Ugabhoga" style of music and for the art of Veena playing. Mysore also enjoys the reputation of being the foster mother of Sripada Rayaswami, a Madhva Saint, who was the author of over a hundred musical compositions like the "Ugahogasuladi Gita" for the education of the people of the Karnataka country through music. His disciple Sri Vyasarayya Swami (16th century) and his pupils Sri Vadirajaswami, Purandara Dasa and Kanakadasa did much to popularize the Dasakuta, the composers of which tried to spread two classes of songs of which, the style of music of the

"Ugabhoga" became more popular in the Karnataka country.

The Court of Mysore became the cynosure of musical and literary attention from the time of Bettada Chamaraja (1510 A.D) who patronised Pundarika Vittala, the author of 'Sadraga Chandrodaya', 'Raga Manjari' and 'Nartana Nirnaya'. Many of the Rulers of Mysore like Krishna Bhoo-pathi (son of Chamaraja) Chikkadeva Raya, Krishnaraja Odayar etc., lavished their Royal benefactions on musicians and composers.

The account given above will testify to the unbounded interest which the various Rulers in South India evinced in music and developed it as an art form by their generous and benevolent patronage, but for which none of the fine arts would have flourished.

TYAGARAJA

::

::

—SOME INTERESTING INCIDENTS IN HIS LIFE

(Prof. P. SAMBAMOORTHY B.A., B.L.)

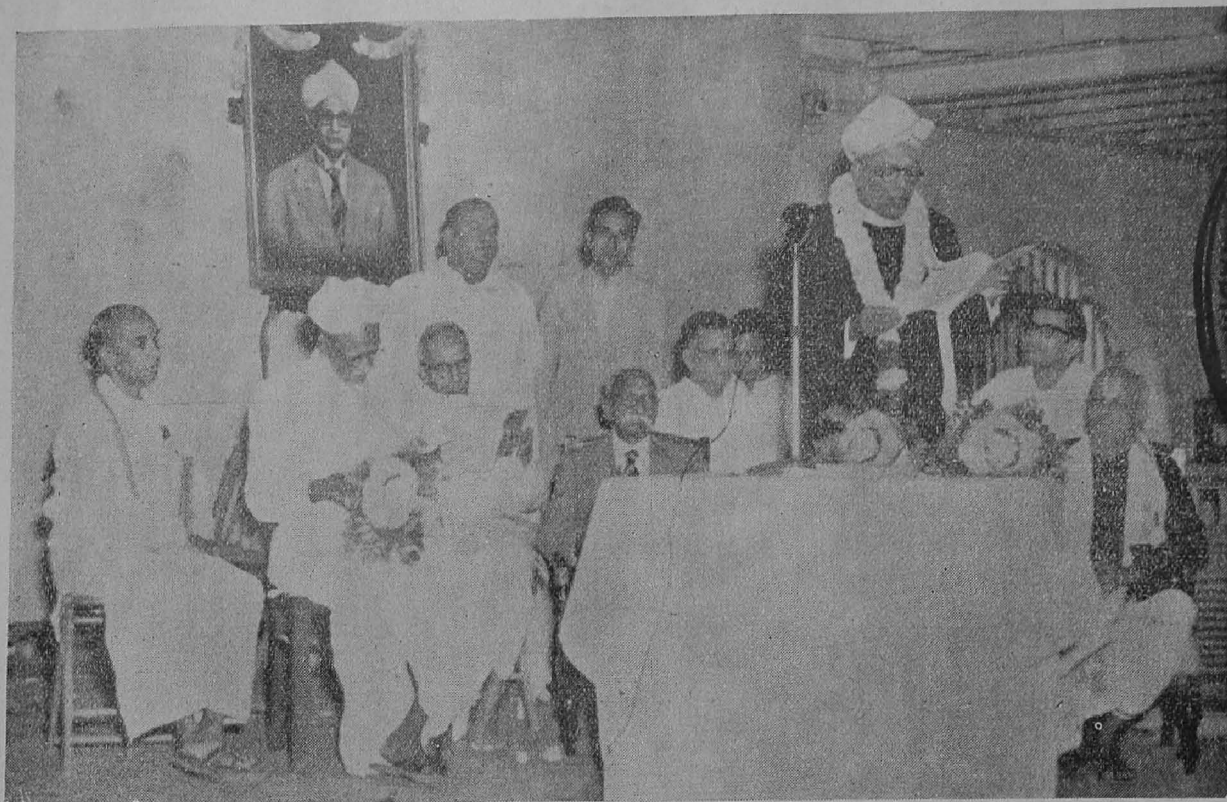
1. “*Vinarada na manavi*”.

God has his own ways of proclaiming the greatness of his devotees. The circumstance that led to the composition of the Kriti “*Vinarada na manavi*” (Devagandhari raga) is as inspiring as it is revealing.

Tyagaraja happened to visit Srirangam during the Chaitrotsvam. He was staying in a house in South Chitra Street (This house is near the corner of the South Chitra Street and West Chitra Street and is in the தேர்வடம் போக்கி சந்து. This house now bears the door number 86). When the Deity on golden horse back was coming at a distance, Tyagaraja, who from the front of his house looked at the Procession was so moved that he forthwith burst forth into the song “Raju vedale jutamu rare”. The Deity came, majestically borne by the 16 trained bearers and passed the corner. Tyagaraja wanted to go near the Deity and have darshan of *Vaibhoga Ranga*, but the surging crowds, particularly at the corner made it difficult for his to go near the Deity and have darshan. Disappointed, he stood.

In the meantime, the procession which had passed the corner suddenly came to a standstill. The bearers became benumbed as it were and felt

that they were unable to move. (On such occasions, it is usual to presume that some evil eye had cast its wicked influence and steps will be taken to neutralise the effect). Feeling that some *dhrishti* had overtaken the procession, acts to neutralise it were performed. Later, the Devadasis and Raja dasis who were going in front of the Deity were asked to dance by way of propitiating the Deity. Even then there was no sign of motion. Sometime later, one of the Temple Priests became inspired and said “The great bhakta is standing there (pointing to the corner). If he is brought and made to have darshan of the Deity, the procession will move”. Immediately the Temple officials and Priests went in a body and spotted out Tyagaraja and apprised him of all that had taken place. Tyagaraja visibly moved, came near the Deity and sang the famous song “*Vinarada na manavi*” “Will you not listen to my request” (the request being that the Deity should move). In the anupallavi “the words *Kanta Kantalela Kaminchi pilachite*” refer to the fact that the Devadasis danced and beckoned Ranganatha to move and that their efforts proved fruitless. The words “*Rajasatulu juchi rammani pilachite*” refer to the fact that the Rajadasis

The Hon'ble Sri Justice T. L. Venkatramier addressing the
19th Music Conference & Festival

subsequently danced and requested Ranganatha to move and that their efforts also proved fruitless. When the song "Vinarada" was completed and Diparadhana performed, the Deity began to move to the great joy of all.

Subsequently Tyagaraja was invited to the Temple, and on that day, the Mula Vighraha was decorated with Muttangi (coat of Pearls). Tyagaraja was so inspired at the sight of the Lord that he burst forth into the famous Kriti "O Ranga Sai". This song furnishes a valuable internal evidence as well.

2. *The Anandabhairavi episode.*

The question often asked by the student of Karnatic music is why it is that Tyagaraja, who has to his credit a number of scholarly kritis in rare ragas, has composed only three simple songs in the common raga, Anandabhairavi. The answer to this puzzling question is to be found in a remarkable incident that took place during his lifetime.

One of his brilliant contemporaries was the gifted singer and actor, Tiribhuvanam Swaminatha Ayyar. Like Athana Appayya, Todi Sitaramayya and others, this singer also chose to specialise in a particular raga. He chose Anandabhairavi. Very soon he attracted the attention of the Vidwans of his time by his scholarly exposition of this raga.

The dramatic troupe to which he belonged happened to come to Tiruvayar once. The party staged their play night after night and drew large

audiences. Tyagaraja's disciples also attended the play. They were so impressed with Swaminatha Iyer's exposition of Anandabhairavi that they resolved to inform their Guru Tyagaraja, about the genius of the actor. The great composer heard of the extraordinary talents of the actor but he did not give out his mind immediately. He argued within himself that there should be some truth in the report of his Sishyas and finally resolved to go and attend the opera *incognito*. He went one night and waited for the moment when the actor would begin the exposition of his favourite raga. The moment came and the actor began his alapana and did it remarkably well. Tyagaraja the great man that he was, could not contain himself and rose from his place and at the conclusion of the performance waded through the crowd to go near the actor and express his appreciation. When the audience found that the great composer was present there, there was a flutter and all made way for him to go near the stage. Immediately there was a dismal silence and the huge audience anxiously awaited to hear the great composer speak. On seeing Tyagaraja come near the stage, the actor jumped down from the stage and fell at his feet and spoke in great humility, "O, Sir, it is sheer impertinence on my part to have attempted an alapana when you were here. Please pardon me." To this Tyagaraja replied thus: "My disciples told me of your extraordinary gifts in making an alapana of Anandabhairavi. I just came to

For all Customs formalities relating to Clearance
and Forwarding by

AIR and/or **SEA**

Apply to:

SUGESAN & CO., LTD.

11/12, FIRST LINE BEACH
MADRAS - I

Passage and Freight Brokers
Cargo Agents
International Air Transport Association

General Shipping, Clearing
and
Ware-housing Agents

Agents at all important ports of the World

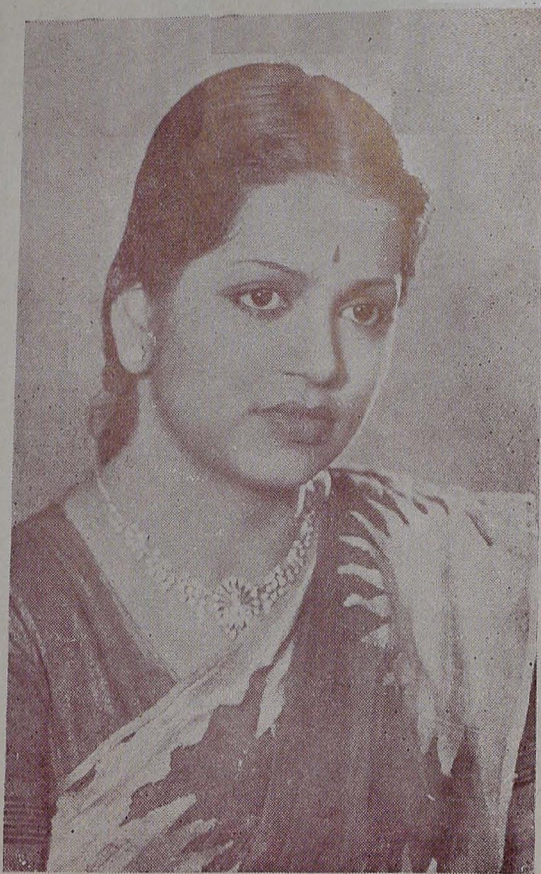
'Phone: 2742

'Grams: "SHARP"

P. P. No. 1240

KUMARI KAMALA
27-12-52

M. L. Vasanthakumari
24—12—52

Ariyakudi Ramanuja Iyengar
26—12—52

hear the alapana myself. I am extremely pleased and delighted at your performance. I am so glad that my disciples brought this to my notice". A thunderous applause then followed. The actor, proud of the encomiums bestowed on him by Tyagaraja, hesitated for a while and then in a faltering tone addressed him thus: "Revered Composer! I have a boon to ask of thee". "It is granted even before your asking" replied Tyagaraja.

"Sir, the boon is that from this day onwards you should desist from composing in Anandabhairavi. Future generations will then begin to enquire why it is that Tyagaraja has not composed many pieces in Anandabhairavi. Then this incident will be remembered by them, and incidentally my name also will go down to posterity."

All the people held their breath on hearing this strange and insolent request of the actor. But Tyagaraja only smiled and, admiring the shrewdness of the actor, nodded his head by way of granting his request and withdrew.

True to the spirit of the promise given, he not only did not compose in Anandabhairavi afterwards, but even did not teach the three pieces already composed by him in this raga to his later disciples. The Divyanamakirtana *Ramā Rama ni Varamu*, the Utsava sāmpradaya Kirtana, "*Kshira sagara vihara*" and the Kriti "*Niketeliyaka*" have come down to us through the disciples who had learnt

them from the composer prior to this incident.

3. "*Darini telusukonti*"

Dasari, a reputed nagasvaram player of the time, was once engaged to perform during the temple festival at Tiruvaiyar. One night, as the procession turned to the South Mada Street, the nagasvaram player stopped at the junction of the Tirumanjana Veedhi (where Tyagaraja lived) and played the piece *Darini Telusukonti* prefacing it with a brief alapana. The stillness of the night, the beautiful music, the sparkling sangatis of this masterpiece of Tyagaraja in the Suddha Saveri raga, all made a tremendous impression on the listeners. The sage of Tiruvaiyar who was listening to the piece from his house was so touched by the brilliant performance that, leaving his house, he walked up the distance, came near the performer, and congratulated him on his brilliant performance. This is one of the five Kritis which was composed by Tyagaraja when he visited Tiruvottiyur, a shrine six miles to the north of Madras.

4. *Blessing Maha Vaidyanatha Ayyar's father.*

At the junction of the Tirumanjana Veedhi and the South Mada Street in Tiruvaiyar, Tanjore District, it was the custom for all bhajana parties, and nagasvaram parties to halt for a few minutes, sing or perform, and then proceed. This was done out of reverence to Tyagaraja who lived in a house in Tirumanjana Veedhi near this spot. This custom which origi-

FOR PAPER & STRAW BOARDS

Contact :

A. M. ARUMUGAM

MILL AGENT & DIRECT IMPORTER

Post Box No. 1837

110/111, ARMENIAN STREET,
MADRAS-1.

Branches :

MATHURAI — TIRUNELVELI — COIMBATORE

THE PRITHVI INSURANCE CO., LTD.,

Head Office :

**"PRITHVI BUILDINGS"
364-66, Netaji Road
MADRAS-1**

Issued, subscribed & paid-up capital :	Rs. 15 lakhs
Total Life New Business completed in 1951 exceeds :	Rs. 115 lakhs
Total Assets exceed :	Rs. 81 lakhs

Transacts

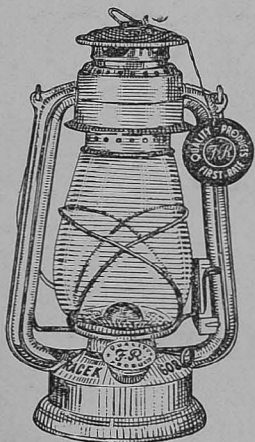
**Life, Fire, Marine, Motor and all other
classes of Insurance business.**

Branches and Agencies all over India

PRITHVI PROVIDES PERFECT PROTECTION

nated during the lifetime of the composer has continued even now out of reverence to his memory. Once, Panchanatha Iyer (also called Duraisami Ayyar), the father of Maha Vaidyanatha Iyer happened to sing a kriti of Tyagaraja at that spot. The young Panchanatha Iyer sang splendidly that day. Tyagaraja who was listening to the music went into raptures over it and exclaimed "Who is it that is singing there! I am hearing a new and a fascinating voice!". So saying, he left the house and walked to the bhajana party and embraced the young singer in ecstasy. The singer's joy on the occasion knew no bounds and he

could hardly find words to express his feelings of profound thanks to the great composer. Tyagaraja blessed him saying, that sons who would bring glory and renown would be born to him. True to the prediction, Ramaswamy Sivan and shortly afterwards Maha Vaidyanatha Iyer were born to Panchanatha Iyer. It is common knowledge that the two brothers have shed lustre on South Indian music both by their concerts and by their magnificent compositions. The 72 melaragamalika of Maha Vaidyanatha Iyer stands as one of the world's longest musical compositions to-day and it takes more than two hours to perform.

Let
E F A R

Brighten
 your Homes

Sole Distributor for South India :

V. G. AUDHIMULAM

POST BOX No. 1248,

2, SINGANNA NAICK STREET

::

::

PHONE No. 2700

MADRAS-I.

Grams: "PAGODA"

Estd. 1933

Phone: 2229

C. J. SHETH

2, BUNDER STREET, P.O. BOX No. 44, MADRAS-1

Importers and Dealers in:

Toilet and Shaving Requisites, Oilmanstores, Tinned Provisions and Fruits, Milk Products, Confectionery, Biscuits, Perfumery, Drugs and Medicines, Hardware, Cutlery, Stationery, Glassware, Thermos Flasks, Fountain Pens, Clocks and Timepieces, Thermometers, Torch Cases, Torch Bulbs, Cycles, Cycle Accessories, Spectacle goods, Instruments and Apparatus, Machine and Sewing Needles, Locks and Hinges, Dyestuffs, Newsprint, Paper, Saccharine, Camphor, Metals, Textile Chemicals, Heavy and Pharmaceutical Chemicals, Plastics, Mercury, Staple Fibre, Novelty and Presentation articles, etc.

Grams: "PAGODA"

BOMBAY OFFICE:

Phone: 25611

C. J. SHETH & CO., 48, Mangaldas Road, BOMBAY-2

A. M. AHAMED & CO.

Indentors & Dealers of
MILL MADE & HANDLOOM CLOTH

EXPORTERS, IMPORTERS AND COMMISSION AGENTS,
SHIPPING AND CLEARING AGENTS

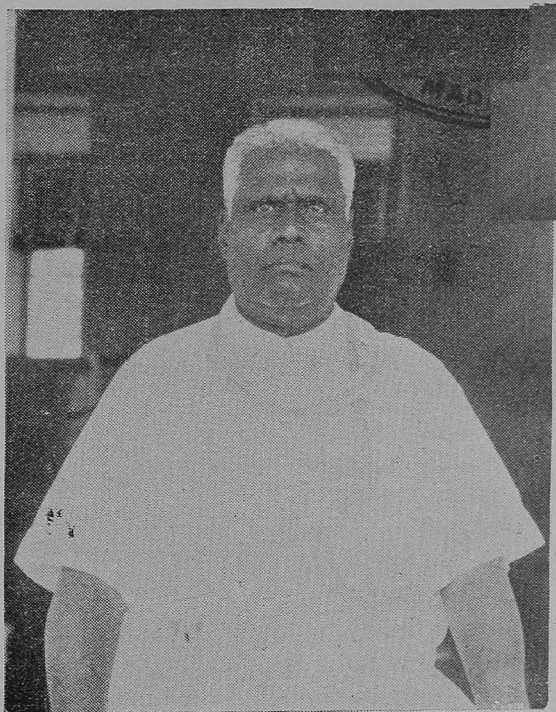

Phone: 4103

Post Box No. 1792

Grams: "AHAMEDCO"

255, Linghi Chetty Street,
MADRAS-1.

Vidwan T. N. SWAMINATHA PILLAI
who presides over the
Twentieth South Indian Music Conference and Festival

இந்தியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் ஸொஸைட்டி, சென்னை

(ரிஜிஸ்டர்டு)

20-வது தென்னிந்திய சங்கீத மகா நாட்டில்

சங்கீத வித்வான்

திருப்பாம்புரம் ஸ்ரீ. டி. என். சுவாமிநாத பிள்ளை அவர்கள் நிகழ்த்திய

(இசைப்பேராசிரியர் : கர்நாடக சங்கீத மத்திய கல்லூரி - சென்னை)

தலைமைப் பிரசங்கம்

பெருமக்களே ! வணக்கம்.

இந்தியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் ஸொஸைட்டி நடத்தும் இந்த இருபதாவது தென்னிந்திய சங்கீத மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்கும் பெருமையை எனக்கு அளித்த மைக்காக, என் மனங்கலந்த நன்றயறி தலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பணியை ஆற்றுதற்குத் தகுதி வாய்ந்த பெரியோர் பலர், இந்நாட்டில் இருக்க, என்னை நீங்கள் விரும்பி அழைத்த காரணம், யாதோ அறியேன். எனினும், நீங்கள் அன்போடு அளித்த இந்தக் கௌரவத்தை, நான் இன்றும் ஆர்வத்தோடு பயின்று வரும் இசைக் கலைக்கு, நீங்கள் கொடுக்கும் பெருமை என்றே என்னை, இசைமயமான இறைவன் திருவடிகளுக்கு அஞ்சலி செய்கிறேன்.

இந்தியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் ஸொஸைட்டி, இதுவரையில் இருபது இசை மகாநாடுகளைக் கூட்டி இருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான இசை யுரங்குகளை நடத்தி வருகிறது. பல இசை விழாக்களைக் கொண்டாடுகிறது. அனேக சங்கீத சர்ச்சைகளையும் செய்கிறது. இளைஞர்களுக்கு இசையில் ஆர்வமுட்டி, இசைப்போட்டிகளை அவ்வப்போது ஏற்படுத்தி, வெற்றிபெற்றவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கி உற்சாகப்படுத்துகிறது. 'கந்தர்வ வித்யாலயா' என்ற பெயரோடு, 1940-ஆம் வருஷம்

முதல் சங்கீதப் பள்ளி ஒன்றை நடத்தி வருகிறது.

இவ்வாறு சென்ற பல ஆண்டுகளாக இந்தியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் ஸொஸைட்டி, சங்கீதம், நாட்டியம், ஆகிய அருங்கலைகளின் அபிவிருத்திக்கு ஆற்றி வரும் தொண்டு மகத்தானது. இந்த நுண்கலைக் கழகத்தின் புகழ், சென்னை நகரில் மாத்திரம் அல்லாமல், கலைஞர்கள் வாழும் பாரத நாடெங்கும் பரவி இருக்கிறது. எனவே, இந்தியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் ஸொஸைட்டி நிர்வாகிகளை, அவர்களது கலா சேவைக்காக நான் பெரிதும் போற்றுகிறேன்.

கலைகள் அறுபத்து நான்கு என்று நம் முன்னோர் வகுத்திருக்கின்றனர். "ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும், ஏய உணர்விக்கும் என் அம்மை" என்று கலை மகனை வாழ்த்துகிறார் கம்பர் பெருமான். அறுபத்து நான்கு கலைகளில் 'பைன் ஆர்ட்ஸ்' என்னும் நுண் கலைகள் இசை, நடனம், நாடகம், சித்திரம், சிற்பம் முதலியவை ஆகும். இங்கே நாம் கொண்டாடும் நுண் கலைகள் சங்கீதமும், நாட்டியமும், நாடகமும் ஆகும்.

சங்கீதம், நடனம், நாடகம் முதலிய நுண் கலைகளைக் கொண்டே, ஒரு நாட்டு நாகரீகத்தின் உயர்வை நாம் அளவிட முடியும். இவை, நாகரீகத்தின் உயர்வைக் காட்டும்

சீகரங்களைப் போன்றவை. அமைதியான-
வளம் பொருந்திய - அறிவுநிரம்பிய-
வாழ்க்கை எந்த நாட்டில் நடைபெறு
கிறதோ, அந்த நாட்டில்தான் இன்பத்திற்
குக் காரணமான சங்கீதம், சிற்பம் முதலிய
கலைகள் தோன்றி வளரும். உலகம் முழுவ
தும் நமது நாட்டு மக்களே மிகப் பழங்
காலத்தில், பரவி இருந்தார்களென்றும்,
மக்கள் தொகுதிக்கும், நாகரிகத்திற்கும்
தாயகம் தமிழ் நாடே என்றும் ஆராய்ச்சி
யாளர்கள் முடிவு கட்டுகிறார்கள்.

தமிழகத்தில், எண்ணுதற்குரிய பல்லா
யிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே,
இசைக்கலை வளர்ந்தோங்கி வந்திருக்கி
றது. தமிழ் நாட்டில் இசைப் பண்பாடு
அடைந்து மேன்மை பெற்றமை, முச்
சங்க காலத்திற்கு முன்னதாகவே என்று
கூற, யாரும் பின்வாங்க வேண்டியதில்லை.
தமிழகத்திலுள்ள இசை நயத்திற்கு ஓர்
எல்லை இல்லை. கோயில் தோறும் இசை
பரவி நிற்கிறது. நடனக்கலையின் பெருமை,
நம் நாட்டில் எத்தனை நூற்றாண்டுகளுக்கு
முன்னர், பூரணத்வம் பெற்றிருக்கிறது
என்பதை உணர்ந்தால் தாளமும், மேள
மும், சங்கீதமும், நாட்டியமும் தமிழகத்
திற்கு எவ்வளவு பழமையானவை என்பது
விளங்கும்.

சங்க காலத்தில், தமிழ் மக்களிடம்
இசைக்கலை மேம்பாடு அடைந்திருந்தது
என்பது தமிழ் நூல்களில் பழமையான
சங்க நூல்கள் பலவற்றிலிருந்தும் அறிய
லாம். அவற்றுள் முக்கியமானவை: சிலப்
பதிகாரம் என்ற காவியமும், அடியார்க்கு
நல்லார் முதலியோர் எழுதிய உரைகளுமே
ஆகும். ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம்
ஆண்டுகளுக்கு முன்னே இசை நூல்களும்,
நாடக நூல்களும் நமது நாட்டில் மலிந்து
கிடந்தன என்பது உரை ஆசிரியர்கள் மூல
மாக உணருகிறோம். பழந்தமிழ் நூல்
களில் தொட்ட தொட்ட இடங்களிலெல்
லாம், சங்கீதத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள்
காணப்படுகின்றன. பிற்காலத்தில் வேறு

தமிழ் நூல்கள் கிடைக்கவில்லை. பெரும்
பாலும் இசைக்கலையைப் பற்றிய நூல்கள்
இப்போது வடமொழியிலேயே உள்ளன.

ஸ்ரீ தியாகராஜ ஐயர்வாள், ஸ்ரீ தீக்ஷிதர்
வாள், ஸ்ரீ சியாமா சாஸ்திரிகள் ஆகியோர்
கள் செய்துள்ள கிரீத்தனங்களில், அவர்
களுடைய பக்தியே பாட்டாக, இசையோடு
கலந்து, இசைப் பிரவாகமாக எங்கும்
வெளிப்பட்டது. கர்நாடக சங்கீதக்கலைக்குத்
தங்கள் சாகித்யங்களால் அப்பெரியோர்கள்
சிறந்த சேவை செய்தார்கள்.

கர்நாடக சங்கீதம் வளர்வதற்கும், கெட்
டுப் போகாமல் காப்பாற்றப்படுவதற்கும்
எளிதில் உணர்ந்து கொள்வதற்கும், புதுப்
புது விஷயங்களைச் செய்வதற்கும் வேண்டி,
பல ஒருங்குகளையும், சாஸ்திரங்களையும் நம்
முன்னோர் ஏற்படுத்தி வைத்தார்கள். பல
பெரியோர்களும் பல ஆண்டுகள் பாடுபட்டு
சுருதி, தாளம், மேளம், சாகித்யம், ராகம்,
பல்லவி, தானம் என்றெல்லாம் செய்து
வைத்தார்கள். இவ்வாறு சேர்த்தவைத்
துள்ள அரும் விஷயங்களை ஆராய்ச்சி
செய்து எல்லோருக்கும் உதவும்படியான
முறையில் பயன் படுத்துவதற்கு அறிவாளி
களும், கலை அபிமானிகளும் பாடுபட்டு
வருகிறார்கள். நமது இணையற்ற இசைக்
கலைச் செல்வத்தை மேலும் மேலும் நல்ல
முறையில் வளர்த்து, எல்லோரும் அனுப
வித்து ரசித்து மகிழும்படி செய்யவேண்டும்.
அருள் பெற்ற பெரியோர்கள் அள்ளி
அளித்த இசைச் செல்வம் இன்னும் எவ்
வளவோ இருக்கிறது. அவற்றைத் தேடி,
புதையல் எடுத்த தனமாக அடையப் பாடு
பட வேண்டும்.

சங்கீதம் பாடுகிறவர்கள் இயன்ற வரை
யில் பழம்பெரும் செல்வமான-பழக்கத்தில்
இல்லாத சாகித்யங்களையும், மறைந்து
கிடக்கும் ராகங்களையும் கண்டுபிடிக்க
வேண்டும். வித்துவான்கள் திறமைகளை
உபயோகப்படுத்திச் சிறந்த சாகித்யங்களைச்
செய்ய வேண்டும். புதுவாண மெட்டு

THE ONLY PLACE IN THE CITY

For

DELICIOUS SWEETS & SAVOURIES
PREPARED FROM PURE GHEE

NEHRU LUNCH HOME

(NEAR KANDASWAMY KOIL)

MADRAS - 3.

ELECTRICAL *Supplies of any kind—*

C
O
N
T
A
C
T

PHONE: 4729

P. S. G. & CO.,

ELECTRICAL ENGINEERS & CONTRACTORS

17/18, THAMBU CHETTY STREET

MADRAS-I

அமைக்கிறவர்கள் சாகித்யத்தின் பொருளுக்கும், பாவத்திற்கும் ஏற்ற ராகம், தாளம், நடை இவைகளை அமைக்கவேண்டும். காப்பியடிப்பது நிலைத்து நிற்காது.

பிறர் செய்த வேலைகளைக் குறைகூறாமல், சிறந்த அம்சங்களைப் பாராட்டி, ஊக்கப்படுத்தினால், மேலும் மேலும் அவர்கள் பிரயத்தனப்பட்டுழைக்க, நமது சங்கீதக் கலை இன்னும் உலகத்திற்கொரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும்.

சங்கீதம், உணர்ச்சியும் ஆறுதலும் அளிக்கும் ஞானக்கலை. வாழ்வை மாற்றிப் புதுமை பெற அமைக்கும் அரிய திறனுடைய அருங்கலை; பாடல்களைப் பாவத்தோடும், இதய உணர்ச்சியோடும், வார்த்தைகளைத் தெளிவாய் உச்சரித்தும் பாடவேண்டும்.

உலகத்தில் ஜாதி வேற்றுமையோ, வேறுவித கீழ்த்தர எண்ணங்களையோ மறக்கச் செய்து எல்லோரையும் ஒன்றாக்கும் சாதனங்களில் மிகச் சிறந்தது சங்கீதக்கலை. எந்தவித சண்டை சச்சரவுக்கும் அதில் இடமில்லை. ஏழை, பணக்காரன், ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள், முதியோர் என்ற பேதமும் அதற்கில்லை. எல்லோரும் அதன் சுவையை அவரவர்கள் திறனுக்குத் தகுந்தபடி அனுபவிக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட அரியகலைச் செல்வத்தை, சமரச சன்மார்க்க சகோதர நோக்கோடு ஒன்றுபட்டு உழைத்து வளர்க்க வேண்டும். சங்கீதத்தை அன்பால்தான் வளர்க்க முடியும். அறிவால்தான் வளர்க்க முடியும். நமக்குப் பொறுமையும் சகிப்புத் தன்மையும் வேண்டும். சங்கீதம் மனித வாழ்விற்கே இன்றியமையாத உயிர்த்தாரை. நமது சமுதாய வாழ்விற்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் சங்கீதம் வழிகாட்ட வேண்டும்.

தற்காலத்தில் நமது நாட்டில் சங்கீதம் மிகவும் பரவி இருக்கிறது. என்றாலும், ஆழ்ந்த சங்கீத ஞானம் மிகவும் குறை

வென்றே குறிப்பிட வேண்டும். இதற்குக் காரணம் சினிமா என்றே சொல்லலாம்.

அந்தக் காலத்தில் சங்கீதத்தை அரசர்கள் வளர்த்தார்கள். சங்கீத வித்வான்களை மன்னர்கள் போஷித்தார்கள். இப்போதுதான், பொது மக்களாகிய இந்நாட்டு மன்னர்களின் ஆதரவைச் சங்கீத வித்வான்கள் எதிர் பார்க்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே, சங்கீதத்தின் தரமும் குறைய நேர்ந்துவிட்டது. இதற்குச் சங்கீத வித்வான்களும், ரசிகர்களும் இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

குரு சிஷ்ய பரம்பரையாக சங்கீதம் பயின்று வருகிறவர்களும் இந்தக் காலத்திலும் குறைந்துவிடவில்லை. இத்தோடு, சென்னை சர்வ கலாசாலை சங்கீதத்திற்காகத் தனிப் பிரிவை நடத்துகிறது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் இசைக் கல்லூரி நடத்திவருகிறது. சென்னையில் புதிதாக கர்நாடக சங்கீத மத்ய கல்லூரி நடைபெறுகிறது. தமிழிசைச் சங்கங்களும், மடாதிபதிகளும் தமிழிசைக் கல்லூரிகள் நடத்துகிறார்கள். இவை தவிர திருவனந்தபுரம் சுவாதித்திருநாள் காலேஜ், பைன் ஆர்ட்ஸ் ஸொஸைட்டி, ம்பூளிக் அகடமி போன்ற சங்கீதக் கழகங்களும், தனிப்பட்ட சங்கீத நிலையங்களும் வகுப்புகளும் நடத்தி, சங்கீதத்தை வளர்க்கின்றன. இவைகளால், நூற்றுக்கணக்கான சங்கீத வித்வான்கள் தயாராகி வெளிவருகிறார்கள். இவர்களில் செல்வம் உடையவர்களும், செல்வாக்குள்ளவர்களும் இசையரங்குகளில் இடம் பெறுகிறார்கள்; சங்கீதத்துறையில் பதவி அடைகிறார்கள்; இசைத்திறமை இருந்தாலும், எளியவர்களானால், வகை அறியாமையால் அவர்கள் இருக்கும் இடமே தெரியாமல் போய் விடுகிறது; வாழ்வகையில்லாமல் வாடுகிறார்கள்; இந்தப் பரிதாப நிலைமையை மாற்ற, இதுபோன்ற மகாநாடுகள் நிச்சயம் வழி காணவேண்டும்.

சிறந்த சங்கீத வித்வான்கள் சிலரும், பெரிய பதவிகளில் உள்ள சங்கீத உணர்வு

டைய பிரமுகர்கள் சிலரும்சேர்ந்து, ஒருகுழுவாக அமையவேண்டும். அவர்களிடம் நாட்டிலுள்ள சங்கீத வித்வான்களின் ஜாபிதா ஒன்று திரட்டப்படவேண்டும். அவ்வப்போது தயாராகி வெளிவருகிற சங்கீத மணிகளும் அந்த ஜாபிதாவில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். இவர்களுக்கெல்லாம் வருவாய் ஏற்பட அரசாங்கத்தினிடமும், பொது ஸ்தாபனங்களிடமும் இந்தக் குழுவினர் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நம் நாட்டில் சங்கீதத்திற்காகப் பாடுபட்ட எவரும், வாழ்க்கையில் சஞ்சலப்படாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது நமது முக்கிய கடமையாகும். கஷ்டப்படுகிற சங்கீத வித்வான்களுக்காக ஓர் கேஷம நிதி திரட்டி, தக்க சமயத்தில் அதிலிருந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்தலும் புண்ணியமான செயலாகும்.

சபாக்கள் நடத்துகிறவர்களோடு மதாஜனங்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். தங்களால் இயன்ற கட்டணம் செலுத்திக்கச்சேரிகளுக்குத் தவறாமல் வரும் பழக்கத்தைக்கைக்கொள்ளவேண்டும். புகழ்பெற்ற வித்வான்கள் பாடினாலும், புதிய வித்வான்கள் பாடினாலும், எல்லாக் கச்சேரிகளுக்கும் வந்திருந்து கேட்டுப் பாராட்டவேண்டும். குறைகளிருப்பின் தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லித் திருத்தவேண்டும்.

சில ரசிகர்கள் சில குறிப்பிட்ட வித்வான்களின் கச்சேரிக்குத்தான் செல்வது, மற்ற வித்வான்களின் கச்சேரிக்குச் செல்வதில்லை என்பதும், பாட்டுக் கச்சேரி மட்டுந்தான் பிடிக்குமென்று சிலரும், புல்லாங்குழல், வீணைக்கச்சேரிதான் பிடிக்கும், பிடிக்கச்சேரிதான் பிடிக்குமென்று சிலரும் சொல்லி மற்ற கச்சேரிகளுக்குப் போகாமல் இருந்து விடக்கூடாது. எல்லோரும், எல்லாக் கச்சேரிகளுக்கும் சென்று ரசிக்க வேண்டும். எது எது எப்படி இருக்கிறதென்று கேட்டுப் பழகி ரசிக்க வேண்டும்.

ரசிகர்களில் ஒவ்வொரு பிரிவினரும், தங்கள் தங்களுக்கு ராகந்தான் பிடிக்குமென்றும், துக்கடா - கடைசியில் பாடப்படும் சில்லரைப் பாட்டுகள் - மட்டுமேதான் பிடிக்குமென்றும் சொல்லிக் கொண்டு, மற்றவைகளைப் பாடும்போது கேட்காமல் வெளியே செல்வதும், அவர்களுக்குப் பிடித்தமானவைகளைக் கையாளும்போது வந்து உட்கார்ந்து கேட்பதும் நல்லதல்ல. மேலும், தெரியாத ராகமோ, பல்லவியோ, உருப்படிகளையோ பாடினால், அவர்களுக்குப் பிடித்தமில்லாததால், 'எதற்கு இந்த ராகம் என்றும், இந்தப் பல்லவி என்றும், உருப்படி' என்றும் சொல்லி வெறுப்பாகப் பேசிவிடக் கூடாது. எல்லாவற்றையும் கேட்டுத் தெரிந்து ரசிக்க வேண்டியது ரசிகர்களின் கடமையாகும். தமக்குத் தெரிந்த உருப்படிகளையே பாடச்சொல்லிகேட்பதும், மற்றவைகளைப் பாடினால் ரசிக்காமல் இருப்பதும் கலை விருத்தியாவதைத் தடுப்பதாகும்.

ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் பல மேடைகளில் ஒருவரே கச்சேரி செய்ய அமைப்பதைவிட, வெவ்வேறு வித்வான்களுக்கும் இடம் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அநேக வித்வான்களுக்கு இடந்தராமல், ஒருவரே அநேக இடங்களில் கச்சேரி செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்வதால் பலருக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. நமது நாட்டில் சென்ற முப்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் இருந்ததைவிட இப்போது பாட்டு, பிடி, மிருதங்கம், வீணை, புல்லாங்குழல், கோட்டு வாத்யம், கஞ்சிரா, டோலக், முகர்சிங், கடம், கெத்து, கொன்னக்கோல், ஜலதரங்கம், காலகேஷபம் முதலிய பல துறைகளில் சிறந்த விற்பன்னர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை உலகமறியும்படிக்குச் செய்யவேண்டியது ரசிகர்களின் கடமை அல்லவா? கஞ்சிரா கூடாது, டோலக் வேண்டாம், முகர்சிங் பொருத்தமில்லை என்று ஒவ்வொன்றையும் தள்ளிவிட்டால், அந்தக் கலைகளெல்லாம்

முன்னேறுவது எப்படி? அழிந்தே போய் விடும் அல்லவா?

பிரபலமாகாத வித்வான்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல், அப்படி சந்தர்ப்பம் கொடுத்தாலும் மற்ற பிரபல வித்வான்கள் பாடக்கூடிய நேரத்தையோ, மற்றவர்களுக்குப் போடக்கூடிய பிரபல பக்க வாதியங்களையோ ஏற்பாடு செய்வதில்லை. அதனால் உற்சாகமாக நன்றாகப் பாடமுடியாமல் போய் விடுகிறது. சபாக்காரர்கள் பிரபலமாகாத வித்வான்களுக்கு நல்ல பக்க வாதியங்களைப் போட்டுப் பாடச் செய்ய வேண்டும். பிரபலமான பிடில், மிருதங்கக் காரர்கள், பிரபலமாகாத பாடர்களுக்கு வாசித்து, அவர்களைப் பிரபல்யம் அடையச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பிட்ட வித்வான்களைப் போட்டால்தான் வசூலாகிறது என்று சொல்லிக் குறிப்பிட்டவர்களையே நல்ல பக்க வாதியங்களோடு ஏற்பாடு செய்து மற்ற பிரபலமாகாத வித்வான்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் அழுத்தி வைத்துக்கொண்டிருப்பது சங்கீத வித்வான்களின் அபிவிருத்திக்குத் தடையாக இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட வித்வான்களுக்குத் தான் வசூலாகிறதென்று சொல்லும்போது, அவர்களுக்கு மற்ற பிரபலமாகாத பக்க வாதியங்களையும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது மிக அவசியமாகும். இந்தக் கருத்தை சென்ற வருஷ சங்கீத வித்வத் சபையின் தலைமைப் பிரசங்கத்தில் செம்பை ஸ்ரீ வைத்திநாத பாகவதர் அவர்கள் வெகு அழகாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தின்படி பிரபலமாகாத பிடில், மிருதங்கம் வாசிப்பவர்களை வைத்துக் கொண்டு நன்றாகப் பாடிக் கச்சேரி செய்து வருபவர்களில் அரியக்குடி ஸ்ரீ ராமானுஜ ஐயங்கார் அவர்கள், முசிரி ஸ்ரீ சுப்ரமணிய ஐயர் அவர்கள் முதலியோர் முக்கியமானவர்கள் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

கச்சேரி செய்பவரை, அவரைப் பிரபலமாக்க வேண்டுமென்று ஒரே நோக்கத்

துடன், ஒரு கூட்டத்தினர் சேர்ந்து கொண்டு, அவருடைய கச்சேரிக்குப் போய் முன் வரிசைகளில், உட்கார்ந்து கொண்டு, 'ஆஹா ஆஹா' என்று ஆரவாரம் செய்தும், சிரக்கம்பம் செய்தும், கையைத் தட்டியும் இதைப்போன்ற அனேக ஆடம்பரங்களைச் செய்து விளம்பரப்படுத்துவதும், பாடுகிறவர் தங்களுக்குப் பிடித்தமில்லாதவர் - அவர் ஒரு சிறந்த வித்வானை இருந்த போதிலும்-தங்கள் செல்வாக்கினால் அந்தச் சிறந்த கச்சேரிக்குப் போகாமல் இருப்பதும் கச்சேரிக்குப் போகிறவர்கள் அந்தக் கச்சேரியை எந்தெந்த விதமாகக் கெடுத்து, ரசிக்காமல் செய்து, அந்த வித்வான் மறுமுறை அந்தப் பக்கம் திரும்பி வராமல் இருப்பதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ, அவைகளைச் செய்யும் திறமை வாய்ந்தவர்களை அனுப்பி, அங்கு அவர்கள் செய்யும் அட்டகாசங்களையும், நடுநிலைமை உள்ள பெரியவர்கள் கவனித்து, இம்மாதிரியான தவறிய செய்கைகள் நடைபெறுவண்ணம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது மிகமிக முக்கியமாகும்.

பிடில், மிருதங்கம் வாசிப்பவர்கள் சில கச்சேரிகளில் கச்சேரியை உயர்ந்த முறையில் நன்றாக இருக்கும்படியாகவும், எல்லோரையும் ரசிக்கும்படியாகவும், செய்யாமல், மாறுபட்ட எண்ணத்தோடு, காலப் பிரமாணத்தை இழுத்தோ, ஓட்டியோ, சுருதியைச் சரியாக சேர்த்துக்கொள்ளாமலோ, வேறு எந்த வழிகளையோ கையாண்டு கச்சேரியை ரசிக்கச் செய்யாமல் கெடுத்து வருவது, கச்சேரி செய்பவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருப்பதோடு, ரசிகர்களுக்கும் சிரமமாக இருக்கிறது. இதே மாதிரி கச்சேரி செய்பவர்களில் பாடகர்களோ, வாதியம் வாசிப்பவர்களோ தமக்குப் பக்கவாதியமாக உள்ளவர்களிடம் மாறுபட்டக் கருத்தோடு மேலே கூறிய வழிகளைப் பின்பற்றுவதால், எல்லோருக்கும் சிரமமாக இருக்கிறது. கச்சேரி செய்யும் பாடகர், பிடில் வாசிப்பவர், மிருதங்கம் வாசிப்பவர் எல்

[66-ம் பக்கம் பார்க்க]

R. M. D. C. LEADS OTHERS MERELY FOLLOW!

NOW: BIGGER THAN THE BIGGEST

WORLD'S RECORD BREAKING AND RECORD MAKING OFFER

Extra-ordinary Bumper 159

Rs. 1,00,000

ONE LAKH OF RUPEES

May be it is your Turn NOW—

MAKE SURE YOU SEND YOUR ENTRY IN TIME

Closing Date: Wednesday 7th January

Write for coupons to-day:

R. M. D. C. (MYSORE) LIMITED

2, RESIDENCY ROAD, BANGALORE.

R. M. D. C. BRANCH OFFICE :

"PURUSHOTHAM BUILDINGS" 193, MOUNT ROAD, MADRAS-2.

*Collection Depot : CURRENT CIRCULATING LIBRARY,
3/187, Mount Road, Madras-2.*

*ABDULLA CUTLERY STORES (Local Entry Box),
Y. M. C. A. Building, Madras-1.*

Wednesday (24-12-52) at 5-30 p. m.

M. L. Vasanthakumari	—	Vocal
R. S. Gopalakrishnan	—	Violin
T S. Krishnamoorthy Rao	—	Mrudangam
T. S. Vilvadri Iyer	—	Ghatam

Programme D. V.*

Swaminatha	Nattai	Athi
Yevaramatukuthura	Kalyani	Rupakam
Palukavathemira	Devamanohari	Athi
Nee Pathamule	Navarasakannada	Athi
Pakkalanilapadi	Karaharapriya	Chapu
Nagalingam	Sankarabaranam	Athi
Ramanama	Ananda Bairavi	Rupakam
Mathilona	Kolahalam	Athi
Neye Arul	Arabi	Athi

RAGAM, THANAM, PALLAVI, THODI
MISCELANEOUS - MANGALAM

*PROGRAMME SUBJECT TO ALTERATION.

புதன்கிழமை 24-12-52 மாலை 5-30 மணிக்கு

எம். எல். வஸந்தகுமாரி	—	பாட்டு
ஆர். எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன்	—	வயலின்
டி. எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி ராவ்	—	மிருதங்கம்
டி. எஸ். வில்வாத்ரி அய்யர்	—	கடம்

கச்சேரி விவரம்*

ஸ்வாமிநாத	நாட்டை	ஆதி
ஏவரமடுகுதரா	கல்யாணி	ரூபகம்
பலுகவதேமிரா	தேவமனோகரி	ஆதி
நீபாதமுலேகதி	நவரஸகன்னடா	ஆதி
பக்கலநிலபடி	கரஹரப்பிரியா	சாபு
நாகலிங்கம்	சங்கராபரணம்	ஆதி
ராமநாம	ஆனந்தபரணி	ரூபகம்
மதிலோனி	கோலாஹலம்	ஆதி
நீயே அருள்	ஆரபி	ஆதி

ராகம், தானம், பல்லவி—தோடி

இதர வகைகள்

மங்களம்

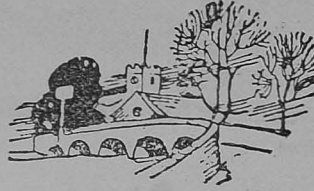
[63-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

லோரும் மனமொத்துக் கச்சேரியை அழகு படச் செய்வதுதான் கச்சேரி செய்யும் தர்மம் ஆகும். இவ்வாறெல்லாம் சபா நடத்துகிறவர்களுக்கிடையே உயர்ந்த நோக்கமும் சங்கீத வித்வான்களுக்குள் ஒற்றுமை எண்ணமும், ரசிகர்களிடம் மேன்மையான கருத்தும் ஏற்பட வேண்டுமென்று பெரிதும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேதமின்றி வாழ்வு அமுதம் உண்ணவும், வேற்றுமை எல்லாம் விலகிடவும், அன்புக் கனிசம் இன்பக் கலைக் குடத்தினின்று

பருகவும், ஆண்டவனை நாம் வேண்டுவோம்.

இதுவரையில் எனது உரையைக்கேட்ட உங்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றி. நான் சொன்னவற்றில் உங்களுக்குப் பிடித்தமானவற்றை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பிறவற்றைத் தள்ளிப் பொறுத்தருளுங்கள். எனக்கு இத்தலைமைப் பதவி அளித்த தற்குச் சம்மந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் மீண்டும் நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

The Kandan Textiles, Limited

MADRAS

Pl. one { Regd. office: 2633
Mills: 4309

Grams: "WEAVING"
Post Box No. 99

Manufacturers of:

FINE MULMULL, DHOTIES, SHEETINGS,
GREY CLOTH AND ALL QUALITY FABRICS

Registered Office:

8, SECOND LINE BEACH, MADRAS -1.

Mills

572, Thiruvottiyur High Road, Madras -19

நுண் கலைகள்

— ப. குப்புசாமி —

நம் பாரத நாடு பழம் பெருங் கலைகளிலும், நாகரீகத்திலும். பிற நாடுகளைவிடச் சிறந்து விளங்குகிறது. தென்னிந்தியாவில் சில குறிப்பிட்ட சமஸ்தானங்களில் ஓவியம், இயல், இசை, நாடகம் முதலிய கலைகளுக்கு நல்ல ஆதரவு இருந்து வருகிறது.

நாடு வளம் பொருந்திச் செழிப்பாக இருந்த காலத்தில் பொழுது போக்கிற்காகப் பல புதிய கலைகள் தோன்றின. அவற்றுள் இசையும் நாடகமும் சிறந்து விளங்கின. எழுதப்படக்கூடாதெரியாத பாமர மக்களுக்கு உயர்ந்தகருத்துக்களை நாடகத்தின் வாயிலாக அறிவுறுத்த முடிகிறது. நாட்டில் வாழும் மக்களிடையே நல்லெண்ணமும், அமைதியும் நிலைக்க நாடகாசிரியர்கள் பாடுபட்டனர். வேதங்களிலும், இதிகாசங்களிலும் மறைந்து சிடக்கும் உண்மைகளை நாடகத்தின் மூலம் வெகு சுலபமாக நாம் புரிந்து கொள்ளுகிறோம். இது வரையில் எவ்வளவோ நாடகங்கள் எழுதியும், மேடையில் நடிக்கப்பட்டும் வந்திருக்கின்றன. மகாகவி காளிதாசரின் சாகுந்தலமும், கவிச்சக்கரவர்த்தி ரபீந்தரநாத் தாகூரின் கீதாஞ்சலியும் நம் நாட்டினர் மதிப்பையும், பிற நாட்டினர் மதிப்பையும், ஒருங்கே பெற்றிருக்கின்றன.

நாடகாசிரியர்கள் தங்களுடைய கற்பனையில் சில கதாபாத்திரங்களை சிருஷ்டித்துக் கொண்டு அவர்களின் வாயிலாகத் தங்களுடைய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

இன்றைய நாடகத்திலே நல்ல சங்கீதத்திற்கு இடமில்லாமிருக்கிறது. உயர்ந்த கர்நாடக சங்கீதத்திற்கு நாடகத்தில் இடம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு இசை நாடகங்

களை எழுதலாம். இந்த அம்சத்தில் சென்னை (All India Radio) ரேடியோ நிலையத்தார் வெற்றியடைந்தனர் என்று சொல்லலாம். அடிக்கடி ரேடியோ நிகழ்ச்சிகளில் இசை நாடகங்களை சேர்த்திருக்கிறார்கள். பேசும் படம் வந்தபிறகு நாடகத்திற்கு ஆதரவு குறைந்தபோதிலும் சென்னை அரசாங்கத்தார் தமாஷா வரியை யெடுத்தவுடன் சிறிது சிறிதாக அழிந்துகொண்டிருந்த நாடகக் கலை மீண்டும் வளர ஆரம்பித்திருக்கிறது.

இருபது ஆண்டுகளுக்குமுன் நாடக முறைக்கும் இன்று மேடையில் நடிக்கப்படும் முறைக்கும் எவ்வளவோ மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன. எதுகை மோனையோடு வசனங்கள் எழுதுவதையே முக்கியமாகக் கொண்டு இன்று நாடக வசனங்கள் எழுதப்படுகின்றன. சாதாரண மக்கள் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில்தான் வசனங்கள் எழுதப்படவேண்டும்.

சென்னையில் ஆண்டுதோறும் டிசம்பர் மாதத்தில் சங்கீத மகாநாடுகளும் இசைக்கச்சேரிகளும் நடைபெறுகின்றன. இதில் இண்டியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் சொசைடியார் செய்துவரும் சேவையை பாராட்டவேண்டும். இம்மாதிரி சங்கீத விழாக்களை வெற்றியுடன் கொண்டாடுவது எளிதல்ல.

இருபது ஆண்டுகளுக்குமுன் இண்டியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் சொசைடியாரின் ஆதரவில் மேடையில் தோன்றிய பல வித்வான்கள் இன்று சங்கீத உலகில் சிறந்து விளங்குகிறார்கள்.

சியாமா சாஸ்திரிகள், தீக்ஷிதர் ஆகிய பெரியோர் கர்நாடக சங்கீதத்திற்கு இலக்கணம் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்பர்,

சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், ஆழ்வார்கள் இயற்றிய தேவாரம் திருப்பதிகங்களில் தெய்வ மணம் கமழ்கிறது. ஒருவிதப் பலனையும் கருதாமல் ஆண்டவனுக்கே தங்களுடைய சாஹித்தியங்களை அர்ப்பணித்தார்கள்.

இந்தக் காலத்தில் வாத்தியக் கச்சேரிகளை நாம் கேட்பது மிகவும் அரிதாயிருக்கிறது. வீணை, பிடில், புல்லாங்குழல் முதலிய வாத்தியங்களில் சிறந்து விளங்கும் வித்துவான்களை கைவிரல் கொண்டு எண்ணிவிடலாம்.

நம்முடைய இந்திய அரசாங்கம், சமீபத்தில் அரியக்குடி ராமாநுஜ அய்யங்கார் அவர்களையும், காரைக்குடி சாம்பசிவய்யர் அவர்களையும் கௌரவித்தார்கள். அவர்களுக்கு அளித்த கௌரவம் உண்மையில் கர்நாடக சங்கீதத்திற்கு அளித்த கௌரவமே ஆகும்.

ஆண்டுதோறும் நடத்தும் சங்கீத விழாக்களில் வாத்திய சங்கீதத்திற்கு இடமளிக்க சங்கீத சபாக் காரியதரிசிகள் முன் வரவேண்டும்.

இன்று நடனக்கலைக்கு நல்ல ஆதரவு இருந்து வருகிறது. இண்டியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் சொசைடியார் நடனக் கச்சேரிகளுக்கு தங்களுடைய மாதக கச்சேரிகளில் தனிச் சலுகை அளித்து வருவதை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

நுண்கலை வளர்ச்சிக்காக பாடுபடும் இண்டியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் சொசைடியாரை ஊக்கப்படுத்துவதற்கு சங்கீத ரஸிகர்கள் பெரும் ஆதரவு தரவேண்டும்.

DECORATIVE LIGHTING FITTINGS
FOR THEATRES & BANGALOWS
INDUSTRIAL LIGHTING FITTINGS

AND

For anything Electrical enquire—

Phone : 4 5 7 7

Grams : "LIGHTING"

The Madras Electricals Limited

55/57, RATTAN BAZAAR,

MADRAS - 3.

தமிழகத்தில் நடனக் கலை

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கம், M.A., L.T., M.O.L. (Ph. D.)

(விவேகானந்தர் கல்லூரி, சென்னை)

சங்க காலம்...(கி. பி. 300)

தமிழ்க் கூத்து வகை :

ஏறத்தாழ 1800 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட சங்க நூல்களில் பலவகைக் கூத்துக்கள் பேசப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காதையிலும் கடலாடு காதையிலும் கூறப்படும் கூத்துக்கள் பல. அவற்றின் விளக்கங்கள் அகத்தியம், செயிற்றியம், சயந்தம், குணநூல் என்னும் நடனக்கலை நூல்களிலிருந்து உரையாசிரியராற் காட்டப்படுகின்றன.

சாந்திக் கூத்து என்பது நாயகன் சாந்தமாக ஆடிய கூத்து. அது (1) சொக்கம், (2) மெய். (3) அவிநயம், (4) நாடகம் என நான்கு வகைப்படும். (1) சொக்கம் என்பது சுத்த நிருத்தம். அது நூற்றெட்டுக் கரணமுடையது. (2) மெய்க் கூத்து-தேசி, வடுகு, சிங்களம் என மூவகைப்படும். இவை மெய்த்தொழில் கூத்தாகலின், 'மெய்க் கூத்து' எனப்பட்டன. இவை அகச்சுவை (இன்பம்-ஒருவனும் ஒருத்தியும் பற்றிய காம இன்பம்) பற்றிய தாதலின், 'அகமார்க்கம்' எனப்பட்டன. (3) அவிநயக்கூத்து-கதை தழுவாது பாட்டினது பொருளுக்குக் கைகாட்டி நடிக்கும் பலவகைக் கூத்து. (4) நாடகம் கதை தழுவியும் கூத்து (குறவஞ்சி முதலியன.)

விநோதக் கூத்து (1) குரவை, (2) கலிநடம், (3) குடக்கூத்து, (4) கரணம், (5) நோக்கு, (6) தோற்பாவை என ஆறு வகைப்படும். (1) குரவை - மலை நாட்டு மகளிர் அல்லது காட்டுநில மகளிர் தம்முட்

கைகோத்தாடும் கூத்துவகை; காமமும் வெற்றியும் பொருளாகக் குரவைச் செய்யுள் பாட்டாக எழுவரீரணம் எண்மரேணும் ஒன்பதினமரேணும் கைபிணைந்தாடுவது. (2) கலிநடம்-சுழாய்க் கூத்து. (3) குடக்கூத்து-குடமெடுத்து ஆடும் ஒருவகைக் கூத்து. இது கிருஷ்ணன் ஆடிய கூத்து வகையுள் ஒன்று. (4) கரணம்-படிந்த ஆடல். (5) நோக்கு-பாரமும் நுண்மையும் மாயமும் முதலாயவற்றை உடையது. (6) தோற்பாவை-தோலாற்பாவை செய்து ஆட்டுவிப்பது.

வசைக் கூத்து என்பது (1) வேத்தியல், (2) பொதுவியல் என இருவகைப்படும். இவ்வசைக் கூத்தையும் அல்லது தெய்வமேறி ஆடுகின்ற வெறிபாட்டு முதலிய கூத்துக்களையும் சேர்த்து, விநோதக்கூத்து ஏழுவகை எனக் கூறுதலும் உண்டு.

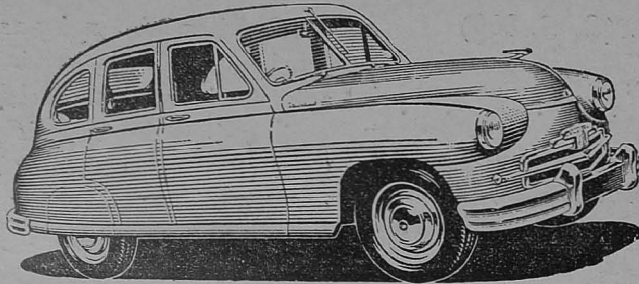
முக்கூத்து வகைகள் வாய்ப்பாட்டு, கருவிப் பாடல்கள் தழுவியவை. முழவு, யாழ், புல்லாங்குழல் என்பன அக்காலக் கருவிகள் ஆகும். பலவகை யாழ்கள் அக்கால வழக்கில் இருந்தன. அவற்றுள் மகரயாழ், சீறியாழ், பேரியாழ், சகோடயாழ் என்பன பெருவழக்குடையன. மேற் சொன்ன கூத்து வகைகள் அரசர் அவைகளிலும், பொது மேடைகளிலும், கோவில்களிலும் சங்க காலத்தில் நடைபெற்றன.

பல்லவர் காலத்தில்-(கி. பி. 300-900)

பல்லவர் வடமொழியை நன்கு வளர்த்தவர்கள் ஆதலால் பரதநாட்டியம் அவர்கள்

STANDARD

YANGUARD

The Family Car Popular Everywhere

Note the following features :

- CUSHIONED COMFORT WITH COIL SPRINGS.
- SEATS SIX PERSONS IN COMFORT.
- 17.8 H. P. ENGINE.
- 8" CLEARANCE AND THEREFORE IDEAL FOR COUNTRY ROADS.
- MOST ECONOMICAL ON PETROL.
- INCORPORATES THE LATEST IN MOTORING.

THE UNION COMPANY (MOTORS) LTD.

MADRAS

BANGALORE

OOTACAMUND

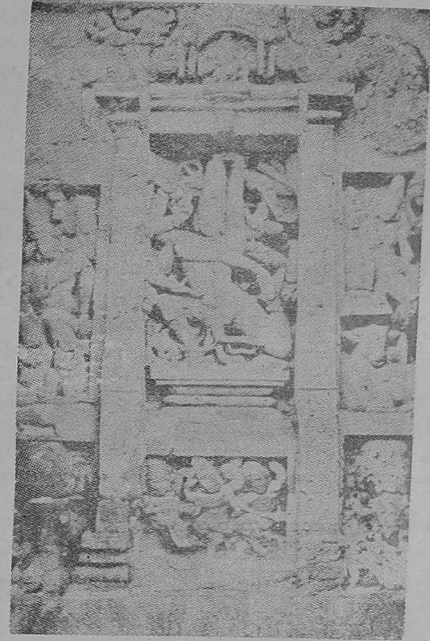
காலத்தில் தமிழகத்திற் செல்வாக்குப் பெற்றது என்பதைக் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வரையப்பெற்ற சித்தன்ன வாசல் ஓவியங்கள் கொண்டு உணரலாம். சித்தன்ன வாசலில் வலப்புறத் தூண் மீது வரையப்பட்டுள்ள நடிக்கை, தான் இடக்கையைத்

இங்ஙனம் கைகளையும் உடல் குறிகளையும் கொண்டு கருத்துக்களையும் பொருள்களையும் நவ ரஸங்களையும் நுட்பமாகத் தெரிவிப்பதால், இக்கலை 'நுண்கலை' எனப்பெயர் பெற்றதில் வியப்பில்லை அல்லவா? இந்நடிப்பில் நகை, அழகை முத

சித்தன்ன வாசல் ஓவியங்கள்

'கஜஹஸ்தம்'

'குஞ்சிக' நடனம்

துதிக்கை நிலையில் வைத்துள்ளாள் ; வலக்கையைச் 'சதுர நிலையில்' வைத்திருக்கிறாள். இத்துதிக்கை நிலையில் இடக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளதை நடராசரது நாதாந்த நடனத்திற் காணலாம். தென்னாட்டிற் காணப்படும் பலவகை நடனச் சிற்பங்களிலும் உலோக உருவங்களிலும் இத்துதிக்கை நிலையைக் காணலாம்.

இடப்புறத் தூண்மீது வரையப்பட்டுள்ள நடிக்கையின் இடக்கை கம்பீரமாக உயர்த்தி நீட்டப்பட்டுள்ளது; வலக்கையின் விரல்களும் உள்ளங்கையும் மேலே உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனம் கைகளை வைத்து நடித்தல் 'லதாவரிசிக நடனம்' எனப்படும்.

விய ஒன்பது வகைச் சுவைகளும் உணர்த்தப்படும்.

இங்ஙனம் தனிப்பட்ட மாதர் நடன மாடுவதன்றிக் கூட்டமாக நடனமாடுதலும் அக்கால வழக்கில் இருந்தது என்பதை காஞ்சிவைதுந்தப் பெருமான் கோவீற் சிற்பங்கள் நன்கு உணர்த்துகின்றன. ஒரு சிற்பத்தில் அரசன் அவையில் நடிகர் மூவர் நிற்கின்றனர். அவருள் நடுவில் இருப்பவன் ஆண் நடிகன்; அவனுக்கு இரு புறங்களிலும் இரண்டு பெண் நடிகர் இருக்கின்றனர். மூவரும் சிறந்த முறையில் ஆடை அணிகளில் திகழ்கின்றனர். மற்றொரு சிற்பத்தில் முழவு வாசிப்பனும் ஆண் நடிகர் அறுவரும் பெண் நடிகர் இருவருமாக

68

99

Jason

WATCHES LEAD ALL

JALAL & SONS

JASON Gents 10½ All Proof 17 Jewels, Super Lever Movement, Chrome Steel back, Centre Second, Modern dial with bold Arabic figures. Rs. 110/-

Guaranteed 3 Years

Ladies 5¼ Rectangular, Rolled Gold, Super lever movement with loop cord/wire. Rs. 100/-

JALAL & SONS

(WATCH MAKERS & JEWELLERS)

Head Office:—46, RATTAN BAZAAR, MADRAS.

Branch:—Abid Road, Hyderabad (Dn.)

LINGAM & CO.,

CIVIL & SANITARY ENGINEERS & CONTRACTORS

Stockists:—

Everest Asbestos Cement Pipes and Fittings,
Trafford and Plain Sheets.

Dealers in

Sanitaryware, Marble and Glazed Tiles Etc.,

304, THAMBU CHETTY STREET,

PHONE: 3513

MADRAS-1.

Thursday (25-12-52) at 6 p. m.

Dances of India by

LALITHA, PADMINI & RAGINI

Programme D. V.*

Renga Pooja	By	Ragini & Thangam
Varnam	"	Lalitha & Padmini
Urvashi Dance	"	Ragini
Radha Krishna	"	Lalitha & Padmini
Swan Dance	"	Sukumari & Saroja
Snake Charmer	"	Lalitha & Padmini

INTERVAL

Sakunthalam or Boat Man	By	Lalitha, Padmini & Party
Thillana	"	Sukumari & Saroja
Parthasarathyam (Geetha Upadesh)	"	Lalitha & Padmini

MANGALAM

*PROGRAMME SUBJECT TO ALTERATION.

வியாழக்கிழமை (25-12-52) மாலை 6 மணிக்கு

லலிதா, பத்மினி, ராகினி

வசீகர இந்திய நடனங்கள்

கச்சேரி விவரம்

ரங்கபூஜா	ராகினி, தங்கம்
வர்ணம்	லலிதா, பத்மினி
ஊர்வசி நடனம்	ராகினி
ராதா கிருஷ்ணா	லலிதா, பத்மினி
அன்ன நடனம்	சுகுமாரி, சரோஜா

இடைவேளை

சாகுந்தலம் or படகோட்டி	லலிதா, பத்மினி, கோஷ்டி
தில்லானா	சுகுமாரி, சரோஜா
பார்த்தசாரதியம் (கீதோபதேசம்)	லலிதா பத்மினி

மங்களம்

அரசவையில் ரூழையும் காட்சி காட்டப் பட்டுள்ளது. ஆண்கள் தனியே நடிப்பதன்றிப் பெண்களுடன் கலந்து நடிப்பதும் பழைய வழக்கமேயாகும். சிவபெருமான் தனியே நடனமாடலும், காளியுடன் நடன மாடலும் இதனை உறுதிப்படுத்தும்.

பல்லவர் காலமே நாயன்மார் காலமாதலால், முதல் ஏழு திருமுறைகளை நோக்க, பல கோவில்களில் அக்காலத்தில் ஆடலும் பாடலும் நிகழ்ந்தன என்பது தெரிகிறது. திருவையாறு, திருவாரூர், நாகப்பட்டினம், திருநின்றியூர், திருநீழிமிழலை, திருப்பெருந்துறை, திருநெடுங்களம், திருப்புவணம், திருப்பழனம், குடமுக்கு (கும்பகோணம்) திருக்கானூர், சிலம்பையங் கோட்டூர், சீகாழி, திருநள்ளாறு, ஆ ம ர த் தூ ர். திருக்களர், கடம்பூர், திருப்புகலூர், திருமழபாடி, தென்குடித்திட்டை, மாகறல், தேவூர், நல்லூர், திருநெல்வேலி, பரிதிநியமம், இடைவாய், துறையூர், வெஞ்சமரக்கூடல் முதலிய ஊர்களில் நடனமாதர் இருந்து நடனமாடினர் என்பது திருப்பதி கங்களால் தெரிகின்றது.

இவ்வாறு கோவில்களில் நடனமாதர் இருந்து இசையையும் நடனத்தையும் வளர்த்தனர் என்பதைக் காஞ்சி முத்தீச் சுவரர் கோவில் கல்வெட்டும், திருவொற்றியூர்ச் சிவன்கோவிற்கு கல்வெட்டும் தெரிவிக்கின்றன. முத்தீச்சுவரர் கோவிலில் மட்டும் 44 கூத்திகள் இருந்து நடனக்கலையை வளர்த்து வந்தனர் எனின், பல்லவர் காலத்தில் நடனக்கலை பெற்றிருந்த உயர்வை ஒருவாறு அறியலாம். இக்கூத்திகள் 'கணிகையர்' என்றும் கூறப்பட்டனர். சிவன் கோவிற்கு கணிகையர் 'உருத்திர கணிகையர்' எனப்பட்டனர். இக்கூத்திகள் 'மாணிக்கத்தார்' என்றும் பெயர் பெற்றனர். திருவாரூர் கோவிலைச் சேர்ந்த உருத்திர கணிகையருள் ஒருவரே பரவையார் என்பவர். அவரைச் சைவசமய குரவருள் ஒருவராகிய சுந்தரர் மணந்து கொண்டமை பெரிய புராணத்தால் அறியலாம்.

சிவபெருமானுடைய நடன வகைகள் திருமுலரது திருமந்திரத்தில் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன. அவற்றைச் சிறப்பங்களாகச் செய்தமைத்த பெருமை இராஜசிங்க பல்லவனுக்கே உரியதாகும். அவன் தான் அமைத்த காஞ்சி கயிலாசநாதர் கோவிலில் இச்சிறப்பங்களை அமைக்கச் செய்தான். சிவபெருமான் ஆடிய தலசம்ஸ் போடித நடனம், லலாட-திலக நடனம், குஞ்சித நடனம் என்பன சிறப்பங்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் குஞ்சித நடனமே இராஜசிம்மன் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டதோ என்று கருதும்படி, அது அவன் அமைத்த கோவில்களில் பல இடங்களில் சிறப்பங்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

சோழர் காலத்தில் (கி. பி. 900—1300)

பல்லவர் வளர்த்த இசை-நடனக் கலைகளைப் பின் வந்த சோழப் பேரரசர் பெரிதும் போற்றி வளர்த்தனர் என்பதை நூற்றுக்கணக்கான கல்வெட்டுகள் உணர்த்துகின்றன. கோவில்களில் குறிப்பிட்ட நாட்களிலும் விழாக் காலங்களிலும் ஊர்வலத்திலும் ஆடல்-பாடல்கள் நிகழ்ந்தன. தஞ்சைப் பெரியக் கோவிலைக் கட்டிய இராசராசன் அக்கோவிலில் இசையையும் நடனத்தையும் வளர்க்கத் தமிழ் பாட்டுப் பல கோவில்களில் இருந்த ஆடல்-பாடல்களில் வல்ல 400 பெண்களை வரவழைத்து வைத்திருந்தான் என்பதை அக்கோவிற்கு கல்வெட்டைக் கொண்டு அறியலாம். அவர்கள் முன்பு வேலை செய்துவந்த ஊர்களின் பெயர்களும் அவர்களுடைய பெயர்களும் தெளிவாகக் கல்வெட்டிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வீடும் ஒரு வேலி நிலமும் மாரியமாக விடப்பட்டன. அவர்கள் கோவிலை அடுத்து வாழ்ந்தனர். அவர்கள் இருந்த இடம் 'தனிச்சேரி' (தனி - கோவில்) எனப்பட்டது. அப்பெண்கள் 'தனிச்சேரிப் பெண்குகள்' எனப்பட்டனர். கோவில்களில் தமிழ்க் கூத்து, ஆரியக் கூத்து

(themes from sanskrit puranas), சர்க்கைக் கூத்து, சாந்திக் கூத்து என்பன நடிக்கப்பட்டன. நடனக் கலை ஆசிரியர்—கூத்தரசன், நட்டுவ ஆசான், நிருத்தப் பேரரசன் எனப் பலவாறு பெயர் பெற்றனர். அவர்கள் பெற்றிருந்த காணி, 'நட்டுவக் காணி', 'கூத்தக் காணி' எனப்பட்டது.

திருவொற்றியூர்க் கோவிலில் 'பதியிலார்' என்ற நடிக்கையர் சொக்கம், சந்திக்குணிப்பம் என்பவற்றை நடித்தபொழுது, 'ரிஷபத்தனியிலார்' என்ற நடிக்கையர் வாய்ப்பாட்டுப் பாடினர். இந்த ரிஷபத்தனியிலார் அகமார்க்கம், வரிக் கோலம் என்பவற்றை நடித்தனர். சந்திக்குணிப்பம், இடவு, மலைப்பு, அகமார்க்கம், சிந்துக்கு என்பன நடனவகைகள். அவற்றின் விளக்கம் இக்காலத்தில் தெளிவாய் அறியப்படுமாறில்லை. ...ஆடலிலும் பாடலிலும் நன்முறையிற் பயிற்சி பெற்ற இந்த இசைவாண்கள் சம

கை- 'வதாங்கி' நிலை (சித்தன்னை வாசல ஓவியம்)

யத் தொடர்பான பாக்களைப்பாடி, அவற்றை நடனத்திலும் அமைத்துக் காட்டினமை மக்கள் உள்ளங்களைக் கொள்ளைக் கொண்டன. மக்கள் உள்ளங்களில் சமயப்பற்றை இவை ஊட்டியிருக்கலாம். இந்த நடன மங்கையர் சிறந்த அழகிகள்; கண்ணைக் கவரத்தக்க ஆடையணிகளையும் கூந்தல் ஒப்பனையையும் பெற்றவர்கள். தஞ்சைப் பெரிய கோவிலில் உள்ள நடன மகளிரை உணர்த்தும் ஓவியத்தைக் கொண்டு அவர்தம் ஆடையணிகளையும் கூந்தல் அலங்காரத்தையும் நன்கறியலாம்.

சோழர் காலத்து இலக்கியங்களுட் சிறந்தன இரண்டு. ஒன்று பெரிய புராணம்; மற்றொன்று கம்பராமாயணம். இந்த இரண்டிலும் நடனக்கலை பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவை சோழர் கால நடனத் தெளிவை நன்கு அறிவிக்கவல்லவை. இங்குக் கம்பராமாயணச் செய்யுளைக் காண்க.

' நெய்திரன் நரம்பின் தந்த

மழலைபின் இயன்ற பாடல்

தைவரு மகர வீணை

தண்ணுமை தழுவித் தூங்கக்

கைவழி நயனம் செல்லக்

கண்வழி மனமும் செல்ல

ஐயநுண் இடையார் ஆடும்

நாடக அரங்கு கண்டார்

(நாடக அரங்கு—நடனசாலை.)

சோழர் காலத்தில் நடனக்கலை மிகச் சீரிய முறையில் வளர்க்கப்பட்டது என்பதற்கு, சிதம்பரம்-சிவகாமியம்மன் கோவில், தாராசரம் கோவில், திருப்புவனம் கோவில் முதலிய பெருங்கோவிற் சுவர்களின் அடிப்புற பகுதிகளில் உள்ள எண்ணிறந்த நடனச் சிற்பங்களே ஏற்ற சான்றதும், சிதம்பரத்தில் உள்ள கோப்பெருஞ்சிங்கன் எடுப்பித்த கோபுரத்தில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நடனச் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன.

விஜயநகர ஆட்சிக்காலத்தில்

(கி. பி. 1300-1600)

மதுரை, திருவண்ணாமலை முதலிய பகுதிகளில் உள்ள பெரிய கோவிற் கோபுரங்கள் பல விஜய நகர ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்டன; சில விரிவாக்கப்பட்டன. அவற்றில் எண்ணிறந்த நடனச் சிற்பங்கள் காட்சி அளிக்கின்றன. பரதநாட்டியச் கலையில் பண்பட்ட அறிஞர்கள் அவற்றைப் பார்வையிட்டு ஆராச்சி புரியின், அவற்றின் ஏற்றத்தை உள்ளவாறு உணரலாம்.

நுண்கலைகள் 'நாகரீகக் கலைகள்' எனப்படும். அவற்றுள் ஒன்றான நடனக்கலை ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் நாட்டிற் சிறந்து வளர்ந்தது என்பதைத் தமிழ் இலக்கியங்களும் கல்வெட்டுகளும் ஓவியங்களும் சிற்பங்களும் உணர்த்துகின்றன.

Telegrams : { "METALMEN"
(ALL OFFICES)

Phone: { 55000 (Madras)
418 (Coimbatore)

P. S. Nanjappa Chetty & Sons

[ESTD. 1904]

2/34, Mint Street, Madras-3.

Dealers in :

- * PAPERS OF ALL KINDS
- * BOARDS OF ALL KINDS
- * STATIONERY
- * BRASS & COPPER SHEETS
- * CIRCLES, STRIPS, UTENSILS Etc. Etc.

BRANCH :

26, RAJAH STREET, COIMBATORE

Friday (26-12-52) at 5-30 p. m.

Sangeetha Rathnakara, Gayakasikhamani

Ariyakudi Ramanuja Iyengar — Vocal

T. N. Krishnan — Violin

Palani Subramania Pillai — Mrudangam

Programme D. V.*

Viriboni (Varnam)	Bairavi	Ata
Sathinchene	Arabi	Athi
Apparama	Pantuvarali	Rupakam
Mariverikathi	Ananda Bairavi	Chapu
Sarasijanapa	Naga Gandhari	Rupakam
Akshyalinga	Sankarabaranam	Chapu
Yennayum	Manirangu	Athi
Kali Theera	Thodi	Chapu
Anuthinamu	Pyakadai	Rupakam
Ittivarale	Ramapriya	Athi

RAGAM, THANAM, PALLAVI—DHANYASI—MATHYAMAKALAM
JAVALI, SLOKAM RAGAMALIKA
MISCELLANEOUS - MANGALAM

*PROGRAMME SUBJECT TO ALTERATION.

வெள்ளிக்கிழமை (26-12-52) மாலை 5-30 மணிக்கு

சங்கீத ரத்னாகர, காயகசிகாமணி

அரியக்குடி ராமானுஜ அய்யங்கார் — பாட்டு

டி. என். கிருஷ்ணன் — வயலின்

பழனி சுப்பிரமணிய பிள்ளை — மிருதங்கம்

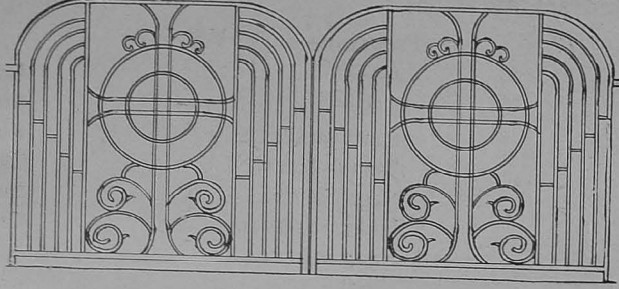
கச்சேரி விவரம்

விரிபோணி (வர்ணம்)	பைரவி	அட
ஸாதிஞ்சனே	ஆரபி	ஆதி
அப்பராம	பந்துவராளி	ரூபகம்
மரிவேரெகதி	ஆனந்தபைரவி	சாபு
ஸரஸிஜநாப	நாககாந்தாரி	ரூபகம்
அக்ஷயலிங்க	சங்கராபரணம்	சாபு
என்னையும்	மணிரங்கு	ஆதி
கலிதிர	தோடி	சாபு
அனுதினமுனு	பியாகடை	ரூபகம்
இட்டிவாருலே	ராமப்ரியா	ஆதி

ராக ஆலாபனை தன்யாசி மத்யமகாலம் பல்லவி
ஜாவளி, பதம், ஸ்லோகம், ராகமாலிகை—இதர வகைகள்
மங்களம்

தி இந்தியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் ஸொஸைடி, மதராஸ். சங்கீத மகாநாடு—1952-53

தற்கால நாகரீகமான கட்டிடங்களுக்கு பீஹைவ் வாசல் கேட்டுகள், ஜன்னல்கள், வேலிகள் மற்றும் இதர ஸ்டீல் வார்ப்புகளைப் (பொருத்தி, அழகுறச் செய்யுங்கள். அவைகள் மிகவும் கவர்ச்சிகரமாகவும், மேன்மையாகவும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

BEEHIVE

FOR

QUALITY & SERVICE

IN

Steel Structures, Steel, Cast Iron & Non-Ferrous Castings
Machining, Sugar, Oil & Textile Mill Equipments.

Consult :

BEEHIVE FOUNDRY ENGINEERING WORKS

Structural, Civil, Mechanical & Electrical Engineers,

Proprietors :

Indian Commerce & Industries Co., Ltd.,

95, BROADWAY, MADRAS - 1.

Phone: 2020

Grams: "LUCKY"

Works Extension :
Kowtha Steel Products,
Ramavarappadu,
Krishna Dist.

Branch :
"Kowtha Buildings"
Governorpet, Vijayawada.
Phone: 327

Oil Mills :
Excelsior Oil Mills,
Hanumanlupet,
Vijayawada.

Saturday 27th December 1952 at 6 p. m.

Bharatanatyam by

Kumari Kamala & Baby Radha

Programme D. V.*

Gnanasabesa Sosthiram	Sankarabaranam	Thisram
Alarippu	Thodi	Thisram
Jathiswaram (Radha)	Ragamalika	Misram
Sabdham (Manduka Sabdam)	Kalyani	Athi
Varnam		
INTERVAL		
Mathuranagarilo	Ananda Bairavi	Athi
Thandanitten	Thodi	Athi
Nathermudimel	Punnagavarali	Athi
Jalajabandhu	Suruti	Misram
Varuvur Azhathuvadi	Begada	Misram
Thillana	Kanada	Thisram
Krishna Neebegane	Yamuna Kalyani	Misram
Natanamadinar	Vasanthā	K. Ata
Krishna (Radha)		
Kurathi	Ananda Bairavi	Thisra Athi
	MANGALAM	

*PROGRAMME SUBJECT TO ALTERATION.

DANCE TUTOR - Natyakalakesari V. B. Ramiah Pillai

●

சனிக்கிழமை 27-12-52 மாலை 6 - மணிக்கு
குமாரி கமலா & பேபி ராதா பரதநாட்டியம்
நிகழ்ச்சி நிரல்

ஞானசபேச ஸ்தோத்திரம்	சங்கராபரணம்	திஸ்ரம்
அலாரிப்பு	தோடி	திஸ்ரம்
ஐதிஸ்வரம் (ராதா)	ராகமாலிகா	மிஸ்ரம்
ஸப்தம் (மண்டுக் சப்தம்)	கல்யாணி	ஆதி
வர்ணம்		
இடைவேளை		
மதுரா நகரிலோ	ஆனந்தபைரவி	ஆதி
தண்டனிட்டேன்	தோடி	ஆதி
நாதர்முடிமேல்	புன்னாகவரளி	ஆதி
ஐலஜபந்து	சுருட்டி	மிஸ்ரம்
வருவார் அழைத்துவாடி	பேகட	மிஸ்ரம்
தில்லாடு	காடை	திஸ்ரம்
கிருஷ்ண நீ பேகனே	யமுனா கல்யாணி	மிஸ்ரம்
நடனமாடினார்	வஸந்தா	க. அட
கிருஷ்ண (ராதா)		
குறத்தி நடனம்	ஆனந்தபைரவி	திஸ்ர ஆதி
	மங்களம்	

நடன ஆசிரியர் : நாட்டிய கலா கேசரி ஸ்ரீ V. B. ராமய்யா பிள்ளை

தி இந்தியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் சொசைடி, மதராஸ். சங்கீத மகாநாடு—1952-53

For SERVICE & SECURITY

always insure with

VANGUARDS

WHO
TRANSACTION

- LIFE —
- MOTOR —
- FIRE —
- WORKMEN'S COMPENSATION —
- INSURANCE —

It pays you either to represent or insure with

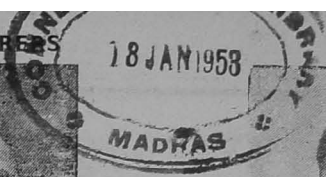
THE VANGUARD
INSURANCE COMPANY LIMITED
THE VANGUARD
FIRE & GENERAL INSURANCE CO., LTD.

Head Office :-

"VANGUARD HOUSE"
11 & 12, SECOND LINE BEACH, MADRAS-1.

OFFICE BEARERS

J. Venkatanarayana
President

V. Rajagopalachari
Vice-President

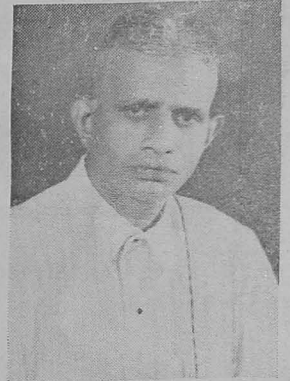
A. Ramiah
Vice-President & Ex. Secretary

K. R. Subramaniam
Ex. Secretary

L. to B. V. Gopalakrishna Rao, *Founder Secretary*

V. Subramaniam Chetty
Ex. Secretary

K. Kuppuswamy
Vice-President & Ex-Secretary

G. V. Radhakrishna Chetty
Ex. Hon. Treasurer

V. R. Ramanatha Iyer
Ex. Hon. Treasurer

Telegrams : " ANUJA "

Telephone : 2 6 6 6

FOR SUPERIOR QUALITY

Please call at

R. RAMANUJIAH & SON

(ESTD. 1901)

87/88, DEVARAJA MUDALI STREET, MADRAS-3.

Dealers in :

Mirrors of all Sizes, Glass of all qualities both thick and thin for construction, framing and tanning purposes, Zinc Sheets, Ply-wood of all thickness, Hard board Etc. Etc.,

One visit will convince you and will always lead you here.

We Construct Modern Buildings

We Specialise in Modern Sanitation

Consult us for your requirements

KING & COMPANY

Civil & Sanitary Engineers & Contractors,

321, THAMBU CHETTY STREET,

G. T. MADRAS.

Telephone : 2 3 6 4

Telegrams : "SANITAS "

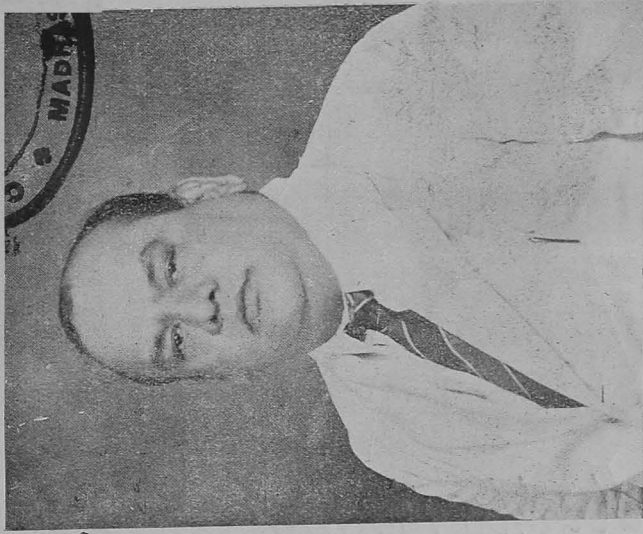
OFFICE-BEARERS

T. V. SUBBA RAO
Hony. Treasurer

Dr. R. K. GOVINDARAJULU
Asst. Treasurer

A. VARADAPPA CHETTY, J.P.
Jt. Hony. Secretary

S. V. VENUGOPALAN
Jt. Hony. Secretary

N. RAMACHANDRAN
Asst. Secretary

LUX *doubles the life
of my clothes*

I keep my precious silks, woollens and other fine fabrics new twice as long by washing them at home with gentle, safe LUX.

THE LUX WASHING BOOKLET SHOWS ME HOW easy, quick, effective is the Lux Home Washing Way. This book is my complete home washing guide, giving expert advice on the removal of stains, best methods of washing and ironing every type of garment.

FREE..... Write to-day to P. O. Box No. 409, Bombay-1, for your copy of the booklet, sending 6 annas in stamps to cover registered postage.

Sunday (28-12-52) at 6 p. m.

Bharatanatyam by
Nriyakalaranjani

VAIJAYANTHIMALA

(Disciple of Bharatanaty Vidwan K. N. Dandayudapani Pillai)

SUPPORTED by MALA TARANG

Programme D. V.*

Alarippu	Nattai	Thisram
Jathiswaram	Kalyani	Thisram
Varnam (Sadinchane, Pancharathna Krithi)	Arabi	Adi

INTERVAL

Manchi Dhinamu	Ananda Bhairavi	Tisra Triputa
Sariga Kongu	Surati	Adi
Ariven	Atana	Rupakam
Natanamadinar	Vasantha	Ata
Thillana	Kedaragowla	Adi

MUSIC

Kurathi
Marwari

MANGALAM

STAGE, SCREEN & LIGHTING By CHANDRA ELECTRIC WORKS, (Regd.) Mylapore, Madras.

*PROGRAMME SUBJECT TO ALTERATION.

ஞாயிற்றுக்கிழமை (28-12-52) மாலை 6 மணிக்கு

நிருத்ய கலா ரஞ்சனி

வைஜயந்திமாலா - பரதநாட்டியம்

(பரதநாட்டிய வித்வான் ஸ்ரீ கெ. என். தண்டாயுதபாணி பிள்ளை சிஷ்யை)

மாலாதரங் வாத்திய கோஷ்டியுடன்

நிகழ்ச்சி நிரல்

அலாரிப்பு
ஜதிஸ்வரம்
வர்ணம் (ஸாதிரஞ்சனே)

நாட்டை
கல்யாணி
ஆரபி

திஸ்ரம்
திஸ்ரம்
ஆதி

இடைவேளை

மஞ்சி தினமு
சரிக கொங்கு
அறிவேன்
நடனமாடி ஓர்
தில்லாணு

ஆனந்தபைரவி
சுருட்டி
அடாணு
வஸந்தா
கேதாரகௌளம்

திஸ்ர திருபுட
ஆதி
ரூபகம்
அட
ஆதி

பாட்டு

குறத்தி
மார்வாரி

மங்களம்

தி இந்தியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் ஸொஸைடி, மதராஸ். சங்கீத மகாநாடு—1952-53

ASOKA LUNGI CO.

(Sole Propr. V. S. Krishnamurthi Mudaliar)

Manufacturers of:

LUNGHI, SARONGS, KAILIES, CAM-
BOYS, GREY CLOTHS & SHIRTINGS

EXPORTERS TO

SINGAPORE, PENANG, EAST AFRICA
BURMA & CEYLON

Head Office:

61, THAMBU CHETTY STREET,
MADRAS-1.

JUPITER TRADING CORPORATION

Dealers & Distributors of Hoisery Goods

SOCKS, BANIAN, T SHIRTS, BELGAUM
SWEATERS, JERSEY, DRAWERS
BRASSIERS, SUMMER NET
BANIAN, KERCHIEFS

Office:

7, MUTHUMARI CHETTY STREET,
MANNADY, MADRAS-1.

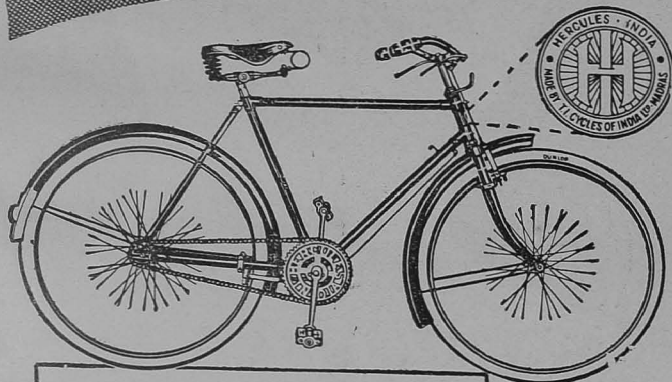
The Hon'ble Dr. U. KRISHNA RAO
Minister for Industries & Labour
Who opens the 20th S. I. Music Conference & Festival
on 24—12—'52.

• DURABLE

• DEPENDABLE

• ECONOMICAL

Hercules-INDIA

YOU SEE MORE OF
THEM ON THE
ROAD

1102-9

AVAILABLE AT ALL LEADING DEALERS

T CYCLES OF INDIA LIMITED,

106, ARMENIAN STREET, MADRAS.

Monday 29th December 1952 at 5-30 p. m.

Semmangudi SRINIVASA IYER - Vocal
RAJAMANICKAM PILLAI - Violin
PALGHAT MANI IYER - Mrudangam

திங்கட்கிழமை 29-12-52 மாலை 5-30 - மணிக்கு

செம்மங்குடி ஸ்ரீனிவாஸய்யர் - பாட்டு
ராஜமாணிக்கம் பிள்ளை - வயலின்
பாலக்காடு மணி அய்யர் - மிருதங்கம்

Delicious Dishes—

FOR LUNCH

VISIT

Sri Ramakrishna Lunch Home

Y. M. C. A. BUILDINGS

360, N. S. C. BOSE ROAD, MADRAS-1

Phone No. 4154

&

SANKAR CAFE

285, N. S. C. Bose Road

MADRAS - 1

FOLK ART IN SCHOOL EDUCATION

by

E. KRISHNA IYER, B.A., B.L.,

(Advocate & Journalist)

All over the world, folk art has been an integral part of the life of the people and India is no exception to the rule. But nowhere, have more arts been forgotten than remembered as in India. It is due partly to the migration of people from villages to towns, leaving aside their time-honoured and healthy art customs and manners and partly to the inferiority complex of our so-called educated gentry under the influence of past foreign rule, which developed a mentality to look down upon almost everything Indian in art as crude and uncivilised. Fortunately, owing to the foresight and pioneering efforts of a few patriot connoisseurs, the classical dance systems of our country have been revived during the last stages of British rule and they are now popular. Now that our land is free and under the management of our own leaders, it is time that due attention is devoted by our Governments and peoples to revive our folk arts which are lying neglected.

The dance wealth of our land whether of the classical or of the folk type, has been valuable, not only as a healthy and pleasant pastime and entertainment but also as a means of refining and ennobling the minds of the masses with ethical and spiritual education through the exposition of puranic

stories, great historical events and philosophic truths. Incidentally, it happens to be an ideal form of physical culture also best suited for our young boys and girls. Apart from using the existing types of dance as art forms in schools and colleges, a graded system of rhythmic physical exercises can be evolved from them to suit the varying ages of students. While they can help physical culture with indigenous poise and grace in joyous mood, they can also help to initiate our boys and girls from their tender age into the rudiments of our highly developed stage arts, so that a large and intelligent public can be created to understand and evaluate such developed arts.

The folk dances of South India as elsewhere, may be divided into three classes :—(1) social arts, (2) those cultivated by professional troupes and individuals for their livelihood and (3) dances of the hill tribes and fisherfolk. It is enough here to treat about a few representative types from these.

Among the social folk dances of South India, the *Kummi* and *Kolattam*, come first to the mind as the most important and attractive. They are extensively used in family as well as public festivals. They are cultivated mostly by women, though men too take

*They bought the IEW Products—

BEHALA - BHARAT - RANJIT } FANS
 INDIA - ROHTAS & TARA }
 PRADIP Lamps for Perfect Illumination
 Bells, Buzzers &c. &c.

ASK—

THE INDIA ELECTRIC WORKS LTD.,
 "Chatnath Buildings"
 MOUNT ROAD :: MADRAS-2.

furnish you particulars of any of your requirements.

Pradip
"STARLITE"
DECORATION LAMPS

Tuesday (30-12-52) at 5-30 p. m.

Kokilagana Isaivani

Srimathi M. S. Subbulakshmi

R. K. Venkatarama Sastry

T. K. Murthy

Alangudi Ramachandran

— Vocal

— Violin

— Mrudangam

— Ghatam

Programme D. V.*

Varnam

Ramanatham

Manasunilpa

Brochevaru

Pakkalanilapadi

Sithsabai Thanile

Ninnuvina Kathi

Sri Parvathi

Pandurithi

Pantuvarali

Abhogi

Kamas

Karaharapriya

Bilahari

Kalyani

Bouli

Hamsanatham

Athi

Athi

Athi

Misra Chapu

Jambai

Athi

Athi

Athi

Ragam, Thanam, Pallavi - Kambodhi

Miscellaneous - Mangalam

*PROGRAMME SUBJECT TO ALTERATION.

செவ்வாய்க்கிழமை (30-12-52) மாலை 5-30 மணிக்கு

கோகிலகான இசைவாணி

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

ஆர். கே. வெங்கட்டராம சாஸ்திரி

டி. கே. மூர்த்தி

ஆலங்குடி ராமச்சந்திரன்

— பாட்டு

— வயலின்

— மிருதங்கம்

— கடம்

கச்சேரி விவரம்*

வர்ணம்

ராமநாதம்

மனஸுநில்ப

ப்ரோசேவாரு

பக்கல நிலபடி

சித்ஸபை தனிலே

நின்னுவினாகதி

ஸ்ரீ பார்வதி

பண்டுரீதி

பந்துவராளி

ஆபோகி

கமாஸ்

கரஹரப்பிரியா

பிலஹரி

கல்யாணி

பௌளி

ஹம்ஸநாதம்

ஆதி

ஆதி

ஆதி

மிச்சாபு

ஐம்பை

ஆதி

ஆதி

ஆதி

ராகம், தானம், பல்லவி—காம்போதி

இதர வகைகள்

மங்களம்

தி இந்தியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் ஸொஸைடி, மதராஸ். சங்கீத மகாநாடு—1952-53

Phone : 3 2 0 5

B. S. & F. MART

113, ARMENIAN STREET,
MADRAS-1

High Class Stationers, Publishers and General Merchants,
(Wholesale and Retail) High Class Stationery, Account
Books, Office Requisites, Artists Materials, Laboratory Glass-
ware, Thermometers, Tobacco Curometer, Watches, Fount-
ainpens and Sundries.

Suppliers to Railways, Municipalities, Panchayat Boards
and institutions.

Our Publications

1. Bhavanopanishad-Sanskrit text with			
	Tamil meaning	Rs.	0 10 0
2. Lagustuti	do	Rs.	1 8 0
3. Devi Sto'thras	do	Rs.	1 4 0
4. Devi Mahatmiam	do	in Press	
5. *Kambar Tamil Lexicon (Dictionary)		Rs.	7 12 0

*Recommended by the Director of Public Instruction, Madras.

Trade Enquiries Solicited

Phone : 2 5 5 7

Grams : "PRESTIGE"

ON GOVERNMENT, RAILWAY, P. W. D. & MUNICIPAL LIST

SAIFUDDIN & CO.,

P. O. Box No. 1237

83, Sembudoss Street, Madras-1.

Direct Importers & Stockists of

- TOOLS**.—such as Engineering, Precision, Workshop, Garden, Estate, Agrico, etc.
HARDWARE.—such as Screws, Files, Spanners, Wrenches, Pliers, Screw Drivers,
 Jack Planes, etc. etc.
MACHINERY.—such as Lathes & Chucks, Table Vice, Bench Vice, Drilling
 Machines, Drill Bits, Grinding Wheels, Tool Grinders, Reamers etc.
PIPE FITTINGS.—such as G. M. & Steam Fittings, G. I. & W. I. Pipe Fittings, etc.
METAL.—such as Brass & Copper Rods & Tubes, Sheets, Plates, Squares, etc.
MISCELLANEOUS.—such as Beltings, Ball Bearings, Bolts & Nuts, Rivets,
 Washers, Wire Ropes, Wire Netting, Shafts Crucibles, etc.

part in them as in kolattam in Andhradesa. The melodies and rhythms employed therein, though varied, are simple and easy enough to be handled by lay folk, following time honoured traditions. The songs give out ideas and sentiments of poetic beauty and expound a variety of themes, from simple joy of the spring season and fertility, flower picking and the like, to noble love, philosophic truths and praise of heroes, gods and goddesses. The amazing variety of lilting gaits, of bends, turns, swings and hops of the body, of the hand poses, claps and beats corresponding to the differing steps in foot-work and the dexterous gyrations of the group in kaliedoscopic rhythmic patterns, are all of an alluringly artistic type. Many of them may remind one of Bharata Natya, so much so, that some scholars think that they are none but adaptations in a simplified form, from that great art. As a matter of fact, folk art and stage art with highly developed technique in their evolution, have had such mutual influence and adaptations as to revitalise each other in different times through the ages.

Some of the kummi and kolattam dances are generally done around a lamp or a picture or idol of Lord Krishna installed in the centre. Of the many varieties of Kolattam, the *Pinnal Kolattam* is the most interesting. Coloured ribbons or threads are hung from the front pole-end of a festival palanquin and the loose ends are attached to khol-sticks held in the hands of the dancing maidens. When the girls move round and round in

various patterns to the rhythm of the music, the coloured ribbons are first plaited and then unplaited. Besides the Kummi and kolattam, Malabar has a rich variety of other social group dances.

Among the folk arts cultivated by professional troupes, *Bommalattam* or Marionette plays and *Puravi Attam* or Dummy horse dance are attractive varieties. *Bommalattam* is itself of various kinds, and it generally seeks to expound puranic stories in dramas and dances. One of them consists of using decorated dolls as characters in a play and manipulating their bodies and limbs, through black threads held in the hands of operators from behind a screen, to act and dance. The music employed therein is mostly of a superior classical type and some of the jathis and thirmanams in the dances are of the Bharata Natya style. The manipulation of the movements of the dolls to the accompaniment of rich vocal and orchestral music is so artful, that the dolls appear to be almost human in their actions and dances. The high artistry of such shows could have been realised by those who had occasion to witness "Harischandra" and other marionette plays performed by the Kumbakonam troupe during the Congress Swadeshi Exhibitions at Madras in 1946 and 1948.

Another form of such art is made of character figures of puranic plays cut in thin leather and made to move, act and dance by means of long sticks held by the operators from behind a screen. These painted leather figures are placed close to a white screen of cloth, tightly

உலகின் உயிர்க்குழம்பு !
உயர்கலையின் ஒளி விளக்கு !!

ஸ்டூடியா:
வாஹினி

மதராஸ்
பிக்சர்ஸ்

தயாரிப்பு

வசனம்:

மு.கருணாநிதி

டைரக்ஷன்:

N.S.கிருஷ்ணன்

|||
G.H.AO

stretched high on a stage, and lighting from behind the screen helps to show these moving figures in clear form. All scenes whether of love or war are so wonderfully manipulated, that the figures, though in leather, given an illusion of human beings in flesh and blood acting their parts. This kind of art is popular in Andhradesa, a representative troupe of which gave a fine show in one of the above mentioned exhibitions. Though the music therein was not found to be much refined, it was enlivened by the beautiful sentiments of the songs, a rich fund of humour and fine acting and dancing in scintillating rhythms.

Yet another form called *shadow plays* consists of projecting, on a white screen, the shadows or silhouettes of moving dolls, manipulated by the operator from behind the screen. This art is in the hands of a class of professional beggars. They go about from village to village and give their shows at street corners. The earning of these artists are not commensurate with their skill and they eke out their livelihood with what alms they get from the village sight seers.

Of all the types of professional folk art, *Puravi Attam* or dummy horse dance is perhaps the most spectacular and exciting. It is done with a lavishly decorated body of a horse made of bamboo frame-work covered over with thick paper or card-board and the dancer appearing as if riding on its back. In fact the dancer stands on stilts with his upper part of the body peeping above the back of the horse. Besides various kinds of rides and

pranks, he expounds also short themes in appropriate costumes and dances to varied rhythms. In the hands of Mr. T. C. Sundaramurthi of Bangalore and his wife, this art has become revitalised and refined now by the addition of improved orchestra for music and a little of the technique of Bharata Natya, Kathak and Kathakali for dances. This couple embellish their art with detectable facial expression also. Their portrayal of Sivaji receiving the sword of power from his Goddess, snake charming and other themes in dance, are high artistry.

The *Therukkuthu* of Tamil and *Veedhi Nataka* of Andhradesa with dance predominating are yet other types of folk art. A less refined type, called *Karakam* or *kudam attam* is in extensive vogue in villages and used mostly for propitiating local village deities of a lower order. It is a dance with a decorated mud pot well balanced on the head. Though its music is crude and monotonous, the rhythms are varied and the dancing with many an acrobatic feat, is skilful.

The dances of the hill tribes and fisherfolk are too numerous to be dealt with in detail. They are noted more for their simple rhythm and vigorous as well as weird movements than for grace or refinement. The hunter's dance, the fish netting dance, the tiger dance and the like, which appear to be more or less realistic imitation of nature, are only some among the numerous types which are sought to be adapted in refined forms by modern dancers in the name of 'oriental dances'.

For all your Clothings —

VISIT

The Indian Industrial Co., Ltd.,

Phone: 4851

363, Netaji Subhas Chandra Bose Road,

MADRAS-1.

(Premier Swadeshi concern of South India)

Dealers in

Handloom Sarees & Dhoties & Silk Sarees (Kollegal Silk)

Stainless Steel Wares and

PARRY'S SWEETS

City Retail Distributors for

THE METTUR MULL & LONGCLOTH AND

THE BUCKINGHAM & CARNATIC MILLS QUALITY TEXTILES.

Wednesday 31st December 1952 at 5-30 p. m.

Ganakaladhara

Madurai Mani Iyer	—	Vocal
Rajamanickam Pillai	—	Violin
Palghat Mani Iyer	—	Mrudangam

Programme D. V.*

Varnam	Kalyani	Ata
Manasa Guru Guha	Ananda Bairavi	Rupakam
Vitajalathura	Janaranjani	Athi
Koluvaiunnade	Bairavi	Athi
Bhuvaneswari	Mohana Kalyani	Athi
Janani Ninnuvina	Rithigoulai	Truputai
Yen Palli	Mohanam	Athi

Ragam, Thanam, Pallavi - Simmendramadhyamam
Miscellaneous, Mangalam

*PROGRAMME SUBJECT TO ALTERATION.

புதன்கிழமை (31-12-52) மாலை 5-30 மணிக்கு

கானகலாதர

மதுரை மணி அய்யர்	—	பாட்டு
ராஜமாணிக்கம் பிள்ளை	—	வயலின்
பாலக்காடு மணி அய்யர்	—	மிருதங்கம்

கச்சேரி விவரம்*

வர்ணம்	கல்யாணி	அட
மானஸகுருகுஹ	ஆனந்தபைரவி	ரூபகம்
விடஜாலதூரா	ஜனரஞ்சனி	ஆதி
கொலுவையன்னாடே	பைரவி	ஆதி
புவனேஸ்வரி	மோஹன கல்யாணி	ஆதி
ஜனனிநின்னுவினா	ரீதிகௌளை	த்ருபுடை
ஏன் பள்ளி	மோஹனம்	ஆதி

ராகம், தானம், பல்லவி, சிம்மேந்திரமத்யமம்

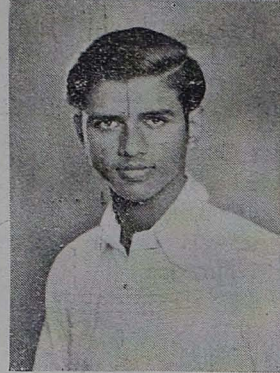
இதர வகைகள்

மங்களம்

Patrons

T. Harikrishna Chetty

Kota Manavaliah

WE SUPPLY EVERYTHING IN ALUMINIUM

- Circles • Sheets for Bus Bodies • Wires • Strips • Rivets
- Ingots • Tubings • Mouldings • Castings • Powder for Paint
- Powder for Fireworks • Corrugated Sheets for Roofing.

WE MANUFACTURE—

Cooking Utensils of all descriptions and designs, articles for industrial uses and Aluminium Anodised Articles in various attractive colours.

Mark of Prestige

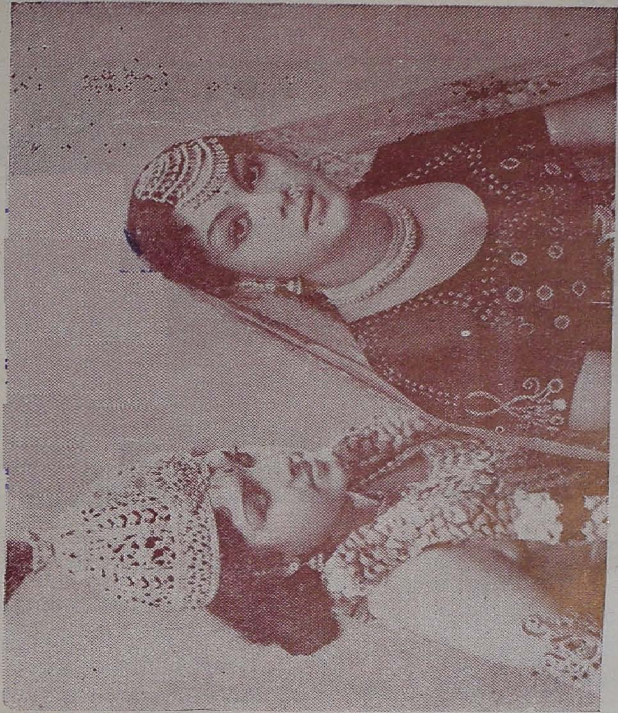
★
JEEWANLAL (1929) LIMITED

THE LARGEST ALUMINIUM UTENSILS MANUFACTURERS

Offices & Factories :

CALCUTTA, BOMBAY, MADRAS, RAJAHMUNDRY, DELHI, RANGOON, ADEN.

Managing Director : Rai Bahadur HIMCHAND K. SHAH

LALITHA PADMINI

25—12—52

VAIJAYANTHIMALA
in a Bharatanatyam Pose

28—12—52

VAIJAYANTHIMALA
as "Andal"

1—1—53

ART OUR GUARDIAN-ANGEL

(K. S. RAMASWAMY SASTRI)

Art is the Gate of Beauty through which man can go unto God and God can come unto man. Each Fine Art has its special glory and uniqueness. Architecture is the Mother Art. In Sculpture the glory of colour is wanting and it can represent only individual dream-creations, but never a scene as a whole. But its beauty is unfading and unchanging. In painting the artist can by chiaroscuro and foreshortening and the magic of colour rival nature's variety of beauty and even transcend it. But colours are apt to fade under the stress of time. In music the human voice does not merely imitate Nature's harmonies, but seeks to express the inexpressible. In Dance the human body is lifted out of the prosaic movements of the ordinary life into the rhythmic movements befitting the overflow of Ananda in the soul. In poetry the alchemy of Art is achieved by words which are electrified by the souls of generations. The most potent of life's finer forces is language and poetry has language as its World. In drama we have even more wonderful forces in operation. The interplay of human passions expressed through the interplay of human words give as a parallel creation more vivid and intense and concentrated than the dull and sordid world which we see around us day after day.

Poetic symbolism is not like mathematical symbolism which consists of pure signs or religious symbolism which seeks the infinite through the finite. It seeks to call up emotional responses by means of suggestive beauty. It must be rooted in visualization and must evoke visualization. It must further appeal to the mass mind and the mass heart. It must be Truth apprehended through the imagination. The created images must have an inner affinity. They must not be encumbered by irrelevant detail. They must be a natural efflorescence of the race-ideas. That is why Poetry which deals with the spiritual realm of ideas and ideals and can combine Beauty and Goodness and Truth which are the ultimate, and eternal values has got the highest and root enduring appeal to the soul of man.

All the Art—and especially Poetry and Music—enable us to recall and recollect supremely happy experiences which seem to belong to prior states of being. In *Oliver Twist*, Dickens says aptly and well :

“A strain of gentle music or the rippling of water in a silent place, or the odour of a flower, or the mention of a familiar word, will sometimes call up sudden dim remembrances of scenes that never were in this life; which

[Continued on page 105]

Cables: "MOBILE"

Phone: 86765

THE MODERN AUTOMOBILES

4/17-A, MOUNT ROAD, MADRAS - 2.

Contact us for all your requirements in :

AUTOMOBILE PARTS & ACCESSORIES

Direct Importers of Motor Spares and Accessories

Sole Distributors for "Wellworthy" Pistons and Rings

Distributors for "Bendix International" Products

Main Stockists of Ford Genuine Spare Parts

Stockists of English Car Parts

PROMPT & COURTEOUS SERVICE

Thursday (1-1-1953) at 6 p. m.

NATYAKALA BHUSHANI

VAIJAYANTHIMALA & PARTY

IN

SRI ANDAL

(DANCE DRAMA)

(Supported by MALA TARANG)

வியாழக்கிழமை (1-1-1953) மாலை 6 மணிக்கு

நாட்டிய கலா பூஷணி

வைஜயந்திமாலா & பார்ட்டி

நடிக்கும்

“ஸ்ரீ ஆண்டாள்”

(நாட்டிய நாடகம்)

(மாலா தரங் வாத்திய கோஷ்டியுடன்)

The Mysore Premier Metal Factory

(Established by Himchand K. Shah)

Manufacturers of:

ALUMINIUM, BRASS, COPPER & STAINLESS STEELWARES

Large varieties of Stainless Steelwares are available, **SUN BRAND** Stainless Steelwares are famous both for workmanship and quality.

— They are seamless and without crevices. —

LOOK FOR THIS MARK

BEFORE YOU BUY ANY VESSEL

SUN BRAND STANDS FOR PURITY & QUALITY

'Phone: Office 2535

'Grams: "SUNBRAND"

'Phone: Factory 3829

KESHAVLAL K. SHAH

(Managing Partner)

Office: 124, MINT STREET, MADRAS

Works: TONDIARPET, MADRAS

For

- Sanitary Installations, Drainage Scheme,
- Septic Tank Construction, Flooring and
- Dado works, Building Construction Etc.,

★

please contact

C.V. Kesavalu Naidu

Civil & Sanitary Engineering Contractor & Direct Importer of Sanitary Materials

36, ANGAPPA NAICKEN STREET, Post Box No. 1583

MADRAS-1.

(Continued from Page 101)

vanish like a breath, which some memory of a happier existence long gone by, would seem to have awakened; which no voluntary exertion of the mind can ever recall Beneath all these linger in the least reflective mind a vague and half-formed consciousness of having held such feelings long before in some remote and distant times”.

Dickens has given here an immortal expression of moods which haunt our enraptured minds when we hear sweet music. An even more wonderful description of such haunting moods of utter happiness was given by the great Poet Kalidasa in his immortal drama Shan-kuntala. He says :

“ The reason why on seeing beautiful forms or hearing harmonious sounds even a happy person becomes full haunting moods of delicious melancholy is that he remembers his intimate contacts and companionships in previous births subconsciously without realising

them in his normal working consciousness”. But Music has got an element of transcendence over Poetry just as Poetry has an element of transcendence over Music. Poetry uses the best words in the best order so as to convey the best ideas. In highest music, Sahitya could be combined with Sangeetha in a way in which we can enjoy the bliss of the expressed and the bliss of the inexpressible. “ The melting voice through mazes running” can give us hints of the infinite more than mere words can achieve and can melt the heart in a manner which is beyond the power of words. Carlyle says well : “ Music is a kind of inarticulate unfathomable speech, which leads us to the edge of the infinite and lets us for moments gaze unto that”. As Art not only pleases but purifies us, it is our Guardian Angel, and of all Arts, Music is the Archangel who is nearest the Throne of Grace and can lead us there.

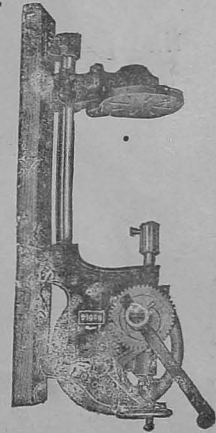
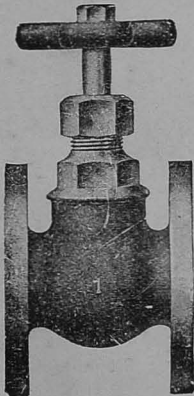
Phone : 2352

Grams : “ BRILLIANT ”

DEPENDABLE HOUSE FOR

Quality and Economy

Garden Tools, Beltings, Gun Metal, Steam and Water pipe Fittings, Asbestos Goods, Lead Sheets, and Lead Wool, Leg Vices and Anvils, Fire Bricks, Precision Tools, and Measuring Instruments, and all Types of Foundry and Workshop Equipments.

A Trial will Convince you.

PLEASE CONTACT:—

A. M. HASSANALLY & CO.,
34, LINGHI CHETTY STREET, MADRAS-1.

Finest Quality Parts

FOR

J E E P

CHEVROLET — DODGE — BEDFORD

G. M. C. and other CARS and TRUCKS

*There is more profit for you and more satisfaction
for your Customers—When you buy the complete
line from us.*

*Our long experience is your assurance of prompt
and correct supply.*

MODERN DISTRIBUTING CO.

“Importers from the Workshops of the World”

65, SINGANNA CHETTY STREET

CHINTAD RIPET

::

MADRAS - 2

Grams : “ JEEPSPARES ”

Post Box No. 2241

Phone : 85550

Friday (2-1-53) at 5-30 p. m.

Tiruppamparam

T. N. Swaminatha Pillai — Flute

Programme D. V.*

Saroja Dhala	Sankarabaranam	Athi
Brova Parama	Baguthari	Athi
Sobillu	Jaganmohini	Rupakam
Yenthara	Harikambodhi	Athi
Anandamrutha	Amirthavarshini	Athi
Enthakanna	Bilahari	Rupakam
Nathajana	Simmendramadyamam	Rupakam
Maravathiru	Andholika	Athi

RAGAM, THANAM, PALLAVI—KALYANI
MISCELLANEOUS.

*PROGRAMME SUBJECT TO ALTERATION.

வெள்ளிக்கிழமை (2-1-53) மாலை 5-30 மணிக்கு

திருப்பாம்புரம்

டி. என். ஸ்வாமிநாத பிள்ளை — புல்லாங்குழல்

சச்சேரி விவரம்

சரோஜதள	சங்கராபரணம்	ஆதி
ப்ரோவபாரமா	பகுதாரி	ஆதி
ஸோபில்லு	ஐகன்மோஹினி	ரூபகம்
எந்தர	ஹரிகாம்போதி	ஆதி
ஆனந்தாம்பருத	அமிர்தவர்ஷினி	ஆதி
இந்தகன்லு	பிலஹரி	ரூபகம்
நதஜன	சிம்மேந்தர்மத்யமம்	ரூபகம்
மறவாதிரு	ஆந்தோளிகா	ஆதி

ராகம், தானம், பல்லவி—கல்யாணி
இதர வகைகள்

தி இந்தியன் பைன் ஆர்ட்ஸ் ஸொஸைடி, மதராஸ். சங்கீத மகாநாடு—1952-53

THE INDIAN FINE ARTS SOCIETY, MADRAS

List of performances held during the year 1952.

20—1—1952	Suchindaram Gomathy	<i>Music</i>
10—2—1952	Kumari Nirmala Viswanathan	<i>Bharatanatyam</i>
17—2—1952	Maharajapuram Viswanathier	<i>Music</i>
9—3—1952	Kumari P. K. Indira	<i>Bharatanatyam</i>
23—3—1952	“Eyes ” by S. V. Sahasranamam & Patry	<i>Tamil Drama</i>
6—4—1952	Kerala Sisters	<i>Oriental Dances</i>
27—4—1952	Kumari P. Leela	<i>Music</i>
11—5—1952	Students of Gandharava Vidyalaya	<i>Variety Entertainment</i>
18—5—1952	Pudukottah Sisters	<i>Music</i>
8—6—1952	K. V. Jayalakshmi	<i>Bharatanatyam</i>
20—7—1952	Soolamangalam Sisters	<i>Music</i>
10—8—1952	Lalitha, Padmini & Ragini	<i>Dances of India</i>
7—9—1952	Kumari (Baby) Kamala	<i>Bharatanatyam</i>
12—10—1952	Srimathi M. S. Subbulakshmi	<i>Music</i>
23—11—1952	Kumari Charubala	<i>Bharatanatyam</i>
30—11—1952	Kumari Rani	<i>do</i>
7—12—1952	Kumari Vanaja	<i>do</i>